

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๑๓ ปีที่ ๕
ครั้งที่ ๑/๒๕๒๖ (สมัยวิสามัญ)
วันพฤหัสบดีที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๒๖
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๒๐ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๒๗๗ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีท่านสมาชิกมาประชุมครบองค์ประชุมแล้วผม
ขอเปิดประชุม

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

เรื่องที่ ๑ เนื่องจากได้มีพระบรมราชโองการประกาศเรียกประชุมสมัยวิสามัญ
แห่งรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๒๖ ก็ขอความกรุณาได้โปรดยื่นขึ้น

(สมาชิกและผู้ที่อยู่ในที่ประชุมได้ยื่นขึ้นเพื่อรับฟังพระบรมราชโองการ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญท่านเลขา

พลตรี กระวี สุทัศน์ ณ อยุธยา (เลขาธิการรัฐสภา) :

“พระบรมราชโองการ

ประกาศ

เรียกประชุมสมัยวิสามัญแห่งรัฐสภา

พ.ศ. ๒๕๒๖

(พระปรมาภิไธย) ภูมิพลอดุลยเดช พร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรด-
เกล้าโปรดกระหม่อม ให้ประกาศว่า

โดยที่ทรงพระราชดำริว่า ได้มีสมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนสมาชิกทั้งหมด ของทั้งสองสภาเข้าชื่อร้องขอให้ประกาศเรียกประชุมรัฐสภาเป็นการประชุมสมัยวิสามัญ ตามความในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑๘ และมาตรา ๑๑๙ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม ประกาศเรียกประชุมสมัยวิสามัญแห่งรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๒๖ ตั้งแต่วันที่ ๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๒๖

ประกาศ ณ วันที่ ๒ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๒๖ เป็นปีที่ ๓๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลอากาศเอก หะริน หงสกุล

ประธานรัฐสภา”

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปนะครับ เนื่องจากได้รับแจ้งว่า คุณอินทร์ ประจันตะเสน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดขอนแก่น ได้ถึงแก่กรรม เมื่อวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๒๖ เพื่อเป็นเกียรติแก่ผู้ล่วงลับไปแล้ว จึงขอเชิญท่านสมาชิกได้โปรดยืนขึ้นแสดงความไว้อาลัย

(สมาชิกและผู้ที่อยู่ในที่ประชุมได้ยืนไว้อาลัยเป็นเวลา ๑ นาที)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญนั่งครับ เนื่องด้วยได้มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ขอลาออกจากตำแหน่งมีดังนี้ครับ

ร้อยตำรวจโท เชาวรินทร์ ลัทธิศักดิ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดราชบุรี ได้ขอลาออกเมื่อวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๒๕ คุณทวี ไกรคุปต์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดราชบุรี ได้ลาออกเมื่อวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๒๕ พลเอก เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดร้อยเอ็ด ได้ขอลาออกเมื่อวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๒๖ คุณ

เนาว์ พุทธิธรรมกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดบุรีรัมย์ ได้ขอลาออกเมื่อวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๒๖ ก็ขอเรียนให้ที่ประชุมทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปก็เนื่องจากคณะรัฐมนตรี ได้เสนอรายงานผลการตรวจสอบบัญชีเงินทุนของกองทุนการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ประจำปีงบประมาณ ๒๕๒๓ ต่อสภาผู้แทนราษฎร เพื่อรับทราบ ซึ่งทางสำนักงานเลขาธิการรัฐสภาได้แจกให้สมาชิกทราบแล้วในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๒๐/๒๕๒๕ (สมัยสามัญ) วันพฤหัสบดีที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๒๕ แต่ว่าได้งดการประชุมไป

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปก็เป็นเรื่องทางประธานคณะกรรมการวิสามัญวินิจฉัยร่างพระราชบัญญัติ แจ้งว่า ในคราวประชุมคณะกรรมการวิสามัญวินิจฉัยร่างพระราชบัญญัติในระหว่างเปิดสมัยประชุมวิสามัญแห่งรัฐสภา ประจำปี ๒๕๒๕ ที่ประชุมคณะกรรมการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเสนอ และมีมติไม่ให้คำรับรอง ดังนี้

๑. ร่างพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการศึกษา พ.ศ. มีผู้เสนอรวม ๒ ฉบับ คือ (ฉบับที่ ๑ นายสีหนาท ฤาชา และนายสกุล ศรีพรหม เป็นผู้เสนอ ฉบับที่ ๒ นายญาติ ไหวดี เป็นผู้เสนอ)

๒. ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งจังหวัดสว่างแดนดิน พ.ศ. (พันตรี สีห์พนม วิจิตวรสาร เป็นผู้เสนอ)

๓. ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งจังหวัดด่านซ้าย พ.ศ. (นายสะดวก เชื้อบุญมี กับคณะเป็นผู้เสนอ)

๔. ร่างพระราชบัญญัติการพนัน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายฤทธิ อินทนันท์ เป็นผู้เสนอ)

๕. ร่างพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มีผู้เสนอ ๒ ฉบับ คือ (ฉบับที่ ๑ นายสุนทร ทาซ้าย กับคณะ เป็นผู้เสนอ ฉบับที่ ๒ นายบูรณะศักดิ์ เทพา คำ และนายมุสิก จันทรธนะ เป็นผู้เสนอ)

๖. ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่...) พ.ศ. (นายสนธิ ลิ้ม และนายปิยะณัฐ วัชรภรณ์ เป็นผู้เสนอ)
๗. ร่างพระราชบัญญัติสภาตำบล พ.ศ. (หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
๘. ร่างพระราชบัญญัติการจดทะเบียนสำนักบริการหญิงอาชีพพิเศษ พ.ศ. (นายชูสง่า ฤทธิประศาสน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปครับ ตามที่สภาผู้แทนราษฎรได้มีมติให้ส่งรายงาน และข้อสังเกตของคณะกรรมการการคณะต่าง ๆ ของสภาผู้แทนราษฎรไปยังรัฐบาล มีดังนี้

ก. ข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. ๒๕๒๕

ข. รายงานของคณะกรรมการวิสามัญและพิจารณาปัญหาการตั้งโรงงานแปรรูปไม้ยางพารา

ค. รายงานของคณะกรรมการวิสามัญศึกษาเรื่อง บริษัทบู๊เคมิ จำกัด

ง. รายงานของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาปัญหาการย่นดัดบรรทุกผ้าฝืนกฎหมายโดยบรรทุกน้ำหนักเกินอัตรากำหนด

ทางเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือแจ้งว่า ได้นำรายงานและข้อสังเกตของคณะกรรมการเสนอคณะรัฐมนตรีทราบแล้ว และได้แจ้งให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องรับไปประกอบการพิจารณาดำเนินการด้วยแล้ว จึงขอเรียนให้ที่ประชุมทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เรื่องต่อไป หลังจากที่ให้มีพระราชกฤษฎีกาปิดสมัยประชุมสามัญวิสามัญแห่งรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๒๕ แล้ว ประธานคณะกรรมการเปิดเผยรายงานการประชุมลับ เลขานุการคณะกรรมการการวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงาน ประธานคณะกรรมการ การคลัง การธนาคาร และสถาบันการเงิน ประธาน

คณะกรรมการการศึกษาประธานคณะกรรมการ การคมนาคม ประธานคณะกรรมการ การทหาร ประธานคณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม ประธานคณะกรรมการ การเกษตรและสหกรณ์ และประธานคณะกรรมการการสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมได้มี หนังสือขอดำเนินกิจการนอกสมัยประชุม ซึ่งประธานสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาแล้วเห็น ว่าเป็นการสมควรเพื่อประโยชน์แห่งกิจการของสภา จึงได้อนุญาตให้คณะกรรมการทั้ง ๙ คณะ ดังกล่าวแล้วดำเนินกิจการนอกสมัยประชุมได้ จึงเรียนมาเพื่อให้ทราบน่ะครับ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปทางประธานวุฒิสภาแจ้งว่า ในคราวประชุม วุฒิสภาชุดที่ ๒ ครั้งที่ ๑๐/๒๕๒๕ (สมัยสามัญ) เมื่อวันศุกร์ที่ ๒๓ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๒๕ ที่ประชุมได้ตั้งกรรมมาธิการร่วมกันกับฝ่ายวุฒิสภา เพื่อพิจารณาร่างพระราช- บัญญัติล้างมลทินในโอกาสสมโภชกรุงรัตนโกสินทร์ ๒๐๐ ปี พ.ศ. จำนวน ๑๙ ท่าน ดังมีรายนามต่อไปนี้

๑. นายพิศาล มุลศาสตร์สาร ๒. พลตำรวจเอก สุรพล จุลละพราหมณ์
๓. พลอากาศเอก ประพันธ์ ฐปะเตมีย์ ๔. พลโท สืบ อักษรานุเคราะห์ ๕. พลโท ประสิทธิ์ ใจชื่น
๖. นายसानนท์ สายสว่าง ๗. หลวงอรรถไพศาลศรีดิ
๘. พลอากาศโท วันชัย พิไลพงษ์ ๙. ร้อยเอก ละเมียน บุญยะมาน
๑๐. พลเรือเอก โอภาส จามิกรณ์ ๑๑. พลอากาศตรี ธนุธรรม ประมวญทอง
๑๒. พลเรือตรี ชชาติ ดิษฐบรรจง ๑๓. พลอากาศตรี เปื้องวิทย์ หงสนันท์
๑๔. นายสมภพ โหตระกิตย์ ๑๕. พลตรี พิจิตร กุลละวณิชย์ ๑๖. พลเรือเอก ประพัฒน์ จันทวิรัช
๑๗. นายปลั่ง มีจุล ๑๘. พันเอก สงวน คำวงษา
๑๙. นายธรรมบุญ ลัดพลี

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปก็เป็นเรื่องของประธานวุฒิสภาแจ้งว่า ใน คราวประชุมวุฒิสภาชุดที่ ๒ ครั้งที่ ๑๐/๒๕๒๕ (สมัยสามัญ) เมื่อวันศุกร์ที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๒๕ ที่ประชุมได้ตั้งกรรมมาธิการร่วมกันกับฝ่ายวุฒิสภา เพื่อพิจารณาร่าง

พระราชบัญญัติเครื่องแบบสมาชิกรัฐสภา (ฉบับที่...) พ.ศ. มีจำนวน ๑๙ คน ดังมีรายนามต่อไปนี้

๑. นายพิศาล มุลศาสตร์สาทร ๒. พลตำรวจเอก สุรพล จุลละพราหมณ์
๓. พลอากาศเอก ประพันธ์ รูปะเตมีย์ ๔. พลโท สิบ อักษรานุเคราะห์ ๕. พลโท ประสิทธิ์ ใจชื่น ๖. นายसानนท์ สายสว่าง ๗. หลวงอรรถไพศาลศรีฤดี ๘. พล-
อากาศโท วันชัย พิไลพงษ์ ๙. ร้อยเอก ละเมียน บุญยะมาน ๑๐. พลเรือเอก
โอภาส จามิกรณ์ ๑๑. พลอากาศตรี ธนุธรรม ประมวญทอง ๑๒. พลเรือตรี ชาติ
ดิษฐบรรจง ๑๓. พลอากาศตรี เปื้องวิทย์ หงสนันท์ ๑๔. นายสมภพ ไทตระกิตย์
๑๕. พลตรี พิจิตร กุลละวณิชย์ ๑๖. พลเรือเอก ประพัฒน์ จันทวิรัช ๑๗. นายปลั่ง
มีจุล ๑๘. พันเอก สงวน คำวงษา ๑๙. นายธรรมบุญ ลัดพลี

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปเป็นเรื่องทางประธานวุฒิสภาแจ้งว่า ใน
คราวประชุมวุฒิสภาชุดที่ ๒ ครั้งที่ ๑๐/๒๕๒๕ เมื่อวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๒๕
ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว
รวมด้วยกัน ๘ ฉบับ มีดังนี้

ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งจังหวัดมุกดาหาร พ.ศ.

ร่างพระราชบัญญัติโอนที่วัด วัดสวนลำไย ตำบลบางหลวง อำเภอสรรพยา
จังหวัดชัยนาทให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.

ร่างพระราชบัญญัติโอนที่วัด วัดโคกจันทร์ ตำบลโพนางคำตก อำเภอสรรพยา
จังหวัดชัยนาทให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.

ร่างพระราชบัญญัติโอนที่ธรณีสงฆ์วัดราษฎร์บูรณะ ตำบลสรรพยา อำเภอ
สรรพยา จังหวัดชัยนาทให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.

ร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์วัดโบสถ์ ตำบลมหาราช อำเภอ
มหาราช จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.

ร่างพระราชบัญญัติโอนที่ธรณีสงฆ์ วัดหัวสำโรง ตำบลหัวสำโรง อำเภอ
บางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.

ร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่วัด วัดสถิตยวัฒนาราม ตำบลบางกระบือ
อำเภอเมืองสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรม (ฉบับที่..) พ.ศ.
(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ที่นี้ต่อไปก็เป็นระเบียบวาระที่ ๒ ขอให้รับรอง
รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๕/๒๕๒๕ (สมัยสามัญ) วันพุธที่ ๒๖
พฤษภาคม ๒๕๒๕ ครั้งที่ ๖/๒๕๒๕ (สมัยสามัญ) วันพฤหัสบดีที่ ๒๗ พฤษภาคม
๒๕๒๕ ครั้งที่ ๗/๒๕๒๕ (สมัยสามัญ) วันพฤหัสบดีที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๒๕ ครั้งที่
๘/๒๕๒๕ (สมัยสามัญ) วันพุธที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๒๕ ครั้งที่ ๙/๒๕๒๕ (สมัยสามัญ)
วันพฤหัสบดีที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๒๕ ครั้งที่ ๑๐/๒๕๒๕ (สมัยสามัญ) วันพุธที่ ๒๓
มิถุนายน ๒๕๒๕ ครั้งที่ ๑๑/๒๕๒๕ (สมัยสามัญ) วันพฤหัสบดีที่ ๒๔ มิถุนายน
๒๕๒๕ ครั้งที่ ๑๒/๒๕๒๕ (สมัยสามัญ) วันพุธที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๒๕ ครั้งที่
๑๓/๒๕๒๕ (สมัยสามัญ) วันพฤหัสบดีที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๒๕ ครั้งที่ ๑๔/๒๕๒๕
(สมัยสามัญ) วันพุธที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๒๕ ครั้งที่ ๑๕/๒๕๒๕ (สมัยสามัญ)
วันพฤหัสบดีที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๒๕ และครั้งที่ ๑๖/๒๕๒๕ (สมัยสามัญ) วันพุธที่ ๑๔
กรกฎาคม ๒๕๒๕ ซึ่งเจ้าหน้าที่ได้วางไว้เพื่อให้ท่านสมาชิกตรวจดูแล้วจะครบ มีสมาชิก
ท่านใดขอแก้ไขหรือไม่

(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไข)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็ปรากฏว่าไม่มีท่านผู้ใดขอแก้ไขในเรื่องนี้ ก็
เป็นอันว่าที่ประชุมรับรองนะครับ คุณเชวงศักดิ์ ครับ เชิญเลยครับ

นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
เชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดอุบลราชธานี สังกัดพรรค
สยามประชาธิปไตย กระผมขอใช้ข้อบังคับข้อ ๓๗ แห่งการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

๘

ขอเสนอญัตติเปลี่ยนระเบียบวาระการประชุม จากระเบียบวาระที่ ๒ เอาะระเบียบวาระที่ ๔.๒ ร่างพระราชบัญญัติล้างมลทินในโอกาสสมโภชกรุงรัตนโกสินทร์ ๒๐๐ ปี พ.ศ. กับ ๔.๔ ร่างพระราชบัญญัติเครื่องแบบสมาชิกรัฐสภา (ฉบับที่..) พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้วทั้ง ๒ ฉบับ ขึ้นมาพิจารณาแทน ในวาระที่ ๒ ผู้ใดเห็นด้วยโปรดให้คำรับรองด้วยครับ ยืนขึ้นด้วยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอทำความตกลงได้ไหมครับ ขอให้เรื่องด่วน ๒ เรื่องนี้ผ่านก่อนได้ไหมครับ เพราะรัฐบาลเสนอมาเป็นเรื่องด่วน คือบรรจุเป็นเรื่องด่วนไว้แล้วนะครับ

นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ (อุบลราชธานี) : ครับ แต่ท่านประธาน กระผมได้เสนอเป็นญัตติไปแล้วนะครับ แต่ต้องให้กระผมต่อ คือกระผมเสนอเป็นญัตติแล้วนะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ

นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ (อุบลราชธานี) : ขอบคุณมากครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คืออย่างนี้ครับ เมื่อเสร็จแล้วก็ค่อยว่ากันใหม่

นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ (อุบลราชธานี) : ครับ ได้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เปลี่ยนไม่เปลี่ยน คือว่าหลังจาก ๒ ร่างรัฐบาลนี้เสร็จแล้วก็ขอให้เสนอเปลี่ยน

นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ (อุบลราชธานี) : ครับ ไม่ขัดข้องครับ ขอบคุณมาก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อก็เป็นเรื่องด่วนนะครับ

๑. พิจารณาร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างทางหลวงพิเศษ สายพระประแดง—บางแค—ตลิ่งชัน—บางบัวทอง—ดอนตลิ่งชัน—บางบัวทอง ในท้องที่เขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร และอำเภอบางกรวย อำเภอบางใหญ่ อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี พ.ศ.

ขอเชิญคณะรัฐมนตรีครับ

พลเรือเอก อมร ศิริกายะ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพ รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้าง
ทางหลวงพิเศษ สายพระประแดง — บางแค — ดลิ่งชัน — บางบัวทอง ตอนดลิ่งชัน —
บางบัวทอง ในท้องที่เขตดลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร และอำเภอบางกรวย อำเภอบางใหญ่
อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี พ.ศ.

โดยมีหลักการ ขอเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่เขตดลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร
และอำเภอบางกรวย อำเภอบางใหญ่ อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี
ด้วยเหตุผล ดังต่อไปนี้ เนื่องจากกรมทางหลวงได้สำรวจที่ที่จะต้องเวนคืน เพื่อ
สร้างทางหลวงพิเศษ สายพระประแดง — บางแค — ดลิ่งชัน — บางบัวทอง ตอนดลิ่งชัน
— บางบัวทอง ตามพระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงแผ่นดิน สาย

๒๐

พระประแดง — บางแค — ลาดบัวหลวง — สุพรรณบุรี ตอนตลิ่งชัน — บางบัวทอง
พ.ศ. ๒๕๒๑ เสร็จแล้ว จึงสมควรที่จะเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามความในประกาศของคณะ
ปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๙๕ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ จึงจำเป็นต้องตราพระราช-
บัญญัตินี้ จึงขอกราบเรียนสภาเพื่อพิจารณารับหลักการ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ มีท่านผู้ใด เชิญครับ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ รัฐบาลที่รัก และ
ท่านเพื่อนสมาชิกที่เคารพทุกท่าน ตามที่ทางรัฐบาลได้เสนอพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหา-
ริทรัพย์ เพื่อสร้างทางหลวงพิเศษ สายพระประแดงตอนตลิ่งชันนั้น กระผมใคร่จะ
ประธานกราบเรียน เรียนถามทางรัฐบาลว่า พระราชบัญญัติฉบับนี้ที่ได้เสนอมานั้นเป็น
พระราชบัญญัติที่เร่งด่วน แต่ว่าข้อเท็จจริงตามที่ได้เสนอมาสู่สภานั้น กระผมใคร่จะ
ประธานกราบเรียนถามข้อเท็จจริงว่า เมื่อทางกรมทางหลวงได้ดำเนินการสร้างทาง และก็
คู่สัญญาได้สร้างเสร็จตั้งแต่วันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๒๔ แล้วก็มอบงานกันเสร็จไปแล้ว
ตั้งแต่วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๒๔ แล้วทำไมพระราชบัญญัติฉบับนี้มาใช้ใช้อย่างไรครับ
กระผมอยากจะประธานกราบเรียนเรียนถามว่า เมื่อเสร็จไปแล้ว ทางนี้ทำไปแล้ว แล้ว
เสร็จไปแล้วรับเงินรับทอง ๔๑๒ ล้านบาทเศษนี้ไปแล้วแล้วพระราชบัญญัติฉบับนี้เพิ่งเข้า
มาเป็นการที่รอนสิทธิ หรือว่าได้เอาเงินยอดใดนะครับไปดำเนินการ หรือใช้สิทธิตาม
กฎหมายฉบับไหนไปใช้ทำทางเส้นนี้ ข้อเท็จจริงเป็นอย่างไรครับ กระผมใคร่จะประธาน
กราบเรียนถาม แล้วยังสงสัยในประเด็นที่ว่า ทางที่แคบ ๘๐ เมตรกับส่วนกว้าง ๘๐๐ เมตร
อะไรนี่นะครับ มันอย่างไรกันแน่ครับ สร้างทางถึง ๘๐ เมตร ความกว้าง ๘๐ เมตร หรือ
ว่าความกว้าง ๘๐๐ เมตร ข้อเท็จจริงเป็นอย่างไร กระผมใคร่จะประธานกราบเรียนเรียน
ถามทางฝ่ายรัฐบาลเพื่อจะได้พิจารณาให้รวดเร็วขึ้นในข้อเท็จจริงที่กระผมได้กราบเรียน
เรียนถามนี้ก็เป็นประเด็นที่ว่า อยากจะทราบข้อเท็จจริงว่ารัฐบาลนี้ลุ่มอำนาจในการที่ฝืน
ก่อนที่จะออกพระราชบัญญัติฉบับนี้หรืออย่างไรครับ ฝืนใช้เงินไปมันผิดประเภทอย่างไร
ครับ กราบเรียนถามเพื่อความจริงนี้พระราชบัญญัติฉบับนี้ ต้องเร่งด่วนละครับ แต่ว่า
เหตุที่เร่งด่วนมันเพราะอะไรครับ แล้วข้อเท็จจริงมันปรากฏชัดอย่างนี้ครับ กระผมใคร่จะ

ขอประทานท่านประธานได้โปรดกรุณาให้ทางรัฐบาลได้ตอบก่อนที่พระราชบัญญัติฉบับนี้ จะได้รับรองจากทางสภาไปครับ ขอความกรุณา ขอบขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ ทางรัฐบาลจะกรุณาชี้แจงสักหน่อยว่า เรื่องเป็นอย่างไร

พลเรือเอก อมร ศิริกાયะ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) : กราบเรียน ท่านประธานที่เคารพครับ ทางสายนี้ก็เป็นอย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้กล่าวครับ คือ ได้สร้างเสร็จไปแล้ว ตั้งแต่วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๔ ทั้งนี้เพราะว่าการสร้าง ทางนี้มีประกาศของคณะปฏิวัติ พ.ศ. ๒๕๑๕ ซึ่งให้อำนาจในเมื่อเป็นทางเร่งด่วนแล้วให้ กรมทางมีอำนาจเข้าไปดำเนินการก่อสร้างได้ ซึ่งผิดกับพระราชบัญญัติเวนคืนที่ดินธรรมดา อันนี้ผมขอกราบเรียนว่าเมื่อปี ๒๕๐๔ นั้น เรามีทางหรือถนนทั่วประเทศนั้นเพียง ๘,๕๐๐ กิโลเมตร จนกระทั่งปี ๒๕๑๕ ที่ได้มีประกาศคณะปฏิวัติ ทั้งนี้ก็เพราะว่าคณะปฏิวัติ มองเห็นความสำคัญของถนนในการพัฒนาเศรษฐกิจจึงได้มีประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ ๒๙๕ ซึ่งถือเป็นกฎหมายให้อำนาจเจ้าหน้าที่เวนคืนอสังหาริมทรัพย์มีอำนาจเข้าครอบครองอสังหา- ริมทรัพย์ได้ในกรณีที่จำเป็นต้องสร้างทางหลวงโดยเร่งด่วน เพราะฉะนั้นทางเส้นนี้จึงได้ เข้าไปดำเนินการโดยที่ยังไม่มีพระราชบัญญัติ แล้วก็ได้เสร็จไปแล้วสำหรับกรณีที่ทาง ๘๐ เมตรกับ ๘๐๐ เมตรนั้น ในการออกพระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางนั้นมักจะกำหนด แนวทางไว้กว้างๆ เพราะเส้นทางนั้นทางเทคนิคแล้วอาจจะมีความเหมาะสมที่จะต้องเลี้ยวไป เลี้ยวมาบ้าง เพราะฉะนั้นจึงกำหนดแนวทางไว้กว้างๆ แต่เมื่อสร้างเสร็จแล้วทั้งแนวทาง และเขตทางก็กว้างประมาณ ๘๐ เมตรเท่านั้นเองครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายบุญเกิด พิมพ์วรเมธากุล (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม บุญเกิด พิมพ์วรเมธากุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดขอนแก่น เท่าที่ทางรัฐบาล ได้ชี้แจงมามานั้นกระผมก็เห็นใจในความเร่งด่วน แต่กระผมมีความสงสัยอยากจะกราบเรียน เพื่อจะได้เป็นเครื่องตัดสินใจว่าอันไหนมันเหมาะ ไม่เหมาะสมนะครับ คือในรายละเอียดที่ ทางรัฐบาลได้แจกมานั้นบอกว่าการจัดกรรมสิทธิ์ที่ดินโดยวิธีปรองดองมันยังไม่แล้วเสร็จ โดย

๒๒

ไม่อาจจะตกลงกับเจ้าของทรัพย์สินได้ทั้งหมด ก็เลยมีความจำเป็นจะต้องออกพระราชบัญญัติฉบับนี้ กระผมอยากจะกราบเรียนถามทางรัฐบาลที่มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า คนที่ได้ปรองดองหรือว่าเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดินที่ได้ปรองดองกันแล้วเสร็จนั้นนะ ได้จ่ายเงินค่าที่ดินให้เขาไปแล้วหรือยังนะครับ แล้วได้จ่ายไปแล้วประมาณสักกี่เจ้า แล้วส่วนที่ยังเหลือที่ยังเจรจากันไม่เสร็จเกี่ยวกับเรื่องราคาของที่ดินเหลือประมาณสักกี่เจ้า แล้วเป็นเงินประมาณสักเท่าไร กระผมอยากจะฝากข้อสังเกตอีกนิดหนึ่งให้แก่ทางรัฐบาลว่า ในการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ของราษฎรนั้นครับ ทุกครั้งก็อ้างเหตุผลว่าจะเอาไปทำประโยชน์อย่างนั้นอย่างนี้ แต่เวนคืนไปแล้วไม่ได้นำที่ดินหรือทรัพย์สินของราษฎรไปใช้เป็นประโยชน์อย่าง ที่อ้างในกฎหมาย ราษฎรได้รับความเดือดร้อนมากนะครับ เรื่องบางเรื่องที่แล้วไปแล้ว บางส่วนบางตอนที่เห็นง่าย ๆ เช่น หุ่นาแถว ๆ นี้ละครับ แถว ๆ บขส. แถว ๆ หมอชิต นะครับ รถไฟโอนกันไปโอนกันมา เสร็จแล้วก็ไปให้พวกพ่อค้าไปสร้างศูนย์การค้าเสีย แทนที่จะไปทำกิจการความจำเป็นของรถไฟ ก็ไปทำสนามกอล์ฟเล่นเสียอย่างนั้นนะครับ ความเจ็บปวดร้าวของประชาชนมันมากเหลือเกิน เขามีที่ดินแค่นั้นไปเบียดเบียนเขา แล้ว แทนที่จะเอามาทำเป็นประโยชน์แก่แผ่นดินกลับเอามาเป็นประโยชน์อย่างอื่นถ้ารัฐบาลคิดว่าการกระทำมีความจำเป็น แต่จำเป็นกระผมไม่ว่า กระผมเห็นด้วย แต่เมื่อเอาของเขาไป แล้วขอให้ทำประโยชน์ อย่าเอาไปสร้างประโยชน์อย่างอื่น ๔๐๐ เมตรนะครับ สนามฟุตบอลเกือบ ๘ สนามนะครับ ๑๐๐ เมตรมันเกือบ ๆ ๑ กิโลเมตรนะครับ เพราะฉะนั้น มันกว้างเกินไป กระผมก็ไม่ทราบว่ามีความจำเป็นอย่างไรถึงต้องรัศมีของเส้นทางกว้างตั้ง เกือบ ๆ ๑ กิโลเมตรพิจารณาจรประมาณ ๑๑-๒๐ เมตรนี้ กระผมก็ว่ามากพออยู่แล้ว เอา เฉพาะที่จำเป็นได้ไหมครับ ทำไมจะต้องเบียดเบียนราษฎรมากมายถึงขนาดนั้น ขอขอบคุณ ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทางโน้นไม่พูดแล้วใครยกมือเมื่อกี้ เชิญ ๆ คุณ สมัครครับ

นายสมัคร สุนทรเวช (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมสมัคร สุนทรเวช ประชากรไทย กรุงเทพมหานคร กระผมอยากจะกราบเรียนอย่างนี้นะครับว่า

รายละเอียดที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติซึ่งนั่งลงไปสักครู่ถามนั้น เข้าใจว่าทางรัฐบาลได้ชี้แจงไว้เรียบร้อยแล้วนะครับ ประเด็นที่น่าสนใจนั้นอยู่ตรงนี้นะครับ ๑.๓ ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการจัดกรรมสิทธิ์นะครับ ค่าสิ่งก่อสร้าง ๑๒๑ ราย จัดกรรมสิทธิ์ไปแล้วเหลืออีก ๖ ราย ค่าพืชผล ๑๒๐ ราย จัดไปแล้วเหลือ ๑๗ ราย ค่าที่ดินเป็นเงินประมาณ ๓๙ ล้าน จัดไปแล้วคงเหลืออีก ๓๔๐ ราย แปลว่า ๔๘๗ เหลือ ๓๔๐ ท่านประธานคงเห็นแล้วนะครับว่าเรื่องที่ดินนี้ละครับ เป็นปัญหาสำคัญ อยากทราบเรียนว่า เวลานี้ปัญหาที่ราษฎรอยากจะดูใจรัฐบาลนั้นอยู่ตรงที่ว่าเมื่อรัฐบาลจะออกภาษี ออกกฎหมายเก็บภาษีเช่นนั้น รัฐบาลทำอย่างรุนแรงและทารุณร้ายกาจ ออกกำหนดกฎเกณฑ์ชัดเจน แล้วเจ้าหน้าที่ก็ไปรีดนาทาเร้นราษฎร ปิดถนนตรงนี้ลึกเข้าไป ๖๐ เมตร คิตราคาเท่านั้นไม่ว่าจะเป็นอะไร ไม่ว่าจะทำเป็นห้องแถวได้คิราคาราวละ ๒๐,๐๐๐ หลังห้องแถวเข้าไปเป็นสวนส้มก็ดันไปคิราคาสวนส้มวละ ๒๐,๐๐๐ เหมือนกัน ลึกเข้าไปอีก ๑,๕๐๐ กว่าเมตรคิราคาหนึ่ง ลึกเกินกว่า ๒ กิโลเมตร คิราคาหนึ่ง คิราคาไว้ตายตัวเพื่อเก็บภาษี แล้วเป็นอย่างไรรครับ พอเวลาเวนคืนที่ดิน รัฐบาลไม่ยกเอาราคาที่ประเมินสวนส้มประเมินเขาไร่ละ ๕ ล้านบาท แต่เวลาเวนคืนผ่านสวนส้มทำไมไม่ให้เขาราคา ๕ ล้านบาทครับ ท่านประธานเห็นไหมครับว่าปัญหาที่คาราคาซังอยู่ ๔๘๗ ราย ยังค้างอยู่ ๓๔๐ ราย นี่เห็นได้ชัดเจนแล้วข้อตกลงมันอยู่ที่ปัญหาเรื่องที่ดิน เพราะรัฐบาลไม่ทำตรงไปตรงมา กระผมขอเรียนยืนยันได้นะครับว่าเวลานี้ราษฎรมีความเจ็บช้ำน้ำใจนั้น กรณีไม่ใช่เรื่องเอาที่เขาไปทำอะไรอื่นหรอกครับ ๓๐ ปีนะบางทีอาจจะลืมไปแล้วเพราะที่มันผืนโต ๓,๐๐๐ ไร่ ทำไม่หมดก็อาจจะเบียดบังอะไรก็ตามความเจริญของบ้านเมืองกรณีนี้ไม่ต้องห่วงหรอกครับ ชิดไว้ ๘๐ นะ แปลว่าพื้นที่กว้างที่สุด ๘๐๐ นั้นแปลว่ายอมให้บิดเบือนได้มีโอกาสบิดเบือนได้นิดหน่อย เพราะว่าถ้ามันดันตรงไหนก็จะได้หลบหลีกได้ ไม่เป็นปัญหาครับ แล้วกรณีก็จัดแล้วทำแล้วได้ใช้ประโยชน์ในการทำที่ดินหมดแล้วครับ แต่ว่าเอาที่ดินราษฎรเขาไปแล้วเวลาประเมินเก็บภาษีคิดอย่างหนึ่ง เวลาประเมินเวนคืนคิดอีกอย่างหนึ่ง อย่างนี้ถ้าท่านประธานโดนเข้าอย่างนี้บ้างท่านจะเป็นอย่างไรครับ ถ้าบ้านท่านเวลาประเมินเสียภาษีบอกว่าไร่ละ ๕ ล้าน พอเวลาประเมินจ่ายอย่างนี้ บอกราคาไร่ละไม่กี่หมื่นบาท อย่างนี้ยุติธรรมกับสังคมไหมครับ

๒๔

กระผมขอเรียนยืนยันนะครับว่า ประเด็นนี้เป็นประเด็นที่รัฐบาลเสียร้งวัดตลอดมา แล้ว ราษฎรเกลียดแค้นชิงชังรัฐบาลนั้น กระผมยืนยันได้อย่างน้อยราษฎร ๓๔๐ ราย ที่ตกลง ไม่ได้นั้น ไม่มีใครยอมหรือครับ ขอเรียนว่า กระผมรับอาสาผู้คนพวกนี้มาด้วยว่า กระผม จะต่อสู้เรื่องนี้ให้เขา เพราะถ้ารัฐบาลจะเก็บภาษีเขาอย่างนี้ รัฐบาลจะต้องใช้ราคาเวนคืน อันเดียวกัน แล้วจะสู้กันถึงศาลไหนก็ลองดู ท่านประธานเห็นไหมครับว่า ความไม่เป็นธรรม เกิดขึ้นในสังคม แล้วไม่เป็นธรรมอย่างน่าเกลียด ที่สุดจะเอาภาษีรีดเขาว่าจะ ๒๐,๐๐๐ บอกเขาราษฎรที่ปากน้ำขายที่ ๙,๐๐๐ บาท ยืนยันจะให้ราษฎรว่าต้องตั้งราคาขาย ๔๐,๐๐๐ บาท เขาขายที่กัน ๑ ชิ้นราคาแสนบาทครับ ต้องบอกว่าให้เขาขายราคาเป็นเงินเป็นหลาย แสนบาทเพื่อที่ว่าเมื่อเสียภาษีแล้วเงินที่ขายได้เสียภาษีหมดครับ นี่มันอะไรกันครับแบบนี้ เรื่องอย่างนี้ขอเรียนนะครับว่า ถ้ารัฐบาลไม่แก้ไขเรื่องนี้แล้วไม่ตอบให้ชัดเจนอย่างนี้ละก็ ไม่มีทางหรือครับ กระผมเรียนยืนยันได้ว่า ท่านนายกท่านไม่เดือดร้อนเพราะท่านไม่ได้ เล่นการเมืองลงสมัครรับเลือกตั้ง แต่พรรคการเมือง ๓ พรรคที่สมัครรับเลือกตั้งละก็ ขอ ยืนยันนะครับว่า ราษฎรอื้อเพื่อไม่ได้แน่นอน รัฐมนตรีที่ตอบคำถามก็ไม่ได้เล่นการเมือง ท่านลองพิจารณาท่านทำอะไรกัน ถ้าลองผสมกันไปแล้วละก็ ท่านรับผิดชอบร่วมกันนะครับ ขอกรุณาชี้แจงด้วยครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมว่าอันนี้จะพอแล้วกระมัง คือมีเรื่องอยู่นิดเดียว เท่านั้นละครับ ถ้าไม่รีบออกกฎหมายนี้คุณสมัครก็ไปทำหน้าที่ไม่ได้ ถ้าหากว่าเราพูดกัน มากมันก็จะยาวไปทางที่ถูกควรไปแก้ประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ ๒๙๕ เป็นกฎหมายที่เรียกว่า เสด็จการที่เดียวละครับอยากจะทำอะไรก็ได้ทำตามความพอใจ ถ้าท่านไปแก้กฎหมายนี้เสีย แล้วละก็ ก็หมดเรื่อง ปัญหาที่ไม่ต้องพูดกันมาก ถ้าไม่รีบออกกฎหมายนี้คุณสมัครไปทำ หน้าที่อนุญาโตตุลาการไม่ได้ เพราะฉะนั้นรีบออกกฎหมายนี้เสียเลยรวดเร็วดี เพราะเรื่อง เวนคืนที่ดินเป็นปัญหาทั่วบ้านทั่วเมืองครับเอาอย่างนี้นะครับลงมติเลยดีกว่า ถ้าพูดก็ยาว ไป หรือยังติดใจอะไรนิดหนึ่งครับ ว่าไปครับ

นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา (พิษณุโลก) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ประเทือง วิจารณ์ปรีชา จากพิษณุโลก พรรคชาติไทย สำหรับประเด็นที่กระผมได้ตั้งใจ

ในพระราชบัญญัติเวนคืนฉบับนี้ ประการแรกนั้น กระผมก็เห็นด้วยกับที่ท่านประธานกล่าวเมื่อกี้ แล้วก็มีความเห็นตรงกันว่ามันเกิดจากประกาศคณะปฏิวัติ แต่ว่าสิ่งที่กระผมอยากจะกราบเรียนให้ทราบนั้นมันมีอยู่อีกประการ ๑ นั่นก็คือ ปัญหาในเรื่องที่ดิน อย่างที่ท่านหัวหน้าพรรคประชากรไทยได้พูดไปเมื่อกี้สักครู่ กระผมจะขอกราบเรียนเพิ่มเติมให้ทราบว่า ปัญหาเรื่องที่ดินเป็นปัญหาที่ตกลงกันได้ยาก แต่ว่ามาดูปัญหาในเรื่องค่าสิ่งก่อสร้างทั้งหมดที่บอกว่า ๑๒๑ รายแล้วคงเหลือ ๖ ราย ตรงนี้ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นและไม่ได้รับการร่วมมือจากผู้ที่เป็นเจ้าของหรือสังหาริมทรัพย์ทั้งหลายนั้นมักจะอยู่ในแนวทางในการปฏิบัติซึ่งกระผมได้เคยพูดมาหลายครั้งเกี่ยวกับปัญหาเรื่องการเวนคืนที่ดินนี้ แล้วก็รัฐบาลมักจะตอบทุกครั้งว่าเป็นเรื่องที่รัฐบาลได้สนใจเป็นกรณีพิเศษจะรีบดำเนินการให้ แต่ว่าในทางปฏิบัติจริง ๆ แล้วรัฐบาลก็มักไม่ดำเนินการอย่างที่ทำให้ค้ำประกันสัญญาไว้ในสภานี้ สิ่งตรงนี้ก็ส่งผลกระทบไปถึงคนที่เป็นผู้แทนราษฎรด้วย เพราะมักจะไปถูกโจมตีจากบุคคลที่เข้ามาเป็นรัฐบาลและเป็นผู้แทนราษฎรเข้ามาเป็นรัฐบาล บอกว่าผู้แทนฝ่ายค้านนั้นก็เหมือนหมาเห่าใบตองแห้งมันทำอะไรไม่ได้สิ่งที่เราได้นำมาพูดอันนี้คือปัญหาข้อเท็จจริงหรือความเดือดร้อนของประชาชนที่ส่งผลกระทบมาจากการที่ออกพระราชบัญญัติเวนคืนที่ดินนี้ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าเป็นปัญหาเรื่องทางเร่งด่วนซึ่งรัฐบาลได้เข้าไปทำก่อน ก่อนที่จะให้การสำรวจ แล้วยังมีการยกเว้นไว้อีกว่าไม่ต้องทำแผนที่แนบท้ายในพระราชบัญญัตินี้ ถ้าหากว่าดูจากพระราชบัญญัติฉบับนี้เราก็จะไม่เห็นว่าอีก ๓๔๐ รายมีใครบ้างเป็นที่ดินของใคร ติดกันอยู่ตรงไหน อันนี้จริงอยู่รัฐบาลไม่มีความจำเป็นเนื่องจากประกาศคณะปฏิวัติให้อำนาจไว้ แต่ในการที่จะมาออกพระราชบัญญัติเวนคืนขออำนาจสภานี้ควรจะให้รายละเอียดได้มองเห็นกันอย่างเด่นชัดว่า ทำไมที่ตรงนั้นถึงมีปัญหาสิ่งก่อสร้างที่เกิดเป็นปัญหานี้มันอยู่ในรูปลักษณะใด โดยเฉพาะอย่างยิ่งกระผมกราบเรียนให้ทราบว่า สิ่งที่เป็นเรื่องค่าก่อสร้างเป็นสิ่งสำคัญที่สุด เพราะถ้าได้รับเงินชดเชยไปแล้วเมื่อรถถอนออกไปแล้วนี้ไปตรวจสอบไม่ได้ ตรงนี้เป็นภาระผลประโยชน์ในระหว่างเจ้าหน้าที่กับเจ้าของสิ่งก่อสร้างร่วมกันใน ๖ รายที่เหลือนี้มันอาจจะเจรจาตกลงกันในกรณีไม่ได้เหมือนอย่างหลาย ๆ ครั้งที่เคยปรากฏมา สิ่งที่กระผมนำมากราบเรียนเหล่านี้ได้เกิดขึ้นแล้วในจังหวัดพิษณุโลก กระผมไม่จำเป็นต้องล้วง

๒๖

ไปถึงในรายละเอียดให้เสียเวลา เพราะท่านประธานก็บอกว่าปัญหานั้นอยู่ที่ประกาศคณะปฏิวัติ ถ้าไปแก้ประกาศคณะปฏิวัติแล้วมันถึงจะดำเนินการได้ แต่ว่าอย่างน้อยรัฐบาลควรจะให้รายละเอียดว่ามันติดนั้นติดอะไร สิ่งก่อสร้าง อาคารบ้านเรือนที่ติดนั้นมากน้อย ขนาดไหน บางแห่งติดนิดเดียวแล้วไปถ่ายรูปกันมา เบิกเงินค่าชดเชยกันไปทั้งหลัง แล้วรื้อไปแล้วถอนไปแล้ว สภาพเหล่านี้ตรวจสอบไม่ได้ จริงอยู่แม้จะมีคณะกรรมการหลายฝ่ายเข้ามาร่วมกัน แต่การร่วมกันนั้นร่วมกันเพื่อทุจริต ก็ได้กระทำมาแล้ว เพราะเคยมีประโยชน์มา กระผมกราบเรียนให้ทราบว่า สิ่งที่ราษฎรได้นำมาตกอยู่ปัจจุบันนี้ก็คือที่อำเภอชาติตระการ กรณีอย่างนั้นเป็นทางเพื่อความมั่นคง แต่คนที่นี่ไม่มีที่ดินที่จะทำนา หรือมีก็อยู่น้อย แต่ที่มีอยู่นั้นนั้นถูกตัดทาง โดยอ้างว่าเพื่อความมั่นคง ชาวในนาที่ถูกรถแทรกเตอร์เข้าไปไถ จะให้เวลาเขาเก็บเกี่ยวก็กระทำไม่ได้ สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ราษฎรได้รับความเข้าใจครับ กระผมอยากกราบเรียนให้ทราบว่า การใช้อำนาจอย่างนี้ทำให้เกิดความเจ็บใจมาสู่ประชาชนได้ เพราะฉะนั้นสิ่งที่รัฐบาลจะอาศัยประกาศคณะปฏิวัตินั้นควรจะให้รายละเอียดแก่สภานี้ให้มาก เพื่อให้ได้พิสูจน์กันได้ว่า เหตุผลนั้นมันคืออะไรกันแน่ ไม่ใช่บอกจำนวนว่าได้ไปเท่านี้แล้วเหลืออีกเท่านี้ ไอ้ที่เหลือนั้นมันเกิดจากอะไร ถ้าหากว่าดูค่าที่ดินทั้งหมดนั้น เพิ่งตกลงกันได้ ๑๔๗ ราย แต่อีก ๓๔๐ รายนี้มันเป็นอีกที่เท่าของที่ดินตกไม่ได้ นั่นมันเป็นเพราะอะไร ปัญหาเกิดจากอะไร น่าจะมาพูดกันตรงนี้ แลลงกันตรงนี้ ไม่ใช่บอกเหตุผลว่าได้ไปเท่านี้ยังเหลือเท่านี้ จึงจำเป็นต้องออกพระราชบัญญัติ ไอ้ที่ไม่ได้มันไม่ได้เพราะอะไร ควรจะบอกเหตุผลเขาด้วย กระผมขอกราบเรียนอย่างนี้ครับ ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านรัฐมนตรี

พลเรือเอกอมร ศิริกายะ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผมขอความกรุณาชี้แจงตั้งแต่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ คุณบุญเกิดครับ ผมขอชี้แจงว่า ขณะนี้ที่ดินที่มีอยู่ ๔๔๗ รายครับ ที่อยู่ในเอกสารที่แจกไปนั้นเป็นเอกสารซึ่งออกไปหลายเดือนแล้วครับ จนถึงปัจจุบันนี้ที่ดิน ๔๔๗ ราย ได้จ่ายเงินไปแล้ว ๔๓๐ ราย คงเหลือ ๕๗ ราย ที่ดินทั้งสิ้นเป็นเงิน ๓๙ ล้านบาทเศษ เงินเหลืออีก ๕๗

รายนี้ก็เงินที่ค้างอยู่ประมาณ ๓ ล้าน ๙ แสนบาท ซึ่งมีปัญหาทางการจัดกรรมสิทธิ์ที่ดินบ้าง ทางเจ้าของที่ดินไม่ยอมรับราคาปรองดองบ้าง ซึ่งจะต้องนำเงินไปวางที่ศาล

สำหรับที่ท่านหัวหน้าพรรคประชากรไทย ผมก็ขอกราบเรียนขอภัยที่เอกสารที่แจกไปนั้นค่อนข้างจะล้าสมัย ปัจจุบันนี้สิ่งก่อสร้าง ข้อเท็จจริงมี ๑๒๗ รายครับ เป็นเงิน ๔ ล้านบาทเศษ ได้จ่ายไปหมดแล้วครับ ไม่มีเหลือ พืชผลมี ๒๙๘ ราย เป็นเงิน ๗ ล้านบาทเศษ ได้จ่ายไปแล้ว ๒๘๙ ราย ยังเหลือเพียง ๙ ราย เป็นเงิน ๕๐,๐๐๐ บาทเศษ อันนี้เพื่อกราบเรียนชี้แจงว่าทางกระทรวง หรือกรมทางหลวงก็ไม่ได้พยายามที่จะถ่วงครับ ขั้วระยะเวลาเพียง ๓-๔ เดือน นี่ก็ได้เร่งรัดเปลี่ยนแปลงไปอย่างที่ผมได้กราบเรียนให้ทราบ ส่วนที่ยังค้างอยู่นี้ก็จะมีพยายามนำเงินไปวางที่ศาล แล้วเจ้าของที่ดินก็อาจจะรับไปได้ครับ

ส่วนที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ คุณประเทืองนั้นผมก็รับทราบดี เพราะท่านก็เคยแจ้งให้ผมทราบด้วยตัวเองหลายครั้งแล้ว แล้วก็จะได้พยายามแก้ไขต่อไป แต่ก็เป็นอย่างที่ท่านประธานว่าครับ ประกาศคณะปฏิวัตินี้เป็นกฎหมายซึ่งค่อนข้างจะให้อำนาจของเจ้าหน้าที่เข้าไปดำเนินการได้ก่อนมากเกินไป ซึ่งส่วนจะมีการแก้ไขอย่างไรต่อไปนั้นก็แล้วแต่ครับ ผมขอกราบเรียน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญ ฯ

นายสมัคร สุนทรเวช (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมสมัคร สุนทรเวช ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมท่านชี้แจงไม่ได้ตรงประเด็นที่กระผมทักท้วงนะครับ กระผมไม่ได้ทักท้วงว่าจ่ายช้านะครับ กระผมบอกว่าเวลานี้รัฐบาลเวลาเก็บภาษีเขาใช้วิธีการอย่างหนึ่ง เวลาจ่ายเงินทดแทนใช้วิธีการอีกอย่างหนึ่ง กระผมขอเรียนเรื่องนี้ไว้ นะครับ เรื่องนี้เป็นอะไรไม่ทราบได้ แต่จะมีกฎหมายทำนองนี้อีกหลายฉบับ และที่กำลังพุดกันอยู่ก็คือว่า ที่ดินอยู่ริมถนนวิภาวดีรังสิตนี้ เวณคืนเขาไปตั้งนมนานกาลแล้ว จนป่านนี้ไม่คืนเงินเขา เวลาผ่านไปตั้งหลายปี จะจ่ายเงินย้อนหลังเขาตั้ง ๕ ปี ๖ ปี แล้วเงินเมื่อ ๕ ปี ๖ ปีก่อนกับเงินเวลานี้มันผิดกันอย่างไรแค่นั้นครับ

๒๘

เขาทำประโยชน์อะไร อย่างไรไม่ได้ กระผมไม่ได้ท้วงประเด็นเรื่องจ่ายช้านะครับ กระผมทราบวิธีการ และกระผมเห็นด้วยว่ามันเป็นไปตามกฎหมายนั้น แต่ทว่าวิธีการจ่ายเงินนั้น กฎหมายไม่ได้กำหนดไว้ว่าให้จ่ายเท่าไรนี้ครับ กฎหมายให้จ่ายตามราคาประเมิน เวลานี้รัฐบาลเล่นประเมินเก็บภาษีแพง แต่ทำไมเวลาเก็บภาษีแพง ตีราคาประเมินสูง พอจะจ่ายเงินให้ราษฎรประเมินต่ำ แบบนี้รัฐบาลประพฤติตัวอย่างนี้จะให้ราษฎรเคารพนับถือได้อย่างไรครับ นะครับ คนละประเด็นนะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นก็จะไม่มีอะไร คิดใจเพียงเท่านั้นใช่ไหมครับ คิดใจคนละประเด็นในเรื่องค่าใช้จ่าย ผมว่าพอกฎหมายนี้ประกาศไปแล้วคุณสมัครก็ไปเป็นอนุญาโตตุลาการ เลยให้ราษฎรตั้งเป็นอนุญาโตตุลาการ เพราะว่าเรื่องภาษีที่ว่าเก็บสูงนั้น คลังเก็บ แต่คนจ่ายไม่ใช่คลัง มันกลับเป็นกรมทาง และเจ้าหน้าที่มันเป็นอย่างนี้ครับ มันถึงยุ่งกัน ผมเห็นด้วยเพราะอย่างนี้ราษฎรตั้งเป็นอนุญาโตตุลาการเสียแล้วดีกว่ากันก็เสร็จคงไปได้

นายสมัคร สุนทรเวช (กรุงเทพมหานคร) : ท่านครับท่านประธานพูดอย่างกับว่า กระทรวงคมนาคมกับกระทรวงการคลังมันคนละนายกรัฐมนตรีกัน รัฐบาลเดียวกันนะครับ รับผิดชอบร่วมกันครับ คือท่านประธานจะออกลูกนี้ กระผมไม่ว่าได้จบเกมกันไปนะครับ แต่ถ้าเราพิจารณากันโดยวิธีนี้จะกรัฐบาลนั่งเป็นหัวหลักหัวตออย่างนี้ไม่รู้สึกกระทบกระเทือน กระผมไม่ขัดข้อง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มันไม่ใช่อย่างนั้นครับ ไม่ใช่หมายความว่าคนละรัฐบาล แต่ว่าเมื่อเจ้าหน้าที่พิจารณา มันคนละหลักเกณฑ์ของกระผม

นายสมัคร สุนทรเวช (กรุงเทพมหานคร) : กระผมเข้าใจครับว่าคนละหลักเกณฑ์ คนละนั้น แต่มันรัฐบาลเดียวกันนะครับ ถ้าเล่นกันอย่างนี้จะก็ ราษฎรจะเอาความสงบสุขมาได้อย่างไรละครับ จะเก็บภาษีฟาดหัวเขาอย่างหนึ่ง แต่ว่าเวลาจ่ายเงินฟาดให้เขาอีกอย่างหนึ่ง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมก็สนับสนุนคุณนั่นแหละ

นายสมัคร สุนทรเวช (กรุงเทพมหานคร) : ถ้าอย่างนั้นกระผมก็ขอบพระคุณ
ครับ ที่ท่านประธานเห็นด้วยกับกระผม ขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไปเป็นอนุญาโตตุลาการขึ้นครับ ท่านผู้ใดเห็น
ว่าควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๒๒๒ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รับหลักการมี ๒๒๒ เสียง ไม่รับหลักการมี ๑ เสียง
ก็เป็นอันว่าสภานี้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้วครับ ที่นี้รัฐบาลจะส่งคณะ
กรรมาธิการคณะไหนครับ เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

พลเรือเอก อมร ศิริกายะ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพครับ เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็มีข้อความเพียง ๕ มาตรา
สั้น ๆ แล้วก็ไปไปตามแบบฟอร์มที่เคยออกมาทุกครั้งนั้น เพราะฉะนั้นใครขอความกรุณา
เสนอตั้งกรรมาธิการเต็มสภาพิจารณา ๓ วาระรวดครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ มีผู้ใดจะคัดค้าน มีความเห็นเป็นอย่างอื่น
ไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี ก็เป็นอันว่าที่ประชุมนี้อนุมัติให้ตั้งคณะ
กรรมาธิการเต็มสภานะครับ จะได้พิจารณากันไปเลยครับ ตกลงตามนี้ครับ ก็เป็นอันว่า
จะได้พิจารณากันไปโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา เชิญท่านเลขาครับ พิจารณาวาระที่ ๒

พลตรี กระวี สุทัศน์ ณ อยุธยา (เลขาธิการรัฐสภา) :

เวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงพิเศษ สายพระประแดง-บางแคว
 - คลิ่งชัน - บางบัวทอง ตอน คลิ่งชัน - บางบัวทอง ในท้องที่เขต คลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร และอำเภอ บางกรวย อำเภอ บางใหญ่ อำเภอ บางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี
 พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรให้เวนคืน อสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงพิเศษสาย
พระประแดง—บางแค—ตลิ่งชัน—บางบัวทอง ตอนตลิ่งชัน—บางบัวทอง ในท้องที่เขต
ตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร และอำเภอบางกรวย อำเภอบางใหญ่ อำเภอบางบัวทอง จังหวัด
นนทบุรี ซึ่งกรมทางหลวงได้สำรวจที่ ที่จะต้องเวนคืนเสร็จแล้ว ตามความในประกาศของ
คณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๙๕ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๑๕

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
เพื่อสร้างทางหลวงพิเศษ สายพระประแดง—บางแค—ตลิ่งชัน—บางบัวทอง ตอนตลิ่งชัน
—บางทอง ในท้องที่เขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร และอำเภอบางกรวย อำเภอบางใหญ่
อำเภอบางบัวทองจังหวัดนนทบุรี พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้อธิบดีกรมทางหลวงเป็นเจ้าหน้าที่เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่เขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร และอำเภอบางกรวย อำเภอบางใหญ่ อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี ให้แก่กรมทางหลวงเพื่อสร้างทางหลวงพิเศษ ตามแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงพิเศษซึ่งกำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายพระประแดง — บางแค — ลาดบัวหลวง — สุพรรณบุรี ตอนตลิ่งชัน — บางบัวทอง พ.ศ. ๒๕๒๑ โดยมีแนวทางส่วนแคบที่สุดแปดสิบเมตรและส่วนกว้างที่สุดแปดร้อยเมตร ตามแผนผังที่ดินซึ่งจะได้ปิดประกาศไว้ ณ ที่ว่าการเขตหรือที่ว่าการอำเภอ และแขวงหรือตำบลที่อสังหาริมทรัพย์นั้นตั้งอยู่

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษการตามพระราชบัญญัตินี้

(ไม่มีสมาชิกทักท้วง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็เป็นอันว่าพิจารณากันเสร็จในวาระ ๒ นะครับ
ในวาระ ๓ ผมขอถามว่า ท่านผู้ใดเห็นชอบตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็เป็นอันว่าเห็นด้วยเป็นเอกฉันท์ก็แล้วกันนะครับ
ต่อไปครับ ก็จะได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่
ตำบลบางมัญ อำเภอเมืองสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี พ.ศ.

เชิญรัฐมนตรีในครับ

นายชวน หลีกภัย (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลบางมัญ อำเภอเมืองสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี พ.ศ.

หลักการ เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลบางมัญ อำเภอเมืองสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี เพื่อประโยชน์ในการชลประทาน

เหตุผล เนื่องจากกรมชลประทานได้ดำเนินการก่อสร้างการชลประทานโครงการส่งน้ำและบำรุงรักษามหาราช ในท้องที่จังหวัดชัยนาท จังหวัดสิงห์บุรี จังหวัดลพบุรี จังหวัดอ่างทอง และจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ปรากฏว่าในเขตคลองส่งน้ำสายชัยนาท—อยุธยา ในท้องที่ตำบลโพกรวม และตำบลบางมัญ อำเภอเมืองสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี เจ้าหน้าที่ได้ติดต่อและทำความตกลงกับราษฎรผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินที่ถูกเขตชลประทานเสร็จไปด้วยดีเกือบทุกรายแล้ว ยกเว้นผู้ครอบครองที่ดินเพียงรายเดียวที่ไม่ยินยอมรับเงินค่าทดแทนตามจำนวนที่คณะกรรมการจัดซื้อ และกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินที่ถูกเขตชลประทานกำหนดให้ และกรมชลประทานไม่อาจแก้ไขโครงการเป็นอย่างอื่นได้ จึงจำเป็นต้องทำการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์รายนี้ นอกจากนี้ เนื่องจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินรายอื่น ๆ ได้ตกลงยอมรับค่าทดแทนในราคาไร่ละไม่เกิน ๓,๐๐๐ บาท ไปแล้วตั้งแต่ปี ๒๕๑๖ และเมื่อวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๐ คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินที่ถูกเขตชลประทานได้มีมติกำหนดค่าทดแทนสำหรับรายนี้ในราคาไร่ละ ๘,๐๐๐ บาท แต่ผู้ครอบครองที่ดินรายนี้ก็ยังไม่ยินยอมรับเงินค่าทดแทนตามจำนวนดังกล่าว ทำให้ต้องกำหนดค่าทดแทนที่ดินที่เวนคืนนี้โดยมีบทบัญญัติไว้เป็นพิเศษ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติฉบับนี้

ผมขอกราบเรียนเพิ่มเติมว่า กรณีดังกล่าวนี้กรมชลประทานได้ใช้ที่ดินเพื่อประโยชน์ในการชลประทานเรียบร้อยแล้ว และได้จัดทำคลองส่งน้ำเรียบร้อยแล้ว โครงการดังกล่าวนี้มีทั้งหมดเป็นความยาวประมาณ ๑๑๗ กิโลเมตร คงมีเฉพาะรายนี้เพียงรายเดียวในจำนวนเกือบ ๓,๐๐๐ ราย ที่เป็นปัญหา จึงขอสภาได้โปรดพิจารณาอนุมัติร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณเชวงศักดิ์ ครับ

นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
 เชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ จากอุบลราชธานี สังกัดพรรคสยามประชาธิปไตย กระผมได้
 ฟังท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้ลุกขึ้นมาชี้แจงเหตุผลในการเสนอ-
 ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลบางมัญแล้วกระผมสงสัย ที่สงสัย
 ก็เนื่องจากบุคคลซึ่งไม่ยอมให้ที่ดินแก่รัฐในการตราพระราชบัญญัติครั้งนี้มีเพียงรายเดียว
 เท่านั้น ถ้าหากเราจะมองในแง่มวลชนแล้ว กระผมว่ารัฐบาลจะทำให้เสียมวลชนมาก
 เพราะเพียงรายเดียวยังไม่มีความสามารถที่จะเจรจาต่อรอง ทั้ง ๆ ที่ตั้งคณะกรรมการขึ้น
 พิจารณา กระผมว่าน่าจะเป็นการกำหนดราคาให้เขาต่ำถึง ๘,๐๐๐ บาท กำหนดแล้วเรา
 ไม่พอใจก็น่าจะขึ้นให้เขาเป็นการต่อรอง เพื่อเอาหัวใจประชาชนมากกว่าจะม้ออกเป็น
 พระราชบัญญัติแล้วบังคับให้ประชาชนรายเดียวต้องเสียที่ดิน กระผมอยากจะประ-
 ทานกราบเรียนจะเป็นการมองว่าเอากฎหมายมาปิดปากประชาชนเสียจะทำให้เกิดความไม่ดีต่อ-
 ทางรัฐบาล โดยเฉพาะอย่างยิ่งศรัทธาที่ประชาชนมีต่อรัฐบาล เพราะฉะนั้นกระผมอยาก
 จะประทานกราบเรียนท่านประธานผ่านไประบบว่า ถ้าหากในโอกาสต่อไปแล้วกระผม
 เห็นว่าควรจะมีการประนอม ไม่ควรจะใช้วิธีการรายเดียวออกเป็นพระราชบัญญัติ จะเป็น
 การที่รัฐบาลใช้อำนาจในทางที่ไม่ถูกต้องกับประชาชนเพียงคนเดียว มองแล้วทำให้เสีย
 ภาพพจน์ต่อรัฐบาลอย่างมาก กระผมขอให้ข้อคิดเท่านั้น ท่านผู้เป็นประธานครับ ขอ
 ขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทน : เชิญครับ

นายวัชร ประภาพัฒน์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ ผม
 วัชร ประภาพัฒน์ ส.ส. กรุงเทพมหานคร พรรคประชากรไทย ท่านประธานครับ
 ประเด็นที่ผมจะพูดต่อไปนี้นี้เป็นประเด็นที่อาจจะไม่ตรงกับร่างพระราชบัญญัตินี้นัก แต่
 เนื่องจากเมื่อคืนนี้ผมยกมือแล้วท่านประธานไม่ให้ผมพูด ประเด็นที่ผมจะพูดนั้นเกี่ยว
 โดยตรงกับการเวนคืนการสร้างทางหลวง สำหรับตัวพระราชบัญญัตินี้ผมไม่ขัดข้องนะครับ
 แต่ว่าการเวนคืนการสร้างทางหลวงนั้นผมเห็นว่านอกจากจะมีปัญหาเกี่ยวกับค่าที่ดิน และสิ่ง

ก่อสร้างอื่น ๆ ที่ยังการาคาซึ่งทำให้เกิดความเดือดร้อนแก่ประชาชนแล้ว ยังมีปัญหาอีกครับ ท่านประธานครับ มีปัญหาที่ว่าที่ดินที่ถูกเวนคืนไปแล้วนั้นทางกรมทางหลวงก็ยังมีข้อกำหนดเป็นไปตามกฎกระทรวงว่าหากผู้ใดจะก่อสร้างสิ่งปลูกสร้างแล้วละก็ จะต้องถอยไปอีก ๖ เมตร ๖ เมตรนะครับท่านครับ ท่านคิดดูซิครับที่ดินที่ติดจากที่ดินที่ถูกเวนคืนไปแล้วอีก ๖ เมตร ถ้าเขาเหลือนิดเดียว เขาก่อสร้างอะไรไม่ได้แล้ว กฎกระทรวงอันนี้ล้าสมัยแล้วครับ ควรจะยกเลิกไปเสียที ถ้าไปสร้างตึกสร้างอะไรอีกโดยเฉพาะในเขตกรุงเทพ ฯ แล้วจะต้องเว้นไปอีก ๒ เมตรอีก อันนี้ผมคิดว่ามันไม่เป็นธรรมนะครับท่านครับ ผมฝากรัฐบาลนะครับ ว่าควรจะพิจารณาถึงกฎกระทรวงอันนี้ด้วยมันล้าสมัยแล้วครับ ควรจะแก้ไขเสียทีหนึ่ง คนที่ถูกเวนคืนที่เหลือเล็กน้อย ทำประโยชน์อะไรไม่ได้เลย ผมเป็น ส.ส. กรุงเทพมหานคร ได้รับคำร้องเรียนเรื่องนี้มากมายนะครับ ผมขอฝากรัฐบาลเฉพาะในประเด็นนี้เท่านั้นครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่เป็นอะไรหรอกครับ ก็ขอให้พูดเข้าประเด็นหน่อยนะครับ เชิญเถอะครับคุณปัญจะ

นายปัญจะ เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ปัญจะ เกสรทอง จากเพชรบูรณ์ กระผมขอประทานกราบเรียนว่า กระผมไม่ขัดข้องในหลักการที่รัฐบาลจำเป็นต้องเวนคืนที่ดินรายนี้ครับ แต่กระผมมีข้อสงสัยว่าการออกพระราชบัญญัติเวนคืนนั้น พระราชบัญญัตินั้นน่าจะระบุในมาตรา ๕ เกี่ยวกับการค่าชดเชยที่ดินซึ่งระบุไว้ชัดเจนในมาตรา ๕ เงินค่าทดแทนที่ดินให้แก่เจ้าของ หรือผู้ครอบครองอสังหาริมทรัพย์ที่ต้องเวนคืนให้จ่ายในราคาไร่ละ ๘,๐๐๐ บาท กระผมคิดว่าอันนี้สภานี้จะออกพระราชบัญญัติไปบังคับโดยเฉพาะในเรื่องค่าที่ดินเลย กระผมถึงสงสัยและข้องใจในการออกพระราชบัญญัติ คือลักษณะการออกพระราชบัญญัตินั้นเราจะเวนคืนที่ดินที่เราต้องการใช้ ส่วนราคาที่ดินนั้นก็สุดแท้ที่จะไปตกลงกันได้ แต่ทำไมไม่ออกพระราชบัญญัติโดยให้สภานี้บังคับเจาะจงลงไปเลยว่าจะต้องจ่าย ๘,๐๐๐ บาทเท่านั้น กระผมก็ผ่านพระราชบัญญัติเวนคืนนี้มาหลายฉบับซึ่งอยู่ในสภานี้ กระผมเองก็สงสัยว่าพระราชบัญญัตินี้ทำไมจะไม่มามีสภาให้ระบุลงไปว่าให้จ่ายเขาแค่ ๘,๐๐๐ บาท แล้วอย่าลืมนะว่ากรรมวิธีการจ่ายเงินค่าชดเชย

๔๐

นั้นเราต้องยอมรับกันว่าบางครั้งรัฐบาลก็อาจจะจ่ายเขาลำช้า บางครั้งก็อาจจะจ่ายเขารวดเร็ว
 ลักษณะการเวนคืนนั้น กระผมคิดว่าควรจะเวนคืนเรื่องที่ดิน แต่ทำไมใส่มาในมาตรา ๕
 กำหนดราคาให้เสร็จสรรพให้สภานี้ออกไปเป็นพระราชบัญญัติเลยว่า ต้องจ่ายแค่ ๘,๐๐๐
 บาท กระผมไม่เห็นด้วยในหลักการนั้น กระผมไม่ขัดข้อง กระผมก็แปลกใจว่าการร่าง
 พระราชบัญญัตินี้ ช่วยชี้แจงต่อสภานี้ชี้คร่าวๆ รัฐบาลจะแปลกประหลาดอยู่สักนิดหนึ่งในการ
 ที่กำหนดราคา เพราะฉะนั้นการเวนคืนและการกำหนดราคานั้นจะเป็นไปตามสภาพราคา
 ประเมินหรือเป็นไปตามข้อตกลงหรือสิ่งต่าง ๆ เหล่านั้น แต่ทำไมรัฐบาลนี้มาออกพระราช-
 บัญญัติ สำหรับส่วนตัวกระผมนั้นเป็นที่แปลกใจคิดว่าในมาตรา ๕ นั้น เขียนไว้ชัดเจน
 ว่าออกไปแล้วต้องจ่ายแค่ ๘,๐๐๐ บาท เพราะฉะนั้นอย่าลืมนะว่าปัญหาเรื่องของที่ดินนั้น เรา
 ต้องยอมรับว่าบางส่วนความจำเป็นของราษฎร ซึ่งอาจจะมีความจำเป็นมีที่น้อยแล้วเขา
 เดือดร้อนเพราะฉะนั้นการที่เขาไม่ยอมให้กระผมคิดว่าเขาคงต้องมีเหตุผลทุกคน กระผม
 เชื่อว่าเกษตรกรนั้นต้องการคลองส่งน้ำต้องการชลประทานทั้งนั้น แต่ในความจำเป็นของ
 ราษฎรเราจะรู้หรือว่าเขาเดือดร้อนเขามีความจำเป็นเราก็น่าจะเห็นแก่ราษฎรผู้ทุกข์ยาก แล้ว
 รัฐบาลนี้ก็ยืนหยัดอยู่บนนโยบายซึ่ง ๆ หน้า นายกรัฐมนตรีก็พูดอย่างชัดเจนว่า จะเห็นใจ
 กับคนยากคนจน จะช่วยเหลือผู้ที่ยากไร้ ในเมื่อที่ดินเพียงรายเดียว อย่างท่านสมาชิกผู้มี
 เกียรติจากอุบลก็บอกเพียงรายเดียวเท่านั้น เพราะฉะนั้นการที่เพียงรายเดียวก็น่าที่จะตกลง
 ได้หรือจะช่วยให้เขาได้ แต่ช่วยเขาไม่ได้ก็ไม่จำเป็นต้องเวนคืน แต่เวนคืนแล้วยังมาบังคับ
 ให้สภานี้บอกจ่ายแค่ ๘,๐๐๐ นะ ไร่หนึ่งจ่ายเกินนั้นไม่ได้ กระผมแปลกใจในการที่ออก
 พระราชบัญญัติซึ่งก็เป็นข้อข้องใจอย่างมาก เพราะฉะนั้นกระผมขอให้ทางรัฐบาลลองชี้แจง
 ชี้คร่าวๆ ในมาตรา ๕ นี้มีความจำเป็นอันใดที่ท่านจะต้องใส่มาให้อยู่ในตัวร่างของร่างพระ-
 ราชบัญญัติ ขอขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ ประธานสภาผู้แทนราษฎรได้ลงจากบัลลังก์
 ไป นายสอาด ปิยวรรณ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่ ๑ จึงปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ คุณเพียรศักดิ์

นายเพียรศักดิ์ นิสสัยสุข (สิงห์บุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายเพียรศักดิ์ นิสสัยสุข สิงห์บุรีครับ กระผมได้ไปทดสอบเจ้าของที่ดินรายนี้แล้วเมื่อ ๒ วัน มาเอง แล้วก็ได้เห็นสภาพความเป็นจริงแล้วที่ดินตรงนี้อยู่ในตำบลบางมัญ อำเภอเมืองแล้วก็ติดกับเขตเทศบาลเลยครับ แล้วก็ก็มีถนนลาดยางหลายสายใกล้กับบริเวณที่เราเวนคืนคราวนี้ ยิ่งกว่านั้นท่านประธานที่เคารพ นางไม้ สนิธิ นี้อายุ ๗๐ ปี เป็นหญิงหม้ายแล้วก็มีบุตรคนหนึ่งก็ไปอยู่นครราชสีมา บ้านก็ไม่มีอยู่ต้องอยู่กับคนนั้นบ้างคนนั้นบ้าง กระผมพยายามไปชี้แจงว่าอย่างไร ๆ เขาก็เอาได้ ให้เขาเถอะ เขาออกกฎหมายแล้วเราก็ทำอะไรไม่ได้ ท่านบอกว่าดิฉันก็ไม่มีอะไรเลยบ้านก็ไม่มีอยู่ อายุ ๗๐ ปี แล้วสติก็ไม่ค่อยจะดีนัก กระผมพยายามเอากำนันไปด้วย ใคร ๆ ไปด้วย อีกหลายคนไปชี้แจงอ้อนวอนขอร้องให้แกยอมรับเสียเถอะ ที่นี้แกก็ทำท่าร้องไห้ น้ำตาออกบอกว่า ดิฉันมีที่อันนี้เดียวเท่านั้นหมดแล้ว แล้วเวลานี้ดิฉันก็ไม่มีที่อยู่อาศัยต้องอาศัยคนอื่นเนื่องจากความจำเป็นส่วนตัวของนางไม้ สนิธิ อย่างหนึ่ง แล้วอีกประการหนึ่งที่ดิฉันที่เวนคืนนี้ใช้เขามา ๑๐ กว่าปีแล้ว เมื่อ ๒๕๑๕ เริ่มต้นชุดคลองส่งน้ำชลประทานสายนี้นะครับ กระผมก็ไม่รู้จะทำอย่างไร ก็มาเรียนข้อเท็จจริงให้สภานี้ทราบว่าเป็นบุคคลที่น่าสงสารจะขอความกรุณาเพิ่มให้อีกสักเล็กน้อยไม่มาก และกระผมเรียนถามเขาว่าถ้าเขาจะขึ้นให้อีกเล็กน้อยจะยอมไหม เขาบอกถ้าได้อีกสักเล็กน้อยก็แล้วแต่รัฐบาลเถอะ ท่านว่าอย่างนั้น กระผมก็ว่าขอสัก ๑๒,๐๐๐ บาท นะครับ แกนั่งอยู่ประเดี๋ยว แล้วบอกนี้เราได้มาอีกตั้งครึ่งหนึ่งนะ เอาเถอะนะเพราะอย่างไร ๆ ที่เขาก็เอาไปใช้แล้วในที่สุด ท่านประธานที่เคารพเราไปกันหลายคน สมาชิกสภาจังหวัดด้วยตัวกระผมด้วยและก้กำนันด้วย แล้วยังมีหนังสือบันทึกมาเลยคร้บว่าเราได้ไปติดต่อรายนี้มาอย่างนั้น ๆ แล้ว ในที่สุดก็บอกรู้สึกว่าถ้าในราคา ๑๒,๐๐๐ ต่อไร่ ซึ่งเวลานี้เขาขายกันไร่ละ ๘๐,๐๐๐ บาท นะครับ อย่างน้อยก็ ๖๐,๐๐๐ ต่อ ๑ ไร่ เพราะมันอยู่ติดกับเขตเทศบาลและก็มีถนนลาดยางเป็นส่วนใหญ่ เพราะฉะนั้นนี้แหละด้วยความจำเป็นและด้วยความสงสารด้วยความเวทนานางไม้ สนิธิกระผมจึงใคร่จะขอความกรุณาจากสภานี้ถ้าหากว่าจะกรุณาเพิ่มให้อีกสักหนึ่งหนึ่งเป็นไร่ละ ๑๒,๐๐๐ นี้ก็ต่ำที่สุดแล้ว และเวลานี้ในที่นี้ตามความเป็นจริงถ้าจะให้ดีแล้วกระผมว่าให้ท่านทาง

๔๒

สถานตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่งแล้วไปดูสภาพท้องที่ที่เวนคืนและไปดูสภาพของนางไม้ด้วยแล้วก็จะกระผมว่าอาจจะให้มากกว่านี้ครับ เพราะฉะนั้นกระผมขอความกรุณาต่อทางรัฐบาลด้วย กระผมก็ขอร้องเพียง ๑๕,๐๐๐ บาท ต่อ ๑ ไร่ นะครับ เวลานี้ที่เหลืออยู่แก่ก็ขายหมด เวลานี้บ้านไม่มีอยู่ครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายพลศักดิ์ สุตสนธิ์ (หนองคาย) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม พลศักดิ์ สุตสนธิ์ จากจังหวัดหนองคาย สังกัดพรรคสยามประชาธิปไตย ท่านประธานที่เคารพ กระผมดูร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ กระผมมีความสงสัยเป็นอย่างยิ่งที่รัฐบาลเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้เข้ามา โดยจำกัดเงินที่จะชดใช้ค่าที่ดิน กระผมไม่เคยเห็นร่างพระราชบัญญัติใดที่กำหนดราคาที่ดินตายตัวไว้อย่างนี้ หรือหากว่ารัฐบาลนั้นจะเอาตัวออกแต่ตัวรัฐบาลอย่างเดียว หรือว่ารัฐสภานี้เป็นผู้อนุมัติตามหลักการและเหตุผลที่ทางรัฐบาลเสนอเข้ามา ฉะนั้นกระผมถึงไม่เห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง ตามหลักกฎหมายเวนคืนอสังหาริมทรัพย์อันนั้นเขาได้ปฏิบัติการมาตามราคาประเมินที่ดิน รัฐจะต้องจ่ายตามราคาประเมินที่ดิน ๑ ใน ๓ ของราคาที่ดิน แต่เหตุใดรัฐบาลนี้จึงได้มาเขียนในมาตรา ๕ จำกัดลงไปให้เขา ๘,๐๐๐ บาท จะเป็นการบีบบังคับประชาชนผู้ยากไร้เมื่อกระผมฟังท่านผู้มีเกียรติเจ้าของท้องที่ได้ชี้แจงต่อที่ประชุมสภาแห่งนี้ กระผมยังมีความสงสัยและมีความสงสารต่อบุคคลผู้ยากไร้คนนั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ขพลฯ นายกรัฐมนตรีท่านก็นั่นนั่นนั้นหนาแล้วว่าจะช่วยเหลือผู้ยากไร้ให้มีอันจะอยู่อันจะกิน แต่นี่ที่ดินเขาติดเดียว เราจะมาออกกฎหมายไปเบียดเบียนกระเบียดกระเสียวเขาให้เขาจำยอมให้ที่ดินนั้น กระผมเห็นว่ามันเป็นการบีบบังคับจิตใจคน ถ้าเป็นเช่นนั้นกระผมเห็นว่ากฎหมายเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เกี่ยวกับรัฐบาลที่เสนอเข้ามาในวันนี้กระผมไม่เห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง เพราะมีกฎหมายแปลกประหลาดฉบับเดียวเท่านั้นที่จำกัดจำเจจะใช้จ่ายเขาเท่านั้นเท่านี้ เพราะตามหลักกฎหมายเวนคืนที่ดินนั้น ดังที่กระผมกราบเรียนในที่นี้ว่า ตามราคาประเมินที่ดินและใช้จ่าย ๑ ใน ๓ ของราคาที่ดิน นี่กระผมก็ได้เคยทำมาแล้วที่จังหวัดหนองคายของกระผมก็มีเหมือนกัน ฉะนั้นถ้าหากว่ารัฐบาลนี้ได้เขียนจำกัดจำเจไว้อย่างนี้ก็เหมือนกับว่าเอา

บุคคลนั้นมาประหารชีวิตตายไปในตัว แล้วคนจน ๆ ด้วย ไม่มีญาติด้วย ไม่มีทายาทด้วย ไม่มีบุตร ไม่มีหลานด้วย และมีที่ดินอยู่กับเขตสุขาภิบาล ในเขตสุขาภิบาลนั้นราคาที่ดินมันเท่าไร อย่างน้อย ๆ ก็ไร่ละ ๔๐,๐๐๐ — ๕๐,๐๐๐ หรือ ๘๐,๐๐๐ เป็นอย่างน้อย ฉะนั้นจะให้เขาแค่ ๘,๐๐๐ บาท จะออกกฎหมายนี้มาเข้าสู่สภาให้ทั้งสภานี้รับหลักการ เขาก็ดำ่ว่าผู้แทนราษฎรนี้ไม่คำนึงถึงความยากไร้หรือความยากจนของประชาชน ฉะนั้น กระผมจึงไม่เห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ขอให้ท่านรัฐมนตรีผู้เสนอกฎหมาย เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ฉบับนี้ขอความกรุณาได้ชี้แจงให้ที่ประชุมนี้เข้าใจด้วยครับ ขอขอบคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณบัญญัติ

นายบัญญัติ เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม บัญญัติ เกสรทอง จากจังหวัดเพชรบูรณ์ กระผมได้ยืนยันแล้วนะครับว่ากระผมไม่ขัดข้อง ในหลักการ แต่กระผมติดตามในมาตรา ๕ น้อย่างหนึ่ง แล้วก็ได้ฟังคำชี้แจงจากท่าน สมาชิกผู้มีเกียรติจากสิงห์บุรีแล้ว เราก็ได้เห็นภาพอันเด่นชัดในการที่ปัญหาของความ จำเป็นจริงที่จะต้องเกี่ยวกับตัวราษฎรที่ขัดข้องในการที่ไม่ให้ที่ดิน และพร้อมกันนั้น ที่ดินรายนี้ก็ใช้ของเขามาถึง ๑๐ ปีแล้ว ท่านลองคิดดูว่าค่าของเงิน ๑๐ ปี กับเดี๋ยวนี้ รัฐบาลต้องยอมรับว่าเราจะต้องให้เขาในราคาในขณะนี้ ในราคาปัจจุบันอย่างนี้ เพราะ ฉะนั้นการบัญญัติในมาตรา ๕ นี้ กระผมบอกกราบเรียนว่ากระผมยืนยันว่ากระผมไม่เห็น ด้วย และที่ผ่านมาในสภานี้ การเวนคืนที่ดินก็ไม่เคยเห็นที่มีการออกพระราชบัญญัติแล้ว ก็ระบุดูชัดเจนลงไปว่าจะต้องมีการบังคับจ่ายกัน อย่างนี้ กระผมก็ขอกราบเรียนทางท่าน ประธาน และทางรัฐบาลว่าในเมื่อรับหลักการแล้ว มาตรา ๕ นี้หน้าที่จะต้องตัดออก เพราะว่ามันเปิดโอกาสที่จะได้ใช้ดุลพินิจของส่วนราชการผู้รับผิดชอบ หรือว่าท่าน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระผมเองก็เชื่อมั่นว่าท่านนั้นก็คงจะเห็น ในลักษณะเช่นเดียวกับกระผม ว่าไม่น่าที่จะบัญญัติ เพราะไม่อย่างนั้นสภานี้รู้สึกว่าจะมัด ให้สภานี้เป็นผู้ระบุ การชดเชย การจ่ายที่ดิน ซึ่งมันน่าที่จะเป็นหน้าที่ของรัฐในวิธี ปฏิบัติของรัฐบาลซึ่งเป็นผู้กระทำเอง แต่ทำไมจะมายึดมือสภานี้เป็นผู้ระบุลงไปว่าให้เขา

๔๔

เพียง ๘,๐๐๐ บาท กระผมคิดว่ามันน่าจะเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ถ้าหากว่าเราให้ร่างพระราชบัญญัติผ่านออกไปอย่างนี้ มันจะเป็นตัวอย่างอันหนึ่งนะครับว่าสภานี้อนุมัติร่างพระราชบัญญัติออกไปโดยกำหนดกฎเกณฑ์จำนวนเงินลงไป เท่ากับสภานี้เป็นฝ่ายบริหารในการที่จะจ่ายเงินทดแทนค่าที่ดิน มันน่าจะเป็นเรื่องของฝ่ายบริหารของรัฐบาล แต่ทำไมจะมายึดมือสภานี้ระบุลงไปว่าต้องจ่ายเพียง ๘,๐๐๐ บาท เพราะฉะนั้นกระผมที่ลุกขึ้นมาอภิปรายเป็นครั้งที่ ๒ นี้เพื่อยืนยันเจตนารมณ์ว่าเราควรจะยืนอยู่ การออกพระราชบัญญัติหรืออะไรก็ดียังอยู่ในกรอบของสภานิติบัญญัติที่พึงจะกระทำ กระผมขอกราบเรียนยืนยันอย่างนั้น ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญท่านรัฐมนตรีชี้แจงครับ

นายชวน หลีกภัย (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ เพื่อความกระจ่างแก่เพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรครับ กระผมขอเรียนข้อเท็จจริงเพิ่มเติม ความจริงร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้เสนอเข้าสู่สภาเกินกว่า ๑ ปีแล้วนะครับ กระผมเองก็ไม่สบายใจเท่าในจำนวนเกือบ ๓,๐๐๐ ราย มีเฉพาะรายนี้เพียงรายเดียวที่มีปัญหา ก็อยากจะรู้ข้อเท็จจริงว่าสาเหตุเกิดเพราะอะไร ขอให้เจ้าหน้าที่กรมชลประทานได้ไปพบกับเจ้าของที่ดิน คือ นางไม้ สนิธิ ก็ปรากฏว่าข้อเท็จจริงอย่างนี้ครับ ความจริงที่ดินในส่วนของนางไม้ สนิธิ นี้ กรมชลประทานได้ดำเนินการตามโครงการไปแล้วตั้งแต่ปี ๒๕๐๓ จนถึง ๒๕๐๗ การสร้างคลองส่งน้ำได้เสร็จสิ้นไปแล้ว ที่ดินของนางไม้ก็ได้ใช้ไปแล้วในตอนที่มีการประกาศพระราชกฤษฎีกาเวนคืนครั้งแรก การจ่ายค่าทดแทนที่ดินนั้นเพียงไร่ละ ๖๐๐ บาทนี่ครับ เจ้าของที่ดินรายอื่นได้ไปเพียงไร่ละ ๖๐๐ บาทเท่านั้น กรณีของนางไม้จะยุติอยู่แล้ว บังเอิญเกิดคดีขึ้น คือศาลได้มีคำสั่งอายัดที่ดิน คดีก็คงจะเป็นเรื่องอย่างที่ท่านสมาชิกสภาผู้แทนจากจังหวัดสิงห์บุรีทราบ แต่ท่านคงไม่ทราบคดี คือนางไม้ถูกฟ้องว่าเป็นบุคคลไร้ความสามารถ เข้าใจว่าถูกข้อหาวิกลจริต โดยลูกหลานเองเป็นผู้ฟ้องครับ คดีมายุติเอาเมื่อปี ๒๕๑๖ ในขณะนั้นได้มีการจ่ายที่ดินเกือบทุกราย ไร่ละ ๖๐๐ บาท ที่ดินรายอื่น กรณีนางไม้เจ้าหน้าที่ชลประทานกับทาง

จังหวัดได้พยายามที่จะเจรจา หลังจากคดียุติไปแล้ว ก็ปรากฏว่าเจรจาไปได้ ๑ แปลง
กรณีนางไม้มี ๒ แปลง รับเงินไปเรียบร้อยแล้ว เหลือแปลงนี้ก็มีปัญหา เพราะพูดกันไม่ค่อย
เข้าใจ จะโดยเหตุผลอะไรก็ตาม ในที่สุดเมื่อปีที่แล้วกระผมได้ขอให้ผู้ว่าราชการจังหวัด
สิงห์บุรี กับเจ้าหน้าที่ชลประทานไปพบกับนางไม้อีกครั้งหนึ่ง กระผมได้ทำหนังสือถึงท่าน
ผู้ว่าราชการจังหวัดสิงห์บุรี เมื่อวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๕ ในเดือนมีนาคม ท่านผู้ว่า
ราชการจังหวัดได้พบกับนางไม้ สนิ และได้พบอีกหลายครั้ง แต่ไม่สามารถเจรจายุติได้
ขอกราบเรียนว่า เหตุผลที่ไม่สามารถจะเจรจายุติได้มิใช่จำนวนเงิน เหตุผลก็คือว่านางไม้
บอกว่ามีเจ้าหนี้คอยตามเอาเงินเยอะๆ ไม่ว่าจะจ่ายเท่าไรก็ตาม เจ้าหนี้จะต้องเอาหมด
เพราะฉะนั้นนางไม้บอกว่าขอให้ออกเป็นกฎหมายเถอะ จะได้ปรากฏชัดเจนว่าเงินมีเพียง
แค่นี้ เจ้าหนี้จะได้ไม่ต้องรุกล้ำมากไปกว่านี้ ขอกราบเรียนเหตุผลที่มีการกำหนดตัวเลข
ตัวเงิน กระผมกราบเรียนแล้วว่าการเวนคืนนี้ได้กำหนดพระราชกฤษฎีกาตั้งแต่ปี ๒๕๐๓
หลักเกณฑ์ในการกำหนดจำนวนเงินให้กับเจ้าของที่ดินเป็นการทดแทนนั้น คิดตาม
พระราชบัญญัติเวนคืน ซึ่งอาจจะแตกต่างกับกรณีของกรมทางหลวง ซึ่งมีกฎหมายพิเศษ
ของกรมทางหลวง แต่สำหรับกรณีของกรมชลประทานนั้น ยึดพระราชบัญญัติเวนคืน
เป็นหลัก การคิดราคานั้นคิดในขณะที่มีการประกาศพระราชกฤษฎีกาเวนคืน เพราะฉะนั้น
จะคิดตามอำเภอใจด้วยความสงสาร ด้วยความเมตตา เจ้าหน้าที่ทำไม่ได้เพราะผิดกฎหมาย
มีหลักเกณฑ์อยู่กำหนดไว้ชัดเจน ราคาที่กำหนดไว้นี้ นอกเหนือจากการคิดตามหลักเกณฑ์
ของกฎหมายแล้ว ยังคิดเพื่อความเป็นธรรมของเจ้าของที่ดินรายอื่น ๆ ด้วย รายอื่น ๆ
เขาได้ไปเพียงไร่ละ ๖๐๐ บาท เฉพาะกรณีที่มีการประกาศพระราชกฤษฎีกาเมื่อปี ๒๕๑๖
ได้ไปไร่ละ ๓,๐๐๐ บาท คิดตามหลักเกณฑ์ดังกล่าว แต่สำหรับรายนี้เนื่องจากระยะเวลา
ได้ผ่านพ้นไปมาก โดยอิงตามกฎหมายก็ต้องคิดให้ในราคาที่มีการประเมินราคาปานกลาง
ตามหลักเกณฑ์ของราชการทุกอย่าง คือเป็นเงิน ๘,๐๐๐ บาทต่อไร่ นี่คือเหตุผลครับ
กระผมก็จะว่าเหตุผลข้อเท็จจริงนั้นมีอีกหลายประเด็นที่เป็นเรื่องส่วนตัว ซึ่งไม่อาจจะ
หยิบยกขึ้นมาพูด ณ ที่นี้ได้ เพื่อไม่ให้เกิดข้อสงสัยก็หยิบยกบางประเด็นเท่านั้นเอง

๔๖

ที่มาเรียนให้เพื่อนสมาชิกได้รับทราบความจริงกระผมไม่อยากจะกราบเรียนเรื่องนี้ แม้กระทั่งกรณีการฟ้องคดี ขอให้เป็นบุคคลไร้ความสามารถ กระผมก็ไม่อยากจะพูดถึง แต่ว่าบังเอิญท่านสมาชิกสภาผู้แทนเจ้าของท้องที่ท่านพูดว่า นางไม่เองก็สติสตั้งไม่ค่อย สมบูรณ์นัก อันนั้นก็เป็นความจริง จึงไม่มีการฟ้องคดีให้เป็นบุคคลไร้ความสามารถ กระผมเข้าใจว่าเพื่อนสมาชิกคงเข้าใจเหตุผล และขอให้นึกถึงความเป็นธรรมของเจ้าของที่ดินอีก ๒,๐๐๐ กว่ารายที่เขาได้รับเพียง ๖๐๐ บาทต่อไร่ด้วย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมคิดว่าเราได้อภิปรายกันมาพอสมควรแล้ว ผมอยากจะขอมติจากที่ประชุมว่า ท่านผู้ใดจะเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบ ท่านผู้ใดรับหลักการ ขอให้ยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๘๗ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่รับหลักการ ขอให้ยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๒๔ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : รับหลักการ ๘๗ ท่าน ไม่รับหลักการ ๒๔ ท่าน เป็นอันว่ารับหลักการนะครับ ต่อไปแปรญัตติภายในกี่วันครับ

นายชวน หลีกภัย (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์) : กระผมคิดว่า เนื่องจากตัวร่างพระราชบัญญัติมีเพียง ๖ มาตราครับ และเป็นข้อความสั้น ๆ และปัญหาไม่มียุ่งยากอันนัก กระผมขอความกรุณาการรมาธิการเต็มสภา แปรญัตติ ๓ วาระครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทางรัฐบาลขอตั้งกรรมาธิการเต็มสภามีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นไหม

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีครับ เป็นอันว่าต่อไปนี้เราก็จะได้พิจารณาไปในคณะกรรมาธิการเต็มสภานะครับ ขอเชิญท่านเลขาครับ

พลตรี กระวี สุทัศน์ ณ อยุธยา (เลขาธิการรัฐสภา) :

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณเฉลิมพลครับ

นายเฉลิมพล สนิทวงศ์ชัย (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม เฉลิมพล สนิทวงศ์ชัย พรรครวมไทยจากอุดรธานี กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่าการที่ทางรัฐบาลได้เสนอพระราชบัญญัติขึ้นเขานั้น ถือได้ว่าเป็นนิมิตหมายอันดีของปวงประชาชนชาวไทยที่อยู่ในลักษณะที่จะต้องถูกเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เท่าที่กระผมได้รับฟังจากสื่อวิทยุวิทยุข่าวนั้น กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า นั่นคือข้อเท็จจริงและเพื่อจะไม่ให้มันซ้ำซ้อนกัน กระผมจึงอยากจะกราบเรียนถึงปัญหาที่ประชาชนได้รับมาก่อน ก่อนที่ร่างพระราชบัญญัตินี้จะเข้าสภานะครับ กรณีที่รัฐบาลจะเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ก็คือที่ดินนั้น หรืออาจจะ เป็นบ้านของ เรือนชานอะไรก็ได้แล้วแต่ที่ผ่านไป ก็อย่างที่มักจะเกี่ยวกับเรื่องของการพลังงาน การทางหลวง การไฟฟ้า การชลประทานหรืออื่น ๆ อีก กระผมอยากจะกราบเรียนเพิ่มเติมอย่างนี้ครับ

ประการแรก ประเด็นนี้ท่านประธานต้องเข้าใจนะครับว่า เขาอาจจะมีการศึกษาบ่อยบ้างหรือเข้าใจผิดพลาดบ้าง กรณีคำว่าเวนคืน ประชาชนบางแห่งไม่เข้าใจว่าจะต้องได้รับเงินคืนก็มี เหตุนี้เกิดขึ้นที่จังหวัดอุดรธานี เมื่อสมัยกรมชลประทานได้มีการเวนคืนอ่างเก็บน้ำห้วยหลวง ในขณะนั้นเองได้เกิดมีผู้จัดสรรที่ดินหรือพ่อค้าหัวใสได้สมคบกับทางฝ่ายราชการ คือผู้เกี่ยวข้องทางที่ดินนะครับ แฉกๆ เหลือเกินในขณะเดียวกันทางเจ้าของที่ดินชาวบ้านนั้น ไม่ได้มีเอกสารสิทธิ์ครบถูกต้องตามจำนวน จึงทำให้พวกหัวใสเหล่านั้นไปพูดในลักษณะว่าการเวนคืนนั้นคือหลวงจะยึดคืนชาวบ้าน นะครับราคาที่โดยทางเวนคืนนั้นที่ราคาไร่หนึ่งประมาณ ๒,๐๐๐ บาท เพราะว่าประชาชนถูกยุบยงหรือถูกขโมยเอาในลักษณะที่ผิดพลาด ชาวบ้านจึงยอมขายที่ดินพวกพ่อค้าสมองใสเหล่านั้น และก็จะเป็นการสมคบกับทางฝ่ายราชการที่ผู้ที่ไม่ชอบเขาพากันได้ ตีกับเหตุที่เกิดขึ้นแล้ว และในขณะเดียวกันกระผมอยากจะกราบเรียนว่า ถ้าเป็นที่ในเมืองก็ไม่มีปัญหาในเรื่องนี้ แต่มันจะมีปัญหาโดยตรงที่นอกเมืองออกไปไม่ว่าจะเป็นกรมทางหรือเกี่ยวกับอ่างเก็บกักน้ำ ท่านประธานคงจะพอทราบนะครับว่า คำว่าที่หัวไร่ปลายนา คือประชาชนที่เวลาออก น.ส. ๓ มักจะบอกจำนวนน้อยกว่าที่ ที่นี้เวลาจะตัดถนนไปหรือว่าเวลาจะเวนคืนที่อ่างเก็บกักน้ำหรือการพลังงานก็แล้วแต่ ใ้ที่

มาตรา ๕ เงินค่าทดแทนที่ดินที่จะให้แก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองอสังหาริมทรัพย์ที่ต้องเวนคืน ให้จ่ายให้ในราคาไร่ละ ๘,๐๐๐ บาท”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญคุณเพียรศักดิ์ครับ

นายเพียรศักดิ์ นิสสัยสุข (สิงห์บุรี) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผมขอแปรญัตตินะครับ จาก ๘,๐๐๐ เป็น ๑๒,๐๐๐ ครับผม ด้วยความจำเป็นเหลือเกิน เท่าที่กระผมไปเห็นแล้ว ทุกคนเห็นแล้วต้องเวทนานะครับ กระผมขอความกรุณา ของแปรจาก ๘,๐๐๐ เป็น ๑๒,๐๐๐ ต่อ ๑ ไร่ ซึ่งมีอยู่เวลานี้ ๗๐,๐๐๐—๘๐,๐๐๐ ไร่ทั้งนี้ ขอผู้รับรองครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญ ขอผู้รับรองหน่อยครับ

(มีสมาชิกยืนขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณบัญญัติครับ

นายบัญญัติ เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม บัญญัติ เกสรทอง จากจังหวัดเพชรบูรณ์ กระผมขอแปรญัตติมาตรา ๕ ออกทั้งมาตรานะครับ ด้วยเหตุผลซึ่งเมื่อกี้ ๖ ฝนฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร ก็ได้ชี้แจงต่อสภานี้แล้วว่า การกำหนดชดเชยค่าที่ดินนั้น มีพระราชบัญญัติเวนคืนที่ดินอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นการที่จะกำหนดอัตราค่าชดเชยที่ดินเท่าใดนั้น ก็เป็นหน้าที่ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องจะไปกำหนดตามพระราชบัญญัติเวนคืน นี่เป็นประการแรก และอีกประการที่ ๒ กระผมคิดว่าในมาตรา ๕ นี้ไม่ควรจะคงไว้ เพราะการออกพระราชบัญญัติโดยสภานี้เป็นผู้กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมหรือค่าเวนคืนนั้น ไม่ชอบที่หน้าที่จะกระทำ มันเป็นเรื่องของฝ่ายบริหารที่จะเป็นผู้ไปดำเนินการตามพระราชบัญญัติซึ่งท่านอ้างอิงเมื่อกี้ แล้วหรือว่าจะมีการเพิ่ม หรือลดหย่อน อะไรก็สุดแท้แต่ฝ่ายบริหารจะดำเนินการ เพราะฉะนั้นการที่เราจะให้มาตรานี้คงไว้อยู่ ก็เท่ากับให้สภานี้เป็นผู้ดำเนินการทั้งฝ่ายนิติบัญญัติ แล้วก็เป็นผู้กำหนดอัตราซึ่งเป็นเรื่องของฝ่ายบริหาร เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าแม้แต่ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจากสิงห์บุรีจะแปรเป็น ๑๒,๐๐๐ อันนี้ในเมื่อเราตัดมาตรา ๕ ออกไปแล้ว ก็ย่อมไม่กระทบต่อการที่จะกำหนดอัตราค่าที่ดินให้แก่เจ้าของที่ดิน เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่า ถ้าหากตัด

มาตรา ๕ ออกไปก็ไม่มีส่วนใด ๆ ที่จะกระทบ และกระผมขอพระราชทานทราบเรียนว่า กระผมไม่อยากจะเห็นในการที่จะมากำหนดราคาค่าชดเชยที่ดินอยู่ในพระราชบัญญัติเวนคืน ซึ่งเท่าที่ผ่านมาจะไม่เห็นเลยครับ สำหรับตัวกระผมนั้น เพราะฉะนั้นกระผมขอยืนยันว่าตัดมาตรา ๕ แล้วในเมื่อตัดมาตรา ๕ แล้ว ความสมบูรณ์ของกฎหมายนี้ก็ไม่ได้บกพร่องไปแต่อย่างใด รัฐก็สามารถที่จะไปเวนคืนได้ กำหนดค่าที่ดินได้ จะเห็นนอกเหนือใจอาจจะให้ถึง ๒๐,๐๐๐ ก็ได้ จริงอยู่ ท่านบอกเพื่อความเป็นธรรมกับที่ดินอีก ๒๐,๐๐๐ กว่าราย แต่ในเมื่อส่วนหนึ่งรัฐบาลอาจจะให้ในลักษณะเป็นไปตามพระราชบัญญัติ แต่อีกส่วนหนึ่งให้ด้วยมนุษยธรรมก็ย่อมกระทำได้ กระผมคิดว่าอย่างนั้น กระผมขอยืนยันให้ตัดมาตรา ๕ ถ้าท่านผู้ใดเห็นด้วยในคำแปรญัตติ กระผมคิดว่าไม่ต้องมีผู้รับรอง ขออภัยครับ เพราะว่ากรรมาธิการเต็มสภา ขอขอบคุณครับ

นายเพียรศักดิ์ นิสสัยสุข (สิงห์บุรี) : ขอถอนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอถอนหรือครับ

นายเพียรศักดิ์ นิสสัยสุข (สิงห์บุรี) : ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าอย่างนั้นก็เหลือคุณปัญจะนะครับ เชิญครับคุณเชวงศักดิ์ครับ

นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมเชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ กรรมาธิการ กระผมขอแปรญัตติมาตรา ๕ เป็นดังนี้ “มาตรา ๕ เงินค่าทดแทนที่ดินที่จะให้แก่เจ้าของและผู้ครอบครองอสังหาริมทรัพย์ที่ต้องเวนคืนให้จ่ายตามจำนวนที่คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินที่ถูกกรมชลประทานกำหนดให้ ทั้งนี้ให้อยู่ในราคาซื้อขายกันตามปกติ ในขณะที่มีการเวนคืนที่ดินนั้น” เหตุผลที่กระผมต้องแปรญัตติมาตรา ๕ เป็นดังนี้ ก็เนื่องจากเพื่อที่จะให้ความเป็นธรรมแก่เจ้าของที่ดินได้รับค่าทดแทนเป็นราคาปกติในราคาปัจจุบัน ส่วนเหตุผลที่ท่านรัฐมนตรีได้ชี้แจงว่า นางไม้เป็นคนหนี้สินมาก แล้วก็เป็นคนซึ่งอาจจะถูกศาลสั่งเป็นคนไร้ความสามารถ แต่กระผมอยากจะประทานทราบเรียนว่า ถึงนางไม้จะรับเงินไปแล้ว อาจจะได้

๕๐

ใช้ กระผมก็เชื่อว่านางไม้คงจะมีทายาทเขารับเงินจำนวนนี้ เงินก็คงไม่สูญเปล่าไป เพราะฉะนั้นไอ้ส่วนลูกหนี้เขาจะรับเงินจากนางไม้หรือทายาทนางไม้หรือไม่ ในสถานะเขาเป็นเจ้าหนี้ก็เป็นสิทธิ์เจ้าหนี้ที่จะเรียกเอาจากลูกหนี้มันไม่ไปเกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัตินี้ เพราะฉะนั้นด้วยความที่เป็นธรรมกระผมอยากจะประทานกราบเรียนด้วยความเคารพว่า ถ้าหากเราจะให้ความเป็นธรรมราษฎรในแง่ที่จะกำหนดราคาที่ดินในปัจจุบันแล้วรัฐบาลก็น่าจะมองเห็นราคาที่เขาซื้อขายกันเป็นหลัก ส่วนจะเอาเหตุผลอื่นซึ่งบอกว่าจ่ายให้รายอื่นนะจ่ายน้อย ๆ น่าจะไม่ใช่เป็นธรรม อันนั้นมันเป็นวิธีการของรัฐบาลที่ใช้วิธีการก่อนจะมีการตราพระราชบัญญัติ ซึ่งเป็นวิธีการปฏิบัติของฝ่ายบริหารซึ่งกระทำได้ โดยการประนีประนอม เพราะฉะนั้นในขณะที่เรามาออกพระราชบัญญัติซึ่งใช้วิธีเด็ดขาด คือพูดง่าย ๆ ว่าเอากฎหมายว่ากันละ ถ้าหากพูดกันไม่รู้เรื่องมันเป็นการใช้อำนาจ ถึงท่านจะบอกว่าท่านเป็นรัฐบาลออกพระราชบัญญัติได้ ท่านผู้เป็นประธานอย่าลืมนะครับ กฎหมายนี้แหละคือไม้ตายของผู้มีอำนาจใช้กับบุคคลที่อ่อนแอกว่า ซึ่งกระผมไม่เห็นด้วย เพราะฉะนั้นกระผมจึงต้องแปรมาตรา ๕ ดังนี้ แล้วก็ส่วนว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจะเห็นด้วยหรือไม่นั้น กระผมก็ถือว่าเป็นดุลพินิจ กระผมขอแปรญัตติดังที่กระผมได้ประทานกราบเรียนมาแล้วครับ ขอขอบคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ เชิญ

นายพร ศรีไตรรัตน์ (ตรัง) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายพร ศรีไตรรัตน์ จากจังหวัดตรัง กิจสังคม ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมเห็นด้วยกับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่ได้เสนอว่าให้มีการตัดมาตรา ๕ ออก เหตุที่เห็นด้วยก็โดยมีเหตุผลว่าในการดำเนินงานในด้านบริหารนั้น แม้ว่าเราจะไปตั้งจำนวนเงิน ๘,๐๐๐ บาทไว้หรือไม่ก็ตาม มันเป็นเรื่องของการบริหารของทางฝ่ายกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยเฉพาะกรมชลประทานอยู่แล้ว ไม่จำเป็นที่จะต้องมาระบุไว้ในมาตรา ๕ นี้อีก มันเป็นเรื่องของการบริหาร และจะไม่บังเกิดเป็นผลได้หรือผลเสียอย่างหนึ่งอย่างใดขึ้น โดยหลักการทั่วไป พระราชบัญญัติเวนคืนก่อน ๆ มานี้ก็ไม่มีการระบุไว้ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าไประบุไว้ก็จะเป็นการผูกมัดว่าต้องกระทำอย่างนี้ ซึ่งเป็นเรื่องนอกกริดนอกรอยที่เคยปฏิบัติกัน

มา กระผมขอสนับสนุนคุณบัญญัติ เกสรทอง ได้เสนอว่าให้มีการตัดมาตรา ๕ นี้ออก กระผมเห็นด้วย แล้วกระผมใคร่ขอกราบเรียนต่อที่ประชุมนี้ว่า ตัดออกนั้นไม่ได้เกิดเป็นผลได้หรือผลเสียอย่างหนึ่งอย่างใดที่จะเกิดเป็นความเสื่อมเสียหรือเสียหายอย่างหนึ่งอย่างใดขึ้น เพราะฉะนั้นกระผมเห็นว่าควรจะได้ตัดออกไป ขอกราบขอบพระคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณพลศักดิ์ครับ

นายพลศักดิ์ สุตสนธิ์ (หนองคาย) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม พลศักดิ์ สุตสนธิ์ จากจังหวัดหนองคาย สังกัดพรรคสยามประชาธิปไตย ผมขอแปรญัตติตัดมาตรา ๕ ขอสนับสนุนท่านผู้มีเกียรติจังหวัดเพชรบูรณ์ เหตุผลที่ผมขอตัด เนื่องจากพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์นี้เท่าที่ผมอยู่ในสภานี้เป็นเวลา ๔ ปี อ่านพระราชบัญญัติเวนคืนที่ดินไม่มีพระราชบัญญัติใดที่จะจำกัดจำเขี่ยให้ผู้แทนราษฎรได้รับหลักการอย่างนี้ เพราะสภาผู้แทนราษฎรนั้นเป็น สภานิติบัญญัติเป็นผู้รับรองกฎหมายและออกกฎหมายเท่านั้น ส่วนการปฏิบัตินั้นเป็นฝ่ายบริหารคือรัฐบาล ถ้าหากรัฐบาลจริงใจและตั้งใจพูดแล้วก็ทำตามก็คือ บุคคลนั้นตามที่ ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ว่า บุคคลนี้เป็นบุคคลที่เสมอเหมือนบุคคลที่ไร้สมรรถภาพหรือสติปัญญาไม่สมประกอบ ท่านก็ขอยกย่องกันว่าเขายากจน เมื่อเขายากจนเขาก็มีหนี้สินมาก เมื่อเขามีหนี้สินมากแล้วก็ขอยากจนและอายุแก่ด้วย เขาไม่มีที่พึ่งพาอาศัย เมื่อเขาไม่มีที่พึ่งพาอาศัย ผมจะขอเปรียบประหนึ่งว่า ฯพณฯ รัฐมนตรีมีเสื้อตัวเดียวแล้วมีคนมาขอทาน ท่านรัฐมนตรีจะให้ไหม ไม่ให้ ฉันทิดีที่ดินแปลงนี้มีแค่ ๑ ไร่ เท่านั้นของนางนี้ ฉะนั้นถ้าหากให้ที่ดินแปลงนี้ไป แก่ก็ไม่มีที่ทำอยู่ทำกินถึงให้ไปแล้วเงินก็ไม่พอที่จะชดใช้หนี้สิน ฉะนั้นผมจึงขอยืนหยัดขอแปรญัตติตัดมาตรา ๕ ออกทั้งหมด ไม่มีการเพิ่มเติมใด ๆ ทั้งสิ้น ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญท่านรัฐมนตรีชี้แจงครับ

นายชวน หลีกภัย (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผมขออนุญาตกราบเรียนชี้แจงอีกนิดหนึ่งครับ รัฐบาลเองจำเป็นต้อง

๕๒

จะต้องยึดหลักนะครับ หลักก็คือหลักกฎหมายตามพระราชบัญญัติเวนคืนจะไปกำหนดด้วยความสงสารเมตตา ตามความรู้สึกส่วนตัวทำไม่ได้ เพราะจะเป็นการละเมิดกฎหมาย แต่ต้องกราบเรียนว่า ในแง่ของการบริหารนั้น ต้องนึกถึงคน ๒,๐๐๐ กว่าราย ที่ให้ความร่วมมือกับรัฐบาล ความสงสารคนยากคนจนก็มีด้วยกันทุกคนนะครับ ผมเองก็เข้าใจในจุดนั้น ๆ รายที่ถูกเวนคืนนั้นไม่ใช่รายนี้รายเดียวที่มีปัญหา แต่รายอื่นนั้นทางรัฐบาลทางฝ่ายปกครองฝ่ายชลประทานสามารถขอความร่วมมือได้ โดยเห็นแก่ผลประโยชน์ของส่วนรวม ผมกราบเรียนว่าที่ดังกล่าวไม่ใช่จะไปเอาแล้วเจ้าของจะไม่มีที่อยู่ก็หาไม่ได้ ได้กราบเรียนแล้วว่าได้ใช้ที่ไปเรียบร้อยแล้วครับที่อยู่ปัจจุบันก็เป็นที่อยู่ของผู้ถูกเวนคืนเขาก็มีที่อยู่อยู่แล้ว แต่ว่าเหตุผลอันหนึ่งที่ต้องออกกฎหมายก็คือว่า เจ้าของที่เองบอกว่าถ้าไม่ออกกฎหมายมา คนอื่นจะไม่ยอมเข้าใจ ก็ยังเข้าใจว่าแกมีเงินมีทองมากมายไม่ยอมใช้หนี้ แกถึงบอกมาด้วยความเต็มใจว่าให้ออกมาเป็นกฎหมายเถอะ นั้นประการหนึ่ง อีกประการหนึ่งเหตุผลที่ผมกราบเรียนในมาตรา ๕ ก็คือว่า การกำหนดเงินค่าเวนคืนนั้นต้องกำหนดตามหลักเกณฑ์ของพระราชบัญญัติเวนคืนซึ่งเป็นบททั่วไปของกฎหมาย ในการออกพระราชบัญญัติเวนคืน ถ้าไม่มีกฎหมายพิเศษกำหนดไว้โดยเฉพาะ อย่างการเวนคืนของกรมทางหลวงแผ่นดินที่กราบเรียนแล้ว เพราะฉะนั้นจะกำหนดเอาเกินกว่าตามหลักเกณฑ์ดังกล่าวนี้ไม่ได้ แต่เหตุผลที่กำหนดมาตรา ๕ ไว้เป็นจำนวน ๘,๐๐๐ บาทนั้นก็เพื่อความเป็นธรรมแก่ทุกราย ผมอยากให้มองส่วนใหญ่ครับ มองส่วนใหญ่ว่าคนที่ให้ความร่วมมือ ๒,๐๐๐ กว่ารายนั้น เขายอมรับ รายหนึ่งไม่เกิน ๖๐๐ บาท แต่ว่าถ้ากรณีพิเศษบางรายได้ถึง ๘,๐๐๐ บาท ซึ่งความรู้สึกของผู้ที่ให้ความร่วมมือ ผมไม่แน่ใจว่าเขาจะรู้สึกอย่างไรอยู่แล้ว แต่ถ้าหากเกินเลยไปจากนี้ก็จะยังเป็นปัญหาใหญ่ และจะยังเป็นปัญหาในเชิงบริหารต่อไปในการที่จะขอความร่วมมือจากประชาชนกลายเป็นว่าผู้ที่ให้ความร่วมมือนั้นเป็นผู้ที่เสียเปรียบ แต่ผู้ที่ไม่ให้ความร่วมมือจะเป็นผู้ที่ได้ประโยชน์มากกว่า อันนี้คือจุดเหตุผลสำคัญที่ส่วนราชการต้องมองหลักการอันนี้ครับ ผมต้องขอความกรุณาเพื่อนสมาชิกได้โปรดมองจุดอันนี้ด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมว่าเราได้อภิปรายกันมาพอสมควรแล้วครับ อยากจะขอมติเลยนะครับ คือมีผู้แปรญัตติอยู่หลายท่านนะครับ ท่านแรกก็คือคุณเพียรศักดิ์นี้ขอถอนครับ ก็เป็นอันว่าตกไป รายที่ ๒ ก็คือ คุณบัญญัติ เกสรทอง ขอตัดมาตรา ๕ ออก และรายที่ ๓ คือ คุณเชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ ขอแปรญัตติแก้มาตรา ๕ เป็นดังนี้ครับ “มาตรา ๕ เงินค่าทดแทนที่จะให้แก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองอสังหาริมทรัพย์ที่ต้องเวนคืนให้จ่ายตามจำนวนที่คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินที่ถูกกรมชลประทานกำหนดให้ในราคาซื้อขายกันตามปกติในขณะที่มีการเวนคืนนั้น” นี่ของคุณเชวงศักดิ์ต่อมาก็มีของคุณพร ศรีไตรรัตน์ ครับ ก็เห็นบอกว่าจะตัดมาตรา ๕ ออกทั้งหมด ต่อมาก็ท่านหนึ่งคือ คุณพลศักดิ์ สุดสนธิ์ เห็นว่าควรจะตัดมาตรา ๕ ออกทั้งหมด สำหรับรัฐบาลนั้นก็อยากจะให้คงมาตรา ๕ ไว้ตามเดิม ฉะนั้นผมจะขอมตินะครับ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะให้คงไว้ตามเดิมนะครับขอให้ยกมือขึ้น ตามที่รัฐบาลขอรับรองไว้

(มีสมาชิกยกมือ ๗๖ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปผมจะถามเอา ๓ คน รวมกันนะของคุณพลศักดิ์ ของคุณพร ของคุณบัญญัติ นะครับว่าขอให้ตัดออกทั้งหมด ครับ เอาอย่างนี้ดีกว่าครับเพื่อจะให้ย่อ นะครับ คือเมื่อกี้ผมก็ให้คงตามร่างเดิม ฉะนั้นท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะให้แก้ไขขอให้ยกมือขึ้น แก้ไขครับ

นายบัญญัติ เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : ท่านตั้งประเด็นไม่ถูกหรอกครับ ท่านก็ควรจะผู้แปรญัตติ เพียงแต่รัฐบาลนั้นไม่ได้บอกให้คงไว้ นะครับ ท่านรัฐมนตรีเพียงแต่ชี้แจงเท่านั้น ท่านจะต้องถามผู้แปรญัตติ ๒ รายเท่านั้นครับว่า สภานี้จะเอาหรือไม่ ไม่ใช่ท่านไปถามมติของรัฐบาลครับ เพราะรัฐบาลไม่จำเป็นต้องมาแปรญัตติ คำว่า “แปรญัตติ” ในสภานี้คือทางสภานี้เติมสภาครับ รัฐบาลไม่มีสิทธิ์จะมาแปรญัตติคงไว้ อะไรอีก นะครับ ท่านต้องถาม ๒ ประเด็นนะครับท่านประธานที่เคารพ ถามว่าเอาตามผม หรือเอาตามคุณเชวงศักดิ์ หรือว่ายืนไว้ตามร่างรัฐบาลครับ เท่านั้นครับไม่ใช่ว่าเอาแปรตามรัฐบาลครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อกี้ผมบอกแล้ว บอกว่าให้ยืนตามร่างเดิม

นายบัญญัติ เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : ครับ ท่านจะต้องถามว่าเมื่อกี้ท่านโหวตไปแล้วว่ายืนตามร่างรัฐบาล โหวตไปแล้ว ก็ต้องมาถามญาติคุณเขวงศักดิ์ ญาติผม ไม่ใช่จะแก้ไม่แก้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เปล่าถ้าจะแก้มันจะได้ไวขึ้น ใช่ไหมครับ คือว่ามันคงร่างเดิม ถ้าไม่แก้จะได้ตกไปมันก็ง่ายขึ้นใช่ไหมครับ มันรวบรัด ระยะเวลาของเรามีน้อยเรารู้กันอยู่ครับ

นายบัญญัติ เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : ท่านครับ ทำอันใด การใด ๆ ใน สภานี้ก็ควรต้องทำไปตามหลักการและความถูกต้อง ไม่ใช่ท่านถามมติไปแล้วจะรวบรัดว่าแก้ไม่แก้ ท่านทำไมไม่ถามเสียแต่แรกเล่าครับว่าจะแก้ หรือจะเห็นไปตามผู้แปรญัตติ กระผมขออย่างนี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : โอ.เค. ตกลง ฉะนั้นต่อไป ก็อยากจะถามเป็นมติของคุณบัญญัติจะนะครับ แล้วก็คุณพร คุณพลศักดิ์ นี่ขอให้ตัดมาตรา ๕ ออกทั้งหมด ท่านผู้ใดเห็นด้วย ขอให้ยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๔๙ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปนะครับคุณเขวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ แปรญัตติตามที่ผมบอกเมื่อกี้นี้จะรับยารียัดจะให้อ่านอีกทีก็ได้ แต่ผมว่าไม่จำเป็น คือใครเห็นว่าควรจะแก้ไขตามคุณเขวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ขอให้ยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๒ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คงไว้ตามร่างเดิม ๗๖ ท่าน เห็นควรให้มีการแก้ไขโดยตัดมาตรา ๕ ออกทั้งหมด มี ๔๙ ท่าน เห็นควรแก้ไขตามคุณเขวงศักดิ์ มีอยู่ ๒ ท่านก็เป็นว่าให้คงไว้ตามร่างเดิม ต่อไปครับเชิญท่านเลขา

พลตรี กระวี สุทัศน์ ณ อยุธยา (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ เป็นอันว่าจบพิจารณา วาระ ๒ นะครับ ต่อไปก็เป็นการพิจารณา วาระ ๓ นะครับ ผมอยากจะถามที่ประชุมว่า ท่านผู้ใดเห็นชอบขอให้ยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๘๐ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมจะถามต่อไปครับ ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบขอให้ยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๒๘ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นชอบมี ๘๐ ท่าน ไม่เห็นชอบมี ๒๘ ท่าน ก็เป็นอันว่าเห็นชอบนะครับ ต่อไปก็เป็นวาระต่อไปนะครับ เชิญคุณเชวงศักดิ์ครับ

นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม เชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ จากอุบลราชธานี สังกัดพรรคสยามประชาธิปไตย กระผมขออาศัยข้อบังคับของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ข้อ ๓๗ (๒) ขอเปลี่ยนระเบียบวาระการประชุมจากระเบียบวาระที่ ๓ โดยเอาระเบียบวาระที่ ๔.๒ ร่างพระราชบัญญัติล้างมลทินในโอกาสสมโภชกรุงรัตนโกสินทร์ ๒๐๐ ปี พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว กับ ๔.๔ ร่างพระราชบัญญัติเครื่องแบบสมาชิกรัฐสภา (ฉบับที่...) พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้วขึ้นมาพิจารณาแทนวาระ ๓ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเชวงศักดิ์ ขอเปลี่ยนระเบียบวาระมีผู้รับรองไหมครับ

นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ (อุบลราชธานี) : ผู้ใดเห็นด้วยโปรดรับรองด้วยครับกรุณายืนยันครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรุณายืนยันครับ ผู้รับรอง (มีสมาชิกรายชื่อรับรอง)

นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ (อุบลราชธานี) : ขอขอบพระคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : อันนี้จบไปแล้วเมื่อกี้นี้ครับ

นายพิชญ์ แदनวงศ์ (กาฬสินธุ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม พิชญ์ แदनวงศ์ ส.ส. กาฬสินธุ์ พรรคกิจสังคม กระผมขออาศัยข้อบังคับ ข้อ ๓๗ (๒) อยากจะขอเปลี่ยนระเบียบวาระที่ ๕ คือเรื่องที่ค้างพิจารณา เรื่องที่ ๕.๑ ร่างพระราชบัญญัติ

๕๖

โอนกรรมสิทธิ์ที่ราชพัสดุที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดิน โดยเฉพาะ ในท้องที่ตำบล เชื้อนอุบลรัตน์ อำเภออุบลรัตน์ แล้วกระเบียบวาระ ๕.๒ ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลนครสวรรค์ออก อำเภอเมือง นครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ พ.ศ. ขึ้นมาพิจารณาเป็นอันดับที่ ๒ และต่อจากนั้นก็ขอร่างพระราชบัญญัติใน ๔.๑ ร่างพระราชบัญญัติโรงรับจำนำ (ฉบับที่..) พ.ศ. ๔.๒ ร่างพระราชบัญญัติล้างมลทินในโอกาสสมโภชกรุงรัตนโกสินทร์ ๒๐๐ ปี พ.ศ. และ ๔.๔ ร่างพระราชบัญญัติระเบียบสมาชิกวุฒิสภา (ฉบับที่..) พ.ศ. ๔.๕ ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้วขึ้นมาพิจารณาตามลำดับ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้รับรองถูกต้องครับ เอาอย่างไร คุณเชวงศักดิ์ครับ ตกลงกันดีกว่าง่าย ๆ

นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม เชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ เท่าที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจากกาฬสินธุ์ คุณพิชญ์ แदनวงศ์ ได้เสนอญัตติขออนุญาตเข้ามา กระผมอยากจะขอประทานกราบเรียนว่า เป็นการผิดข้อบังคับตามข้อ ๓๘ เมื่อเสนอขึ้นมาญัตติของกระผมก็ตกไปเท่านั้นละครับ ท่านผู้เป็นประธาน จะต้องพิจารณาญัตติผมก่อน เพราะข้อบังคับก็บอกไว้ชัด ขณะที่เสนอญัตติไม่ใช่เป็นการยกเรื่องอื่นขึ้นพิจารณา จะทำได้ตามข้อ ๓๘ เท่านั้นครับ เขาบอกไว้ชัด เพราะฉะนั้นท่านพิชญ์ก็เป็นนักกฎหมายอยู่นะครับ ก็ควรจะพิจารณาให้ผมได้พิจารณาญัตตินี้ก่อนครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเชวงศักดิ์ เขาก็เสนอต่อของเราไว้เหมือนกัน ยังไม่ตก เชิญคุณพิชญ์ ครับ

นายพิชญ์ แदनวงศ์ (กาฬสินธุ์) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม พิชญ์ แदनวงศ์ ข้อบังคับ ข้อ ๓๘ ซึ่งท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจากอุบลราชธานีเสนอขึ้นนั้นคงจะเป็นคนละประเด็นกับที่กระผมเสนอ คือ ในข้อ ๓๗ นั้น คุณเชวงศักดิ์เสนอว่าให้นำ ๔.๒ และ

๔.๔ ขึ้นมาพิจารณาก่อนกระผมมีความเห็นแตกต่าง กระผมเห็นว่าควรจะนำระเบียบวาระที่ ๕ ข้อ ๕.๑, ๕.๒ และระเบียบวาระที่ ๔ ข้อ ๔.๑, ๔.๒, ๔.๔ และ ๔.๕ ขึ้นมาพิจารณา ก็เป็นแต่เพียงความแตกต่างกันเท่านั้นเอง เมื่อคุณเชวงศักดิ์มีสิทธิ์เสนอได้ กระผมก็มีสิทธิ์เสนอได้ เพราะฉะนั้นการที่อ้างข้อบังคับข้อ ๓๘ ขึ้นมานั้นจึงเป็นเรื่องคนละประเด็นกัน ไม่ใช่ข้ออื่น เพราะฉะนั้นอันนี้ก็ตกลงกันได้ครับอันนี้ก็กระผมคิดว่าเรื่องที่ค้างพิจารณาใน ๕.๑ กับ ๕.๒ ก็ต่อกันมาจากเรื่องที่สภาได้พิจารณามาแล้วใน ๒ ฉบับ อันนี้ก็เป็นเรื่องโอนกรรมสิทธิ์ก็เหมือนกัน ต่อไปนี้ก็พิจารณาระเบียบวาระที่ ๔ ซึ่งเป็นเรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว กระผมคิดว่าถ้าเราพิจารณาตามนี้ วันนี้ก็คงจะทำงานได้มาก เพราะฉะนั้นกระผมก็ขอกราบเรียนท่านสมาชิกเชวงศักดิ์ไว้อย่างนี้นะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณเชวงศักดิ์ ครับ

นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมเชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ ความจริงถ้าหากท่านพิชัญ แदनวงศ์ ว่าขอรับรองก็ไม่ใช่ไรนะครับ เรารอมชอมกันได้ แต่ท่านบอกว่ายกญัตติขึ้นมา แล้วผมมีสมาชิกรับรองโดยชอบ ท่านจะมายกขึ้นมาอีกมันไม่ได้ มันขัดตามข้อ ๓๘ ท่านพิชัญต้องยอมรับเสียก่อนครับ ถ้ารอมชอมไม่ว่า พอของผมเสร็จแล้วต่อก็คงไม่เสียหายอะไรครับ คือเรารว่กันอย่างกฎหมายละครับ เอาหลักเอาเกณฑ์ว่ากัน ส่วนเรื่องส่วนตัวผมเคารพมากครับ ท่านพิชัญ แदनวงศ์ นี่เคารพจริง ๆ เพราะคนอีสานด้วยกันครับ ด้วยความเคารพครับ เพราะฉะนั้นผมขอผมก่อนเถอะครับ ท่านบุญเท่งประธานท่านก็ให้ผมไปแล้ว แล้วผมก็เสนอญัตติชอบ มีสมาชิกรับรองก็ต้องลงมติของผมก่อน ตามหลักนะครับ โดยหลักแล้วนะครับ หรือท่านมีอะไรโต้แย้งก็ว่ามาครับ ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละครับ จบเสียทีนะผมว่าผมจะขอมติเถอะครับ คือคุณเชวงศักดิ์ ขอเปลี่ยนระเบียบวาระการประชุม ข้อ ๔.๒, ๔.๔ แล้วก็อีกท่านหนึ่งคือ คุณพิชัญ แदनวงศ์ ขอเปลี่ยนระเบียบวาระการประชุมเป็น ๔.๑, ๔.๒, ๔.๔, ๔.๕ ฉะนั้นผมก็คิดว่า ในความคิดนี้นะครับ ผมอยากจะให้มันรอมชอมกันให้มันไวขึ้นนะครับ ผมอยากจะถามที่ประชุมว่าควรจะเป็นไหม ถ้าจะเปลี่ยน

๕๘

จะเปลี่ยนอันไหนก่อนเรียงไปเลย ฉะนั้นผมอยากจะถามที่ประชุม ท่านผู้ใดเห็นว่าควร
จะเปลี่ยนระเบียบวาระการประชุม ขอให้ยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๙๒ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมถามต่อหน้าครับ ท่านผู้ใด
ไม่เห็นด้วยในการจะเปลี่ยนระเบียบวาระการประชุม ขอให้ยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ฉะนั้นเปลี่ยน กระผมก็คิดว่า
เพื่อให้มันเรียงกันไปตามลำดับ ควรเปลี่ยนระเบียบวาระประชุมมี ๙๒ ท่าน ไม่ควรเปลี่ยน
ไม่มี ฉะนั้นเราเปลี่ยนวาระประชุม เพื่อรวบรัดเวลานะครับ ผมคิดว่าผมอยากจะขออนุมัติ
จากที่ประชุมเสียเลยที่เราเอา ๔.๑, ๔.๒, ๔.๓, ๔.๔, ๔.๕, ๕.๑, ๕.๒ เรียงตาม
ลำดับไปเลย วันนี้คงเสร็จครับ ท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นไหม มีอะไรครับคุณพิชญ์

นายพิชญ์ แदनวงศ์ (กาฬสินธุ์) ท่านประธานที่เคารพ มติของสภาที่ลงไป
เมื่อคืนนี้ะครับ ๙๐ กว่าเสียงนั้น เป็นการเปลี่ยนระเบียบวาระ แต่ว่าจะเปลี่ยนเป็นระเบียบ
วาระตามของคุณเชวงศักดิ์หรือตามของกระผม นั้น ท่านประธานจะต้องถามใหม่ ไม่ใช่ว่า
ท่านประธานบอกว่าจะเอาตามนี้ เพราะว่าผู้เสนอทั้ง ๒ คน ไม่ได้เสนออย่างนั้น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เข้าใจครับ นี่ผมเข้าใจ แต่ว่า
ผมอยากรวบรัดเวลานะครับ มันก็ไม่เสียหายนะครับ

นายพิชญ์ แदनวงศ์ (กาฬสินธุ์) คงจะไม่เสียเวลาอะไรมากหรอกครับ กระผม
ขอความกรุณา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ฉะนั้นผมอยากจะถามต่อไป
เลยนะครับว่า เมื่อคืนนี้คุณพิชญ์เสนอว่าขอเปลี่ยนระเบียบวาระ ๕.๑, ๕.๒, ๔.๑, ๔.๒,
๔.๔, ๔.๕ ใครเห็นด้วย ขอให้ยกมือครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๖๒ คน)

นายจำลอง กรุฑขุนทด (นครราชสีมา) : ท่านประธานถามใหม่นะครับ ท่าน
ประธานถามไม่ค่อยชัดเจน เพราะมีญาติของคุณเชวงศักดิ์กับของคุณพิชญ์ ท่านควร

จะถามว่าเอาอย่างของคุณพิชญ์ หรือของคุณเชวงศักดิ์ มันจะได้ชัด ๆ ลงไปเลยครับ ท่านก็ไปอ่านอยู่เรื่อย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เปล่า ไม่อ่าน เดี่ยวไม่รู้เรื่อง นะครับ ประเดี๋ยวจะหาว่าขออะไรก็ไม่รู้เรื่อง นี่ผมอุตส่าห์เขียนไว้นี้ก็ชัดเจนดีอยู่แล้ว นะครับ ก็มีอยู่ ๒ ท่านด้วยกันที่จะขอเปลี่ยนระเบียบวาระ ของท่านแรกคือคุณพิชญ์ แदनวงศ์ นะครับ ขอเปลี่ยน ๕.๑, ๕.๒, ๔.๑, ๔.๒, ๔.๔, ๔.๕ พวกเราก็ได้ยกมือไปแล้วเมื่อกี้นะครับ ต่อมาที่ผมอยากจะถามคุณเชวงศักดิ์ ใครเห็นว่าควรจะเปลี่ยนวาระ ตามคุณเชวงศักดิ์ คือ ๔.๒ และ ๔.๔ ขอให้ยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๔๑ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เปลี่ยนระเบียบวาระตามคุณพิชญ์ แदनวงศ์ มี ๖๒ ท่าน ให้เปลี่ยนวาระตามคุณเชวงศักดิ์ มี ๔๑ ท่าน ฉะนั้นก็เอาของคุณพิชญ์ แदनวงศ์ พิจารณาก่อน ๕.๑

นายสุธี สิงห์เสน่ห์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้มีเกียรติ รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ราชพัสดุ ที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดิน โดยเฉพาะ ในท้องที่ตำบลเขื่อนอุบลรัตน์ อำเภออุบลรัตน์ จังหวัดขอนแก่น ให้แก่การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย พ.ศ. ร่างพระราชบัญญัตินี้ได้เคยนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรมาแล้วครั้งหนึ่ง เมื่อวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๒๕ ในครั้งนั้นก็ได้มีท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้มีเกียรติก็ได้อภิปรายเป็นทำนองว่า เกรงว่าการโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินดังกล่าวจะทำให้ประชาชนเดือดร้อน แล้วก็ยังเกรงไปว่าการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย อาจจะนำที่ดินนั้นไปใช้ในทางที่ไม่ถูกต้อง เรื่องนี้ความเดิมมีว่า เมื่อครั้งที่รัฐบาลได้โอนโครงการแม่น้ำพองให้แก่การพลังงานแห่งชาติ และโอนงานของการพลังงานแห่งชาติ ให้แก่การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ก็มีที่ดิน ๒ แปลงดังกล่าว คือที่ดินแปลงทะเบียนครอบครองเลขที่ ๑๙ และเลขที่ ๒๐ ยังมีปัญหาอยู่ก็ยังไม่ได้ออนไปให้แก่การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยในครั้งกระนั้น บัดนี้ปัญหาที่เป็นข้อขัดข้องได้ยุติลงแล้ว

รัฐบาลจึงประสงค์ที่จะโอนที่ดินราชพัสดุทั้ง ๒ แปลง ให้แก่การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย การขอโอนกรรมสิทธิ์ดังกล่าวเป็นการปฏิบัติให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติที่ราชพัสดุ พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๘ ที่ว่าที่ดินที่จะให้ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะ ก็จะต้องตราเป็นพระราชบัญญัติ ที่ดินทั้ง ๒ แปลงนี้เป็นที่ดินที่การไฟฟ้าฝ่ายผลิตได้ใช้ทำสำนักงาน แล้วก็ทำประโยชน์ในการที่จะทำเขื่อน ที่ได้เรียนชี้แจงแล้ว

ส่วนประเด็นที่ทางท่าน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นห่วงว่าประชาชนจะเดือดร้อนก็ใคร่ขอเรียนยืนยันว่า ได้ให้การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยยืนยันมาแล้วว่าบนที่ดินทั้ง ๒ แปลงนั้นไม่ได้มีการที่จะต้องไปขับไล่ประชาชนแต่อย่างใด และการทำโครงการของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยก็ได้มีการจัดหาที่ดินใหม่ให้ราษฎรไปประกอบอาชีพจนไม่เป็นที่เดือดร้อน

ส่วนข้อเป็นห่วงที่ว่าการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยจะนำที่ดินนั้นไปใช้ในทางที่ไม่ควรก็ขอเรียนว่า การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยก็มีพระราชบัญญัติของตน โดยเฉพาะ กำหนดหลักเกณฑ์ในการดำเนินงาน แล้วก็รักษาประโยชน์ในการที่จะทำโครงการเพื่อประโยชน์ของแผ่นดินไว้อย่างรัดกุม จึงไม่น่าจะเป็นห่วงว่าจะนำที่ดินดังกล่าวไปใช้ในทางที่ไม่ชอบ

รัฐบาลจึงใคร่ขอนำเสนอต่อสภา เพื่อได้โปรดพิจารณาอนุมัติร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินเขื่อนอุบลรัตน์ดังกล่าวครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญครับ

นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา (พิษณุโลก) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ประเทือง วิจารณ์ปรีชา พรรคชาติไทย กระผมขอกราบเรียนให้ทราบว่า ร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินที่ราชพัสดุที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน เพื่อใช้ประโยชน์ โดยเฉพาะให้แก่การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยนี้เป็นเรื่องที่ค้างการพิจารณา มา แล้วก็ในการพิจารณาเมื่อคราวที่แล้วซึ่งกระผมก็จำไม่ได้ว่าวันที่เท่าไร แต่ว่าทางท่านรัฐมนตรี ในคณะรัฐบาลนี้กระผมจำได้ว่าดูเหมือนจะเป็นท่านรัฐมนตรีจากสำนักนายก กระผมขอ ประธานเอ่ยนามคือ ท่านรัฐมนตรีมีชัย ฤชุพันธุ์ ได้ลุกขึ้นมาแถลงต่อสภา แล้ววันนั้น

ก็ยังทำให้เกิดความไม่เข้าใจใน สมาชิกนี้มากขึ้น ซึ่งถ้าหากว่ามีการโหวตกันในวันนั้น พระราชบัญญัติฉบับนี้คงไม่ผ่านสภา แต่ท่านประธานสภาซึ่งทำหน้าที่ควบคุมการประชุม ในวันนั้นได้อาศัยเทคนิคบางอย่างลงจากสภาไปเสียเฉย ๆ คือ ปิดประชุมไป เรื่องนี้ก็เลย ค้างการพิจารณากันมาจนถึงวันนี้ และวันนี้ทางท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ได้ลุกขึ้นมาแถลงเมื่อคืนก็เป็นการแถลงเหตุผลที่มีความขัดกัน เพราะโดยปกติที่ราชพัสดุ นั้น ถ้าหากการไฟฟ้าฝ่ายผลิตมีความจำเป็นจะต้องใช้กิจการของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแล้วก็ ขอใช้จากราชพัสดุได้ เพราะที่ราชพัสดุนั้นเป็นผู้ดูแลที่ดินของรัฐทั่วประเทศทั้งหมด หรือ พุดง่าย ๆ ที่ที่เป็นส่วนของทางราชการนั้นจะต้องขึ้นอยู่กับราชพัสดุ และเมื่อทางราชพัสดุ เมื่อหน่วยงานใดมีความจำเป็นจะต้องใช้ที่ดินก็ขอให้ที่นี่ได้ เหตุผลที่ท่านได้แถลงเมื่อคืน กระผมฟังแล้วก็ยังไม่สนใจ เพราะฟังแล้วมันขัดกับการที่ทางรัฐมนตรีสำนักนายกแถลง คราวก่อนว่าการที่จะต้องโอนให้การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยนั้นเพื่อให้นำที่ดินนี้ไป จัดให้กับราษฎร ไม่ใช่เป็นการจัดประโยชน์ของการไฟฟ้าฝ่ายผลิต แต่ถ้าหากเป็นที่ของ ราชพัสดุอยู่แล้วจะกระทำไม่ได้ เพราะขัดกับกฎหมาย ถ้าออกพระราชบัญญัติโอนไปให้ การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแล้ว การไฟฟ้าฝ่ายผลิตสามารถนำที่ดินนี้ไปจัดให้กับราษฎรได้ เพราะ วันนั้นกระผมก็จำได้เงา ๆ ว่าผู้แทนราษฎรจากจังหวัดขอนแก่นก็ได้พูดถึงปัญหาว่า ที่ดิน ตรงนี้เป็นที่ที่พิพาทกันอยู่กับราษฎร แล้วก็เคยถูกศาลพิพากษาขับไล่ราษฎรออกไปแล้ว เพราะฉะนั้นทางราชการจะไปจัดที่ให้ราษฎรก็กระทำไม่ได้ในเมื่อเป็นที่ราชพัสดุ จึงต้อง โอนไปให้การไฟฟ้าฝ่ายผลิต แล้วให้การไฟฟ้าฝ่ายผลิตนั้นจัดสรรให้ราษฎรอีกต่อหนึ่งเป็น การลบล้างคำพิพากษาของศาล ซึ่งได้ตัดสินขับไล่ให้ราษฎรในที่นี้ออกจากที่ดินไปแล้ว แต่ว่าเรื่องนี้ยังคาราคาซังกันอยู่ จึงต้องอาศัยอำนาจของกฎหมาย แต่วันนี้กระผมไม่เข้าใจ ว่าด้วยเหตุผลกลใดทางท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังซึ่งโดยส่วนตัว กระผมให้ ความเคารพท่านมาก จึงได้แถลงเหตุผลนี้ขัดแย้งกับที่ทางท่านรัฐมนตรีสำนักนายกแถลงไว้ คราวก่อน ข้อเท็จจริงอยู่ตรงไหนขอได้โปรดให้ความเข้าใจแก่สมาชิกในสภานี้ได้วินิจฉัย ในสิ่งที่ถูกต้อง มิฉะนั้นได้รับฟังจากรัฐบาลแถลงท่านหนึ่งก็แถลงไปอย่างหนึ่ง อีกท่าน หนึ่งก็แถลงไปอีกอย่างหนึ่ง ทั้งที่เป็นรัฐบาลเดียวกัน แล้วสภานี้จะวินิจฉัยกันได้อย่างไร ครับ ถ้าหากว่ารัฐบาลแถลงยังขัดแย้งกันเองอย่างนี้ ก็น่าที่จะให้สภานี้ตั้งคณะกรรมการ

๖๒

ขึ้นไปวินิจฉัยหรือศึกษาปัญหาเรื่องนี้โดยตรง แต่ว่าถ้าทำอย่างนั้นอาจจะล่าช้าจะไม่ทันกับเหตุการณ์หรือไม่ทันกับเวลา วันนี้กระผมอยากให้รัฐบาลได้พูดความจริงกันเสียเพื่อให้สภานี้ได้วินิจฉัยได้ว่าจะเอากันอย่างไรกันแน่ รัฐบาลนี้จะช่วยราษฎรกับบอกว่ามีความจำเป็นว่าขัดกันในด้านหลักกฎหมาย ถ้าเป็นที่ราชพัสดุแล้วทำไม่ได้ จึงต้องขอโอนมาเป็นการไฟฟ้าฝ่ายผลิต แต่อย่าได้มาแถลงว่าที่โอนไฟฟ้าฝ่ายผลิตเพื่อกิจการของการไฟฟ้า อย่ากระทำอย่างนั้นครับ เป็นการที่ให้สภานี้วินิจฉัยในข้อมูลที่ไม่ถูกต้อง ไม่ตรงไปตามข้อเท็จจริง สภานี้ไม่ได้เห็นข้อเท็จจริง แต่ว่าได้รับฟังปัญหาหรือข้อมูลจากที่ทางผู้เสนอร่างพระราชบัญญัตินี้มาให้ข้อมูลมาแล้วเราจะได้พิจารณากัน แต่จากการจะพิจารณานั้นก็เกิดขัดแย้งกันเองอย่างนี้กระผมก็ยังไม่เข้าใจ เพราะฉะนั้นขอได้ให้ความจริงแก่สภานี้หน่อยเถอะครับ ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณปัญจะครับ

นายปัญจะ เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : ประธานที่เคารพ กระผม ปัญจะ เกสรทอง จากจังหวัดเพชรบูรณ์ กระผมจำได้ว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้เข้าสู่การพิจารณาในสภามาครั้งหนึ่งตามที่ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังแถลง ในวันนั้นกระผมจำได้ว่ามีปัญหาซึ่งทางสภานี้ อาจได้เถียงกันมากโดยในหลักการนั้นที่ราชพัสดุนั้นก็ดังที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ชี้แจงว่า หน่วยราชการทุกส่วนราชการย่อมมีสิทธิที่จะใช้ได้ มีเหตุความจำเป็นอะไรที่จำเป็นจะต้องไปโอนให้ราชพัสดุ แล้วสภานี้เกรงไปว่าการโอนที่ราชพัสดุให้แก่การไฟฟ้าฝ่ายผลิตนั้นมันจะเป็นการกระทำซึ่งน่าที่จะไม่ถูกต้อง เพราะที่ราชพัสดุนั้นมีพระราชบัญญัติได้บังคับไว้ว่าจะจำหน่ายโอนอันใด ๆ ทั้งสิ้นไม่ได้ แต่ถ้าโอนให้เป็นของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแล้ว การไฟฟ้าฝ่ายผลิตย่อมจะเอาที่เหล่านั้นไปจัดสรรไปดำเนินการได้เพราะท่านเป็นส่วนรัฐวิสาหกิจต่างหาก หากกระผมจำได้ว่าประเด็นอยู่ตรงนี้ที่ขัดข้อง แล้วพร้อมกับท่านสมาชิกผู้อภิปรายไปเมื่อกี้ท่านก็ได้อภิปรายอันนั้นกระผมจำได้ว่า มันจะขัดเจตนารมณ์ของศาลซึ่งได้ขับไล่ให้ราษฎรเหล่านั้นไม่ให้อยู่ในที่ดินแล้ว แล้วท่านรัฐมนตรีสำนักนายก ท่านรัฐมนตรีมีชัยได้ชี้แจงว่า ถ้าไม่โอนไปแล้วก็จะเกิดปัญหาราษฎรเข้าอยู่ไม่สามารถจะอยู่ได้ ถ้าโอนไปให้แก่ทางการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแล้ว การ

ไฟฟ้าก็สามารถจะจัดสรรที่ดินเปลี่ยนให้แก่ราษฎรโดยเอาที่ดินแปลงใหม่ แล้วเอาที่ดินนี้ไปใช้ในการไฟฟ้าฝ่ายผลิต เท่าที่กระผมจำได้แต่ประเด็นที่ห่วงที่สุดมันจะไม่ถูกในหลักการที่ราชพัสดุนั้นมันเป็นที่ยังมีขอบข่ายของกฎหมายได้จำกัดไว้ว่าจะจำหน่ายจ่ายโอน หรือซื้ออะไรไม่ได้ทั้งสิ้น ถ้าหากเราผ่านพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้โอนให้แก่รัฐวิสาหกิจหรือองค์การแล้ว เขามีกฎหมายระเบียบของเขาก็สามารถจะเปลี่ยนมือจากที่ดินเหล่านี้ไปจำหน่ายจ่ายโอนได้ ที่กระผมจำได้ในวันนี้ ตอนนั้น แล้วก็อภิปรายกันจนคำถึงจะลงมติ กระผมว่าลงมติด่วนนั้นแล้ว และกฎหมายนี้ตกไป เพราะฉะนั้นวันนี้กระผมคิดว่าในเมื่อรัฐบาลหยิบยกพระราชบัญญัตินี้เข้ามาเพื่อพิจารณา กระผมก็อยากจะให้รัฐบาลลองชี้ให้ชัดลงไปถึงความจำเป็นว่าทำไมจะต้องโอนที่ดินนี้ให้แก่การไฟฟ้าฝ่ายผลิต หรือว่าถ้าหากเป็นที่ราชพัสดุแล้วมันติดขัดตรงไหนที่การไฟฟ้าฝ่ายผลิตจะใช้ไม่ได้ เพราะตามลักษณะแล้วที่ราชพัสดุนั้นทั่วประเทศนี้ การราชพัสดุกระทรวงการคลังเป็นผู้รักษาที่ราชพัสดุทั้งหมด ส่วนราชการต่าง ๆ ที่มีความจำเป็นจะใช้นั้นก็มีสิทธิ์ที่จะใช้ได้ตามความจำเป็นที่ต้องการ แล้วรู้สึกว่าจะมอบอำนาจให้แก่ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้พิจารณาอนุมัติเสียด้วยซ้ำไปเท่าที่กระผมได้ทราบ เพราะฉะนั้นมันจำเป็นอะไรครับที่จำเป็นต้องเอาที่ราชพัสดุนี้นี้ไปให้แก่การไฟฟ้าฝ่ายผลิตในเมื่อการไฟฟ้าฝ่ายผลิตมีโอกาที่จะใช้ที่ดินเหล่านี้อยู่ได้แล้ว เพราะฉะนั้นกระผมขอให้รัฐบาลได้อภิปรายให้ชัดเจนได้ชี้แจงต่อสภานี้ให้ชัดเจนแล้วก็สภานี้จะได้ตัดสินใจในแนวทางที่ถูกต้อง กระผมขอให้ทางรัฐบาลได้ชี้แจงครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญท่านรัฐมนตรีชี้แจง

นายสุธี สิงห์เสน่ห์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) : ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ ท่าน ส.ส. ประเทือง และ ส.ส. ปัญจะ ที่ได้ให้คำอภิปรายไปในการเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ต่อสภาผู้แทนราษฎรครั้งสุดท้ายผมก็ยังจำได้ว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้ง ๒ ท่าน ก็ได้กรุณาอภิปรายนะครับ อย่างเช่นว่านอกจากท่าน ส.ส. ปัญจะจะได้พูดตามที่ท่านได้แถลงมานั้นนะครับ ท่าน ส.ส. ประเทืองก็ยังได้ตั้งประเด็นขึ้นไว้ ๓ ประเด็นนะครับ ผมก็เรียนเพื่อรอฟันความทรงจำ ประเด็นแรกท่านก็คิดว่าทำไมจะต้องไปโอนให้แก่การไฟฟ้าฯ นะครับ ประเด็นที่ ๒ ท่านก็พูดถึงเรื่องที่ว่าราษฎรจะได้รับความเดือด

๖๔

ร้อน และประเด็นที่ ๓ ท่านก็บอกว่าถ้าจะมีทำกันจริงก็ขอให้ไปดูแลในเรื่องการจัดที่อยู่อาศัยให้แก่ราษฎรด้วย วันนี้เท่าที่ฟังนะครับก็มีข้อท้วงติงในเรื่องที่เรียกว่า ทำไมจะต้องเอาที่ดินราชพัสดุไปโอนให้แก่การไฟฟ้าฝ่ายผลิต แล้วก็เกรงว่าจะไม่ถูกต้องตามระเบียบแบบแผน แล้วก็อาจจะเป็นการกระทำที่ไม่มีความจำเป็นนะครับ กระผมก็ใคร่ขอเรียนลำดับข้อเท็จจริงโดยความจริงใจนะครับ ก็เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาของท่านสมาชิกสภาผู้แทน สมาชิกผู้แทนผู้มีการติจะครับ ที่ดินแปลงดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของที่ดินประมาณ ๒๐ แปลงในโครงการแม่น้ำพองที่จังหวัดขอนแก่น ในครั้งนั้นการทำโครงการน้ำพองก็ตกเป็นของการพลังงานแห่งชาตินะครับ แล้วก็ตอนนั้นก็ทำกันอยู่ก็มีทั้งโครงการน้ำพองกับโครงการน้ำโพง เฉพาะโครงการน้ำพองนั้นนะครับ ก็ตกเป็นของการพลังงานแห่งชาติซึ่งเป็นส่วนราชการ ส่วนราชการที่ไปใช้ที่ดินก็ไม่จำเป็นที่จะต้องไปออกกฎหมายแต่อย่างใด ต่อมาในปี ๒๕๑๐ นะครับ ในปี ๒๕๑๐ ก็มีการเปลี่ยนแปลงสภาพ การพลังงานแห่งชาติก็จะโอนโครงการแม่น้ำพองให้แก่การไฟฟ้าฝ่ายผลิต ในปี ๒๕๑๐ จึงได้มีการออกกฎหมายเรียกว่าประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๔๐ นะครับ มีสาระสำคัญว่าโอนทรัพย์สินของการพลังงานแห่งชาติเกี่ยวกับแม่น้ำพองให้แก่การไฟฟ้าฝ่ายผลิตนะครับ แล้วก็ในข้อ ๒ ก็บอกว่า ให้โอนทรัพย์สินตามรายละเอียดนะครับ โดยเฉพาะโครงการลำน้ำพองของการพลังงานแห่งชาติ ให้แก่การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ในตอนที่ออกกฎหมาย ปว. ๔๐ เมื่อปี ๒๕๑๐ นั้นนะครับ ก็ได้โอนที่ดินแปลงต่าง ๆ ยกเว้น ๒ แปลง เพราะว่ามีข้อขัดแย้งนะครับ ตกลงในปี ๒๕๑๐ ที่ดินทุกแปลงของโครงการแม่น้ำพองก็ได้โอนมาให้แก่การไฟฟ้าฝ่ายผลิตเป็นที่เรียบร้อย และก็เป็นที่แนวทางปฏิบัติในครั้งนั้น ต่อมาที่ดิน ๒ แปลงนั้นก็ไ้เป็นความกัน โดยที่การพลังงานแห่งชาติซึ่งเป็นส่วนราชการก็ฟ้องคู่พิพาท นะครับ สาระสำคัญก็มีอยู่ว่าที่ดิน ๒ แปลง การพลังงานไปซื้อมาแล้วนะครับ แปลงที่ ๑ ซื้อมาในราคา ๔,๕๐๐ บาทนะครับ ไม่ใช่เรื่องใหญ่โต แปลงที่ ๒ ไปซื้อมาราคา ๕,๐๐๐ บาท จ่ายเงินไปเรียบร้อยแล้วกำลังจะมาทำโอน แล้วก็ที่ดินทั้ง ๒ แปลง การพลังงานแห่งชาติก็ได้เข้าไปสร้างที่ทำการ ไปสร้างตุ้ม และก็ไปสร้างอาคารอะไรอยู่แล้วนะครับ ต่อมาเจ้าของที่ดินที่มาขายได้เงินไปแล้วนี้ะครับก็มีผู้มาซักจูงว่า เอามาทำจัดสรรหรือทำ

ตลาดกันดีกว่า แล้วก็จะได้เงินเพิ่มขึ้นก็เอาไปขายอีกครั้งหนึ่งให้แก่บุคคลภายนอกเรื่องนี้ก็ไปถึงศาล ศาลก็พิสูจน์ว่าการไปขายที่ดินครั้งที่ ๒ นี้ไม่สมบูรณ์เพราะว่าได้ขายให้แก่การพลังงานแห่งชาติแล้ว ประกอบกับบุคคลภายนอกก็ยังไม่เคยชำระเงินให้แก่เจ้าของที่ดินนั้นแต่อย่างใด ศาลฎีกาก็ได้นะครับ เมื่อปี ๒๕๑๖ ว่าการพิพาทดังกล่าวที่ถูกต้องที่ดินทั้ง ๒ แปลง เป็นของการพลังงานแห่งชาติ เพราะได้ชำระเรียบร้อยแล้ว ตกลงเมื่อปี ๒๕๑๖ กรมสิทธิในที่ดินดังกล่าวก็เป็นอันว่ามีข้อยุติ คือตกเป็นของการพลังงานแห่งชาติ แต่เนื่องจากได้มีการโอนที่ดินก่อนหน้านี้คือเมื่อปี ๒๕๑๐ ให้แก่การไฟฟ้าฝ่ายผลิตไปแล้ว เมื่อมีข้อยุติอีก ๒ แปลง ก็ยังตกค้างไม่ได้โอนนะครับ ก็ไม่ว่าอะไรกัน ต่อมาปี ๒๕๑๘ มีกฎหมายที่ราชพัสดุดูออกมานะครับ กฎหมายที่ราชพัสดุดูออกมาใหม่ปี ๒๕๑๘ ก็ไปจัดระเบียบที่ดินของตนเองใหม่นะครับ ในมาตรา ๘ ก็ไปเขียนขึ้นว่า “การโอนกรรมสิทธิ์ที่ราชพัสดุเฉพาะที่ดินที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะให้กระทำโดยพระราชบัญญัติ ส่วนการโอนกรรมสิทธิ์ที่ราชพัสดุนั้นให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดโดยกฎกระทรวง” ตกลงกฎหมายที่ราชพัสดุนับใหม่ ซึ่งเพิ่งออกปี ๒๕๑๘ นี้เองก็ได้มีระบุไว้ในมาตรา ๘ ว่า ที่ราชพัสดุดำจะมอบให้ไปใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินก็ต้องทำเป็นพระราชบัญญัตินะครับ ในกรณีนี้เมื่อมาพิจารณาร่วมกันกับ ปว. ๔๐ ที่ได้โอนที่ดินประมาณ ๒๐ แปลงไปให้แก่การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแล้ว รัฐบาลก็มาเห็นว่าที่ดิน ๒ แปลงที่เหลือก็ชอบที่จะโอนไปให้ถูกต้องตามบทบัญญัติมาตรา ๘ ของกฎหมายที่ราชพัสดุด้วย แล้วก็ขอเรียนยืนยันว่า การโอนดังกล่าวเป็นการกระทำให้ถูกต้องขั้นตอนตามกฎหมายเท่านั้น ส่วนการครอบครองใช้ประโยชน์ การไฟฟ้าฝ่ายผลิตขณะนี้ก็ได้ดำเนินการอยู่ คือได้ไปใช้ก่อสร้างอาคาร ตู้น้ำมัน แล้วก็ตัดถนนอะไรต่าง ๆ อยู่แล้วนะครับ จึงขอกราบเรียนมาว่า การที่ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ดิน ๒ แปลงที่เหลือนี้ เป็นการกระทำโดยความบริสุทธิ์ใจ และกระทำเพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของกฎหมาย และเพื่อให้ที่ ๒ แปลงที่เหลือนี้รวมเป็นชุดเดียวกันกับที่ประมาณ ๒๐ แปลงที่โอนไปก่อนหน้านี้แล้วครับ ผมขอกราบเรียนค้านครับ

๖๖

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานผู้แทนราษฎร : เชิญคุณประเทืองจะมีอะไรอีกไหมครับ เชิญ

นายประเทือง วิจารณปริชา (พิษณุโลก) : ท่านประธานที่เคารพครับ ในการที่จะวินิจฉัยร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็เป็นที่ปรากฏชัดแล้วว่า ข้อมูลที่รัฐบาลให้แก่สภานั้นแตกต่างกันไป จนกระทั่งทำให้ตัวกระผมเองสำคัญผิดในข้อเท็จจริง เพราะในการพูดกันครั้งก่อนนั้นมันมีการเกี่ยวพันไปถึงปัญหาพระราชกฤษฎีกา ที่อยู่ในที่นี้ทั้งแปลง ที่ น.ส. ๓ ทะเบียนครอบครองเลขที่ ๑๙ และเลขที่ ๒๐ จนกระทั่งเกิดปัญหาทำให้การพิจารณาพระราชบัญญัตินั้นล่าช้า บังเอิญครับท่านประธาน กระผมไม่มีตัวพระราชบัญญัติที่ราชพัสดุ พ.ศ. ๒๕๑๘ อยู่ในมือ แต่ว่าก็พอจะเข้าใจได้ว่าที่ในส่วนราชการต่างๆ นั้น ให้โอนเป็นที่ของราชพัสดุ หน่วยราชการใดจะขอใช้นั้นก็ขอใช้จากราชพัสดุนะครับ ก็จึงเกิดความสับสนว่าในการที่มีพระราชบัญญัติที่ราชพัสดุปี ๒๕๑๘ ซึ่งให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ดินจากหน่วยราชการต่างๆ นั้น มาขึ้นกับราชพัสดุทั้งหมดแล้ว ในกรณีที่เขียนมาตรา ๘ ไว้อีกนี่เพื่อให้ราชพัสดุโอนที่ดินไปให้กิจการหน่วยงานอื่นเพื่อกิจการของรัฐนั้น ต้องกระทำโดยพระราชบัญญัตินั้น ก็เลยทำให้เกิดความไม่เข้าใจว่าที่ดินทั้งแปลงที่ ๑๙ และแปลงที่ ๒๐ นี้โอนไปเพื่อการไฟฟ้าฝ่ายผลิตนี้ไปดำเนินการกิจการของรัฐ หรือว่าจะโอนไปเป็นกรรมสิทธิ์ของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแล้วเพื่อจัดให้ราษฎร อันนี้ขอเรียนถามให้หายข้องใจตรงนี้อีกประเด็นเดียวเท่านั้นครับ เพื่อจะได้พิจารณาพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้ ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญรัฐมนตรีชี้แจงอีกนิดหนึ่งครับ

นายสุธี สิงห์เสนห์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) : ครับ ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ ท่าน ส.ส. ประเทือง ผู้มีเกียรติ ผมขอขอบคุณท่าน ส.ส. ประเทืองที่ให้ความเป็นห่วงนะครับ เกี่ยวกับที่ราชพัสดุของประเทศที่อาจจะทำให้มีผู้นำไปใช้ในทางที่ไม่ถูกต้องนะครับ อย่างที่ผมได้กราบเรียนไปแล้ว การโอนที่ดิน ๒ แปลงนี้ก็ เป็น ๒ แปลงที่เหลือเพื่อใช้ในการสอดคล้องกันกับการโอนที่ดินแปลงอื่นประมาณ ๒๐ แปลงไปเมื่อปี ๒๕๑๐ ให้แก่การไฟฟ้าฝ่ายผลิต ๒ แปลงนี้ก็เป็นการโอนให้แก่การไฟฟ้า

ฝ่ายผลิต แต่เป็นการโอนโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๘ ของที่ราชพัสดุ นะครับ สารสำคัญของ การโอน นะครับ ก็ถ้าดูจากคำปรารภก็มีว่า เป็นการโอนโครงการแม่น้ำพอง จังหวัดขอนแก่น เป็นโครงการเอนกประสงค์เพื่อการผลิตไฟฟ้าพลังน้ำ การชลประทาน การป้องกันน้ำท่วม และการประมงซึ่งกระทำเสร็จเรียบร้อยแล้วเป็นทรัพย์สินของการพลังงานแห่งชาติ แล้วก็ต่อมาเมื่อมีกฎหมายจัดตั้งการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย และในกฎหมายจัดตั้งการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยก็ระบุไว้ว่า ให้โอนกิจการไฟฟ้ายันฮี การลิกไนต์ การไฟฟ้าตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งรวมโครงการลำน้ำพองนี้ไว้ด้วยว่า ในกฎหมายการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยก็ได้รวมโครงการแม่น้ำพองไว้ด้วย ประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๔๐ จึงได้โอนทรัพย์สินของการพลังงานแห่งชาติ ส่วนที่เกี่ยวกับโครงการแม่น้ำพองเพื่อประโยชน์ในการผลิตพลังไฟฟ้า พลังน้ำให้แก่การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย กระผมจึงพอที่จะกราบเรียนยืนยันได้ว่าที่ดิน ๒ แปลงที่จะโอนให้เป็นการครบถ้วน อันที่จริงขณะนี้ก็อยู่ในบริเวณที่ทำการของตัวเขื่อน นะครับ ก็เพื่อให้นำไปใช้ในการผลิตไฟฟ้าพลังน้ำ และการชลประทานตามข้อความในประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ ๔๐ ครับ ไม่น่าจะเป็นไปได้ว่าการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยจะนำไปผันแปรเป็นอย่างอื่นครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ คุณพลศักดิ์

นายพลศักดิ์ สุดสนธิ์ (หนองคาย) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมพลศักดิ์ สุดสนธิ์จากจังหวัดหนองคาย สังกัดพรรคสยามประชาธิปไตย ตามร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ราชพัสดุที่สาธารณสมบัติของแผ่นดินเพื่อใช้เป็นประโยชน์ของแผ่นดิน โดยเฉพาะในท้องที่ตำบลเขื่อนอุบลรัตน์ กระผมเคยกราบเรียนในที่ประชุมสภาแห่งนี้แล้วว่าที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินหรือว่าเป็นที่ดินของธนารักษ์นั้นทางรัฐบาล หรือทางราชการก็ย่อมจะใช้ได้ไม่จำเป็นจะต้องมาเวนคืน ถ้าหากว่าเวนคืนแล้วกระผมขอยกตัวอย่างเช่น เขตร่อน อำเภอบึงกาฬ คำสั่งของสมุหเทศาภิบาลก็ถือว่าเป็นกฎหมายก็ถือว่าเป็นเขตร่อนถือว่าเป็นที่ดินราชพัสดุ แต่ทางโรงพยาบาลขอใช้ที่ดินราชพัสดุนั้นแต่เหตุใดถ้าไม่มีเบื้องหน้าเบื้องหลังหรือถ้าหากว่าผลประโยชน์จะเกิดขึ้นกับการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแล้วรัฐบาลทำไมจึงจะมาโอนทรัพย์สินส่วนนี้ให้กับเอกชนไป ถ้าหากว่ารัฐบาลโอนทรัพย์สิน

อันเป็นทรัพย์สินส่วนกลางเป็นราชพัสดุนี้ให้กับเอกชนไปแล้ว รัฐบาลอื่น ๆ ก็จะต้องเป็น
 อย่างว่าราชพัสดุอันเปรียบประหนึ่งเหมือนกับเงินในท้องพระคลังเอามาให้คนใช้จ่ายโดยไม่มี
 การคุ้มกันนั้นไร้สาระประโยชน์ ท่านประธานที่เคารพ ถ้าหากว่าพระราชบัญญัติเวนคืนที่ดิน
 ราชพัสดุที่เชื่อนอุปถัมภ์แห่งนี้เมื่อได้เวนคืนไปแล้ว จริงอยู่กระผมก็ได้ติดตามดูและมีการ
 ฟ้องร้องกัน การฟ้องร้องกันก็หาว่าราษฎรนั้นเข้าไปบุกรุกที่ดินอันเป็นที่สาธารณะ ราษฎร
 ก็เดือดร้อนไปตาม ๆ กัน แต่รัฐบาลนี้เน้นหนักเน้นหนาเหลือเกินว่ารัฐบาลจะพยายามส่งเสริม
 ให้ราษฎรในท้องถิ่นทุรกันดารมีที่อยู่อาศัยเป็นของตนเอง เมื่อเรามาออกพระราชบัญญัติ
 โอนที่ดินราชพัสดุ ๔ หมู่บ้านนั้นจะให้เขาไปอยู่ที่ใด จะให้เขาเช่าที่ดินของรัฐบาลทำหรือ
 อย่างไร ถ้าหากว่าโอนแล้วราษฎรอยู่ในท้องถิ่นนั้น ๔ หมู่บ้านนี้มีทั้งโรงเรียน มีทั้งวัดรวม
 แล้วประมาณสัก ๕๐๐ หลังคาเรือน รัฐบาลหาที่ให้เขาหรือยัง ถ้าหากว่ารัฐบาลยังไม่หาที่
 ให้เขา กระผมเห็นว่าไม่สมควรจะโอนที่ดินนี้คืนให้กับการไฟฟ้าฝ่ายผลิตเชื่อนอุปถัมภ์
 เพราะปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนจะต้องมีขึ้น เมื่อความเดือดร้อนของประชาชนมี
 ขึ้น ใครละเป็นคนเดือดร้อนก็รัฐบาลนั่นแหละเป็นคนเดือดร้อนราษฎรเดือดร้อนรัฐบาลก็
 ต้องเดือดร้อน ราษฎรมีความสุขรัฐบาลก็มีความสุข ถ้าท่านคำนึงถึงความเดือดร้อนของ
 ประชาชนมีจำนวนมากประมาณ ๕,๐๐๐—๖,๐๐๐—๗,๐๐๐ คนนี้ ๔ หมู่บ้านนี้ไม่น่าจะออก
 พระราชบัญญัติโอนที่ดินอันเป็นที่ราชพัสดุนี้ให้กับเอกชน เพราะเอกชนนั้นก็เป็นที่
 วิสาหกิจย่อมใช้ที่ดินของรัฐได้เหมือนดังตัวอย่างที่กระผมได้ยกตัวอย่าง เช่น โรงพยาบาล
 อำเภอบึงกาฬ ก็ได้ใช้เขตร่อนของสนามบินอำเภอบึงกาฬ แล้วก็เป็นที่ดินราชพัสดุด้วย
 ฉะนั้นถึงแม้ว่าท่านรัฐมนตรีจะชี้แจงหลักการและเหตุผลประการใดก็ตาม กระผมก็ห่วง
 ประชาชน ๔ หมู่บ้านนี้จะให้เขาไปอยู่ที่ใดกัน รัฐบาลจัดสรรที่ดินให้เขาหรือยัง หาที่ดิน
 ให้เขาแล้วหรือยัง ถ้ายังไม่หาที่ดินให้เขา อย่าไปสร้างความเดือดร้อนให้เขาอย่าเอาไฟไป
 เผาบ้านเผาเมืองเขา แล้วราษฎรนั้นอาศัยใคร อาศัยรัฐเป็นผู้บริหารราชการแผ่นดิน รัฐ
 เท่านั้นเป็นผู้จะให้ความสุขกับประชาชน รัฐเท่านั้นที่จะออกนโยบายให้ฝ่ายข้าราชการได้
 ปฏิบัติตาม เพราะฉะนั้นกระผมจึงไม่เห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ดิน
 ราชพัสดุอันเป็นสมบัติของแผ่นดินคืน ถึงอย่างไรก็ตาม ๗๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง

การคลังได้ชี้แจงหลักการและเหตุผลกระทันหันก็ไม่เห็นพ้อง เพราะกระผมเป็นห่วงประชาชน ทั้ง ๔ หมู่บ้าน โรงเรียนก็มี วัดก็มี ที่สาธารณูปโภค สาธารณูปการต่างๆ มีครบหมด ถ้าท่านยังจัดหาที่ดินให้กับราษฎรทั้ง ๔ หมู่บ้านไม่ได้ก็ขอความกรุณาเถอะครับอย่าเพิ่งให้กฎหมายฉบับนี้ผ่านไป กระผมเคยกราบเรียนในที่นี้มาครั้งหนึ่ง ฉะนั้นกระผมจึงขอขอบ คุณท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาลได้พิจารณาปัญหานี้ ขอขอบคุณครับ

นายบุญเรือง ถาวรสวัสดิ์ (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม บุญเรือง ถาวรสวัสดิ์จากขอนแก่น พรรคพลังใหม่ ก่อนอื่นกระผมใคร่ขอประทานกราบ เรียนว่า เกี่ยวกับการเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้ามาสู่การพิจารณาของสภานั้น ใน ครั้งที่แล้วกระผมก็ได้ชี้ชัดลงไปให้เห็นถึงอุปสรรคต่าง ๆ เกี่ยวกับการร่างพระราชบัญญัติฉบับ นี้ เพราะฉะนั้นถ้าท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังหรือทางรัฐบาลยังจะมาสับสน เกี่ยวกับความเป็นมาของที่ดิน ๒ แปลงนี้ กระผมก็ขอทบทวนสั้น ๆ ย่อ ๆ และเข้าใจง่าย ๆ อีกครั้งหนึ่งว่า ก่อนอื่นขอให้รัฐบาลได้โปรดเข้าใจว่าโครงการลำน้ำพองนั้นเป็นโครงการที่ เกิดที่หลังของการที่มีถิ่นฐานภูมิลำเนาของหมู่บ้าน ๔ หมู่บ้านในพื้นที่ของโครงการลำน้ำ พอง หมู่บ้านที่ที่ดิน ๒ แปลงที่เป็นปัญหาอยู่ในขณะนี้ เป็นเขตท้องที่ของหมู่บ้าน พระบาท และหมู่บ้านบ่อนกเขาซึ่งกระผมได้ชี้ชัดให้เห็น ตลอดทั้งยกตัวบุคคลที่เป็นปัญหาให้ฟัง แล้วตั้งแต่การอภิปรายครั้งที่แล้ว ประเด็นก็มีอยู่ว่า ทำไมที่ดิน ๒ แปลงนี้ทางรัฐบาลจึง ไม่ได้โอนไปพร้อม ๆ กับที่ดินแปลงอื่นๆ ก็เพราะว่ามีปัญหา ปัญหาแรกที่มีอยู่ก็คือว่า ๒ แปลงนี้เป็นที่ตั้งที่อยู่ที่ทำกินของชาวบ้านอยู่แล้วก่อนหน้านี้ เพราะฉะนั้นพอโครงการลำ น้ำพองจะเอามาดำเนินโครงการนั้นไม่สามารถที่จะจัดสรรที่ดินในนิคมหรือที่อื่นใดเพื่อให้ ราษฎรเหล่านั้นได้อพยพออกไป ทางรัฐบาลจึงพยายามที่จะใช้กฎหมายเป็นเครื่องมือในการ ที่จะขับไล่ไล่ส่งคนเหล่านั้นออกจากที่ดินทั้ง ๒ แปลงนี้เสีย จึงเกิดเป็นกรณีกันระหว่างผู้ที่ ใช้ที่ทำกินและที่อยู่อาศัยมาก่อนกับฝ่ายรัฐบาล จนกระทั่งคาราคาซังมาจนกระทั่งถึงบัดนี้ ในที่สุดพอทางรัฐบาลเห็นว่าไม่มีวิธีทางใดที่จะพิสูจน์เหนือข้อเท็จจริงที่เป็นอยู่แน่แล้ว จึง พยายามที่จะให้เห็นว่าที่ราชพัสดุแปลงนี้มีความจำเป็นต่อการไฟฟ้า ต่อ กฟผ. จึงพยายาม ที่จะโอนนี้เพื่อให้รัฐวิสาหกิจแห่งนี้มี โอกาสได้จำหน่ายจ่ายโอน หรือเอาไปจัดให้บุคคลอื่นๆ

เข้าไปอยู่อาศัย ซึ่งราษฎรซึ่งอยู่มาก่อนเห็นว่าสิทธิของการที่จะจัดให้อยู่อาศัยนั้นเขาอาจจะเสียสิทธิ์ถ้าหากถูกโอนไปให้ กฟผ. ได้ดำเนินการเพราะฉะนั้นเขาจึงได้มีการต่อสู้อย่างเหนียวแน่น ดังนั้นกระผมจึงขอวิงวอนต่อสภาเห็นว่า ก่อนที่ท่านจะได้ลงมติในความเห็นใดๆ เกี่ยวกับกรณีนี้ ได้โปรดคิดว่าที่ดินทั้ง ๒ แปลงนี้ยังมีปัญหาการราคาซึ่ง เพื่อต้องการพิสูจน์ให้เห็นว่าความเป็นธรรมน่าที่จะตกอยู่กับราษฎรซึ่งประสบความยากลำบากที่เขาใช้ที่ดินแปลงนี้ทำมาหากิน และเป็นที่อยู่อาศัยมาก่อนแล้ว เพราะฉะนั้นกระผมจึงชี้ให้เห็นตั้งแต่การอภิปรายครั้งที่แล้วว่า ยังไม่มีความจำเป็นที่ทางรัฐบาลจะโอนที่ราชพัสดุแห่งนี้ไปให้การไฟฟ้าฝ่ายผลิตในการที่จะดำเนินการจำหน่ายจ่ายโอนหรือดำเนินการในวิถีทางใด ในขณะที่ เพราะฉะนั้นกระผมจึงไม่เห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณบุญเกิดครับ

นายบุญเกิด พิมพ์วรเมธากุล (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมบุญเกิด พิมพ์วรเมธากุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดขอนแก่น ก็ขอสนับสนุนความคิดเห็นของสมาชิกผู้มีการก็คือ คุณบุญเรือง ถาวรสวัสดิ์ ที่นั่งลงไปเมื่อสักครู่นี้นั้น พวกผมเป็นผู้แทนราษฎรจากจังหวัดขอนแก่น ได้รับทราบความเดือดร้อนของประชาชนเกี่ยวกับเรื่องที่ ที่ทางรัฐบาลจะโอนนี้แหละครับคือถึงแม้ว่าจะเป็นชื่อที่ราชพัสดุ และจะโอนไปให้การไฟฟ้าฝ่ายผลิต มันลำบากอย่างไรครับ ลำบากกว่าถ้าหากโอนไปให้การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแล้ว การไฟฟ้าฝ่ายผลิตอาจจะนำที่เหล่านี้ไปจัดสรรหรือว่าไปเก็บเอาผลประโยชน์ เช่นว่าไปเรียกเก็บค่าเช่าก็ได้ครับ ถ้าเป็นที่ราชพัสดุอยู่ เขาก็ยังมีโอกาสอาศัยทำมาหากินแล้วหมู่บ้านที่พวกผมก็ได้กราบเรียนมาตั้งแต่ครั้งก่อนตั้งนานแล้วนะครับ ตั้งแต่การประชุมคราวก่อนก็ได้พูดกันมายาวนานพอสมควรว่า เขาตั้งถิ่นฐานมานานแล้ว มีวัดอยู่ มีโรงเรียนอยู่ มีหมู่บ้านอยู่ ถ้าทางรัฐบาลยืนยันได้หรือไม่ครับว่า จะหาที่ให้ราษฎร ๒ ถึง ๓ ถึง ๔ หมู่บ้านนี้อยู่ไม่ว่าบ่อนกเขา บ้านพระบาท นี่แหละครับ มีที่ทำกินเหมือนกับบ้านอื่นๆ ที่ถูกทางราชการเวนคืนที่ดินเอาไปแล้ว จัดได้หรือไม่ ยืนยันได้หรือไม่ว่าจะจัดให้อยู่ไม่ต้องให้เขาเดือดร้อน และผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานให้ทราบว่าที่ตรงนี้นะครับ ที่แปลงที่จะโอนกันนี้มีมันอยู่นอกเขตรั้วของการไฟฟ้าฝ่ายผลิต อยู่นอกเขตรั้ว

เลยครับ แนวร่วมของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตนั้นคลุมไม่ถึง อยู่นอกเขตแล้วก็อยู่ถึงแม้จะติด
 ออกมาการไฟฟ้าฝ่ายผลิตขณะนี้ก็ไม่ได้ทำอะไร ถ้าหากโอนไปแล้วสิครับมันจะเกิดปัญหา
 จะต้องขับไล่คนพวกนี้ออกหรือไม่ก็ไปเก็บค่าเช่าเพราะว่าที่ดินนี้เป็นที่ของการไฟฟ้าฝ่าย
 ผลิตแล้วจะต้องเสียค่าเช่า แล้วใครเดือดร้อนครับ ประชาชนเหล่านั้นแหละเขาเดือดร้อน
 เพราะฉะนั้นผมก็ขอเอาความเดือดร้อนของประชาชนชาวขอนแก่นที่มีถิ่นฐานอยู่ใน
 หมู่บ้าน ๓ ถึง ๔ หมู่บ้านที่การไฟฟ้าฝ่ายผลิตจะโอนเอาจากที่ดินซึ่งเดิมเป็นที่ของรัฐวิสาหกิจ
 นี้ละครับ มากราบเรียนให้ทางรัฐบาลได้ทราบว่า อย่าโอนเขามาเลยมันลำบาก มันจะเกิด
 ความเดือดร้อน กฎหมายฉบับนี้ก็ค้างมาตั้งแต่คราวก่อนก็เพราะเรื่องนี้ และผมก็อยากจะ
 กราบเรียนท่านสมาชิกผู้มีความเกียรตินี้คือเสียงของประชาชนนะครับ เขาเดือดร้อนจริง ๆ
 ผมมากราบเรียนต่อท่านว่าถ้าท่านจะกรุณาเห็นแก่ความเดือดร้อนของชาวขอนแก่นแล้ว ก็
 ขอความกรุณาเถอะครับ ล้มกฎหมายฉบับนี้ไปเสีย ขอขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญรัฐมนตรีชี้แจง

นายสุธี สิงห์เสน่ห์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) : ท่านประธาน
 สภาผู้แทนราษฎรผู้มีความเกียรตินี้ ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ได้อภิปราย ขอขอบคุณที่ได้
 เสนอข้อคิดเห็นและความเป็นห่วงเกี่ยวกับการโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินนี้ให้แก่การไฟฟ้าฝ่าย
 ผลิต ประเด็นที่พูดนะครับ ผมก็ขอให้ความเห็นใจ แล้วก็ยืนยันว่าก็เป็นเรื่องที่ควรสนับ
 สนุน ผมอยากจะขออธิบายบางเรื่องซึ่งสมควรจะได้พูดให้เป็น ที่เข้าใจกันไว้นะครับ
 ประเด็นแรกของผู้อภิปรายท่านแรกนะครับ ก็คือการเสนอกฎหมายฉบับนี้เป็นการเวน
 คืนที่ดินจากประชาชน เป็นการไล่ที่นะครับ อะไรทำนองนั้น ผมก็ใคร่ขอเรียนยืนยันว่า
 กฎหมายฉบับนี้ไม่ใช่การเวนคืนที่จากประชาชนนะครับ เป็นเรื่องของการปฏิบัติให้ถูกต้อง
 ตามกฎหมายที่ราชพัสดุ แล้วก็เป็นการโอนที่จากหลวงไปให้แก่รัฐวิสาหกิจ ส่วนปัญหาที่
 ท่าน ส.ส. เป็นห่วงว่าในการทำเขื่อนกีดน้ำหรือว่าทำโครงการของรัฐบาลก็ดี ก็จะไปทำให้
 ราษฎรได้รับความเดือดร้อนนะครับ เช่นว่าไม่มีแหล่งทำกินแล้วก็ไปขับไล่ ก็อยากจะขอ
 เรียนว่า ทุกครั้งที่การไฟฟ้าฝ่ายผลิตเสนอโครงการต่อรัฐบาล รัฐบาลก็ได้กำชับไปว่าไม่
 ให้ทำให้เกิดความเดือดร้อนต่อราษฎร ผมอยากจะยกตัวอย่างนะครับ โครงการที่ทำครั้ง

หลัง ๆ เท่าที่พอจะมองทบทวนไปได้ เช่น โครงการบ้านเจ้าเพชรดี โครงการที่เขาแหลม
 กิติ หรือโครงการที่บางลานทางใต้กิติ รัฐบาลก็ได้กำชับไปว่าถึงแม้ราษฎรจะบุกรุกที่
 ราชพัสดุก็ตาม ก็ให้การไฟฟ้าดำเนินการด้วยความเห็นอกเห็นใจ รวมทั้งให้ นอกจากจะ
 จ่ายค่าทดแทนแล้วนะครับ ก็ให้จัดสรรที่ทำกินให้ด้วย ก็จะได้ยินว่าอย่างโครงการบ้าน
 เจ้าเพชรดี เขาแหลมกิติ บางลานกิติ ราษฎรก็ได้รับความพอใจไม่ปรากฏว่าได้ทำความ
 เดือดร้อนให้แก่ราษฎรแต่อย่างใด ผมอยากจะเรียนชี้แจงท่าน ส.ส. บุญเรือง กับท่าน ส.ส.
 บุญเกิด ของขอนแก่นว่า ในฐานะที่ท่านเป็น ส.ส. จากขอนแก่น ท่านก็ชี้แจงข้อเท็จจริง
 ให้ทราบว่าในบริเวณนั้นมีหมู่บ้านอยู่ ๔ หมู่บ้านที่ได้รับความเดือดร้อนจากโครงการน้ำพอง
 นี้ ก็ในฐานะท่านเป็นเจ้าของที่นะครับ ผมก็จำเป็นจะต้องรับฟังแล้วก็ถือว่าเป็นความจริง
 เช่นนั้น แต่อยากจะขอทราบเรียนว่า ที่ดิน ๒ แปลงนี้เป็นที่ดินที่การไฟฟ้าฝ่ายผลิตได้ใช้
 ประโยชน์ในการทำโครงการมาตั้งแต่ต้น ที่มาโอนนี้ก็เพียงขั้นตอนเท่านั้นเอง แต่
 ข้อเท็จจริงที่ว่าโครงการนี้อาจจะมีราษฎรได้รับความเดือดร้อน อาจจะยังมีบางท่านที่
 ยังไม่ได้รับความเป็นธรรมอย่างที่คุณ บุญเกิดบอกว่าให้ยืนยันว่ากฎหมายฉบับนี้จะไม่ทำ
 ความเดือดร้อนให้แก่ราษฎรเพิ่มเติม หรือว่าที่เดือดร้อนอยู่แล้วก็จะไปแก้ไขนะครับ
 ผมก็พอจะพูดได้ว่าเรื่องนี้ก็ไม่ใช่เป็นเรื่องที่รัฐบาลจะมากักหาญ เป็นเรื่องที่ได้ทำกันมาชั
 นานแล้วนะครับ แล้วก็ไม่ใช่เพิ่งเข้าสภาที่วุ่นวายนี้ครับ เข้ามาตั้งแต่สมัยก่อน ผมดูจาก
 หลักฐานเรื่องเดิมก็เป็นเรื่องซึ่งมีการนำเสนอสู่สภาตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๒๔ ก็มีสาระ
 สำคัญว่า ต้องการจะโอนที่ห้วยงานเขื่อนอุบลรัตน์ให้แก่การไฟฟ้าฝ่ายผลิต เป็นหนังสือของ
 กระทรวงวิทยาศาสตร์ ในครั้งนั้นก็ลงนามโดยท่านรัฐมนตรีกระทรวงวิทยาศาสตร์นะครับ
 คือ ท่าน ส.ส. อนุวรรณนั่นเอง ก็แสดงว่าเป็นไปตามขั้นตอน แล้วก็ไครมาเป็นรัฐบาล
 ก็จะต้องทำเรื่องนี้ให้ลุล่วงไป ผมก็อยากจะยืนยันว่าการโอนที่ ๒ แปลงนี้ ซึ่งเป็นการทำ
 ตามขั้นตอนของกฎหมายที่ราชพัสดุ ถ้าหากว่าจะพาดพิงไปถึงความเดือดร้อนของราษฎร
 เนื่องจากที่ ๒ แปลงนี้นะครับ ก็รับว่าจะไปกำชับให้การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแก้ไขปัญหาที่มีอยู่
 อันสืบเนื่องจากที่ ๒ แปลงนี้โดยตรงครับ ผมขอทราบเรียนไว้แค่นี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมคิดว่าเราได้พิจารณากันมา
มากแล้วครับ ก็อยากจะขอมติจากที่ประชุม ก็ยังไม่ต้องหรอกครับ เพราะมากประเดี่ยวยังมี
อีกเยอะแยะที่จะต้องพูดครับ ผมอยากจะขอมติจากที่ประชุมว่า เอาให้ ๑ นาที พูด ๑
นาทีก็แล้วกัน เชิญเลย ๑ นาทีนะครับ

นายพลศักดิ์ สุดสนธิ์ (หนองคาย) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม พลศักดิ์
สุดสนธิ์ จากจังหวัดหนองคาย สังกัดพรรคสยามประชาธิปไตย เท่าที่กระผมได้ฟัง ขณ.
รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังได้ชี้แจงหลักการและเหตุผล กระผมไม่เข้าใจ ทำไม
ไม่เข้าใจ กระผมขอยกตัวอย่างเมื่อโอนที่ดินให้เป็นของเขาแล้ว เสมอเหมือนกับว่ากระผม
นี้เป็นเจ้าของที่ดินแปลงหนึ่ง มีคนไปเช่าที่ดินของกระผม เมื่อไปเช่าอยู่ กระผมเกลียด
คนนั้น กระผมก็ต้องให้ออกไป ฉะนั้นตามที่ ขณ. รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการ-
คลังชี้แจงนั้น กระผมไม่เห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง กระผมว่าพระราชบัญญัติโอนที่ดินกรรมสิทธิ์
อันเป็นที่ดินของธนาคารนี้ควรจะพักไว้เสียก่อนครับ หามาตรการที่ดีกว่านี้ ได้จัดสรร
ที่ดินให้แก่ราษฎรให้มีที่ทำอยู่ทำกินเสียก่อน ถ้าหากว่าราษฎรเข้าไปอยู่ในเขตป่า ก็ว่าเขา
ไปบุกป่า ถ้าว่าเขาไปอยู่เขตป่าสงวนก็ว่าไปทำลายป่าสงวน แล้วจะให้ราษฎรเขาไปทำกิน
อย่างไรครับ เราคำนึงให้ดินะครับ การบริหารราชการแผ่นดินต้องคำนึงให้ดี ถ้าคำนึงไม่
ดีอะไรจะเดือดร้อน ท่านทั้งหลายก็เห็นอยู่แล้วว่าขณะนี้ ม็อบ (Mob) ต่าง ๆ มันเกิดขึ้น
ปัญหาต่าง ๆ ก็เกิดขึ้น ถ้าหากรัฐบาลจะบริหารราชการแผ่นดินไปอย่างนี้ ใครละครับเดือด
ร้อน ก็ท่านนั้นแหละครับเดือดร้อน เขาว่าท่านนั้นละครับ แต่ความจริงเมื่อกลับไปบ้าน
เขาก็ตำผู้แทนราษฎรว่าผู้แทนราษฎรกฎหมายชนิดใดอันเป็นโทษกับราษฎรออกมา อันใด
เป็นคุณกับราษฎรไม่เห็นออกมา นี่คือการตำผู้แทนราษฎร แต่พวกกระผมไม่ได้ตำ
หรอกครับ พวกกระผมเอาความจริงมาเสนอแนะต่อท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาล ก่อน
อื่นจะทำอะไรก็ควรจะทำให้มันนิ่ง ๆ นวล ๆ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ เวลาเลยแล้วครับ

๓๔

นายพลศักดิ์ สุดสนธิ์ (หนองคาย) : ครับ ฉะนั้น กระผมไม่เห็นด้วยกับ
ร่างพระราชบัญญัติโอนที่ดินนารักษ์ให้กับการไฟฟ้าฝ่ายผลิต เชื่อนอุปรัตน์ กระผมขอ
ยืนยันว่า กระผมไม่รับหลักการ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เราอภิปรายมาพอสมควรแล้ว
ผมอยากจะขอมติจากที่ประชุมว่า ท่านผู้ใดจะรับหลักการร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ขอให้
ยกมือขึ้น

(มีสมาชิยกมือ ๘๑ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่รับหลักการ ขอ
ให้ยกมือขึ้น

(มีสมาชิยกมือ ๑๑ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : รับหลักการมี ๘๑ ท่าน ไม่
รับหลักการมี ๑๑ ท่าน ก็เป็นว่ารับหลักการนะครับ กรรมการครับ ท่านรัฐมนตรีฯ

นายสุธี สิงห์เสน่ห์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) : ท่านประธาน
สภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ เนื่องจากพระราชบัญญัติฉบับนี้มีเพียง ๔ มาตรา รัฐบาลจึง
ใคร่ขอตั้งกรรมาธิการเต็มสภา แล้วแปรญัตติตามวาระครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐมนตรีเสนอขอให้ตั้งคณะ
คณะกรรมาธิการเต็มสภา มีท่านผู้ใดมีความคิดเห็นเป็นอย่างอื่นไหม

(ไม่มีสมาชิกเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี ก็เป็นอันว่าต่อไปนี้เรา
ทุกท่านเป็นกรรมาธิการ

ต่อไปเป็นวาระ ๒ นะครับ ท่านเลขาธิการดำเนินการได้ครับ

พลตรี กระวี สุทัศน์ ณ อยุธยา (เลขาธิการรัฐสภา) :

โอนกรรมสิทธิ์ที่ราชพัสดุที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
ที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะ ในท้องที่ตำบลเขื่อนอุบลรัตน์
อำเภออุบลรัตน์ จังหวัดขอนแก่น ให้แก่การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย
พ.ศ.

พ.ศ. . . .

โดยที่เป็นการสมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่ราชพัสดุที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะ ในท้องที่ตำบลเขื่อนอุบลรัตน์ อำเภออุบลรัตน์ จังหวัดขอนแก่น ให้แก่การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ราชพัสดุที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะ ในท้องที่ตำบลเขื่อนอุบลรัตน์ อำเภออุบลรัตน์ จังหวัดขอนแก่น ให้แก่การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย พ.ศ. . . .”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ราชพัสดุที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะตาม น.ส. ๓ แปลงทะเบียนครอบครอง เลขที่ ๑๙

๓๖

เนื้อที่ประมาณ ๑๔ ไร่ และแปลงทะเบียนครอบครอง เลขที่ ๒๐ เนื้อที่ประมาณ ๒๐ ไร่ ในท้องที่ตำบลเขื่อนอุบลรัตน์ อำเภออุบลรัตน์ จังหวัดขอนแก่น ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ให้แก่การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย

มาตรา ๔ ให้นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....

”

(ไม่มีสมาชิกทักท้วง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าเราหมดพิจารณา วาระ ๒ ครบ ต่อไปเป็นการพิจารณาวันที่ ๓ ครบ ผมอยากจะถามที่ประชุมว่า ท่านผู้ใดเห็นชอบขอให้ยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๘๘ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบ ขอให้ยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๖ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นชอบมี ๘๘ ท่าน ไม่เห็นชอบมี ๖ ท่าน เราได้ประชุมกันใช้เวลานานพอสมควรแล้ว ผมขอพักการประชุม แล้วขอมาประชุมบ่าย ๒ โมงตรงนะครับ ขอบคุณทุกท่านครับ

พักการประชุมเวลา ๑๑.๕๓ นาฬิกา

เริ่มประชุมเวลา ๑๔.๒๕ นาฬิกา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : บัดนี้มีสมาชิกมาประชุมองค์ประชุมแล้ว ผมขอเปิดประชุม

ต่อไปเป็นวาระที่ ๕.๒ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลนครสวรรค์ออก อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ พ.ศ. คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

ขอเชิญท่านรัฐมนตรีแถลงครับ

พลเรือเอก อมร ศิริกายะ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) : กราบเรียน
ท่านประธานครับ รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่
ตำบลนครสวรรค์ออก อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ พ.ศ.

โดยมีหลักการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลนครสวรรค์ออก อำเภอเมือง
นครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ เพื่อสร้างสถานีขนส่งทางน้ำและกิจการอื่นที่เกี่ยวข้อง
กับสถานีขนส่งทางน้ำ

โดยมีเหตุผลดังต่อไปนี้ เนื่องจากกรมเจ้าท่ามีความประสงค์จะทำการก่อสร้าง
สถานีขนส่งทางน้ำ เพื่อประโยชน์ของรัฐในการอำนวยความสะดวกแก่การขนส่งคน
โดยสารและสินค้าอันเป็นกิจการสาธารณูปโภคและกิจการอื่นที่เกี่ยวข้องกับสถานีขนส่ง
ทางน้ำ โดยขุดลอกร่องน้ำ สร้างท่าเทียบเรือ พร้อมทั้งสร้างโรงพักสินค้า คลังสินค้า
ถนน ทางรถไฟ อาคารที่ทำการ และอาคารอื่นที่เกี่ยวข้องกับกิจการอันเป็นส่วนประกอบ
ของกิจการสถานีขนส่งทางน้ำ และในการนี้ได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินใน
บริเวณที่จะเวนคืน ในท้องที่อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ พ.ศ. ๒๕๒๓

ออกใช้บังคับ ซึ่งบัดนี้กรมเจ้าท่าได้ทำการสำรวจที่ที่จะต้องเวนคืนเสร็จแล้ว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติขึ้น ผมจึงขอเสนอสภาเพื่อกรุณาพิจารณารับหลักการต่อไปด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ ถ้าไม่มีใครอยากจะอภิปราย ผมจะขอมติเลยนะครับ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ขอให้ยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๑๔๙ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่รับหลักการ ขอให้ยกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : รับหลักการมี ๑๔๙ ท่าน ไม่รับหลักการ ไม่มีนะครับ ต่อไปเป็นขั้นตอนตั้งกรรมาธิการครับ

พลเรือเอก อมร ศิริกายะ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ เนื่องจากสภาได้กรณารับหลักการแล้วพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็มีเพียง ๕ มาตรา และมีข้อความสั้น ๆ ซึ่งเป็นไปตามแบบฟอร์มในการร่างพระราชบัญญัติเวนคืน เพราะฉะนั้นใคร่ขอความกรุณาตั้งกรรมาธิการเต็มสภา แปรญัตติ ๓ วาระรวดครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านรัฐมนตรีเสนอว่าขอให้ตั้งกรรมาธิการเต็มสภา มีท่านผู้ใดคัดค้านหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกคัดค้าน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าต่อไปนี้จะพิจารณาวันที่ ๒ นะครับ คณะกรรมาธิการเต็มสภา ทุกท่านเป็นกรรมาธิการด้วยครับ เชิญท่านเลขาธิการดำเนินการ

พลตรี กระวี สุทัศน์ ณ อยุธยา (เลขาธิการรัฐสภา) :

“ร่าง

พระราชบัญญัติ

เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลนครสวรรค์ออก

อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์

พ.ศ.

.....

.....

.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลนครสวรรค์ออก อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ เพื่อประโยชน์แก่กรมเจ้าท่าในการสร้างสถานีขนส่งทางน้ำและกิจการอื่นที่เกี่ยวข้องกับสถานีขนส่งทางน้ำ ซึ่งกรมเจ้าท่าได้ทำการสำรวจที่ที่จะต้องเวนคืนเสร็จแล้ว

.....

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลนครสวรรค์ออก อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้อธิบดีกรมเจ้าท่าเป็นเจ้าหน้าที่เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลนครสวรรค์ออก อำเภอ-
เมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัติ
ซึ่งปรากฏรายชื่อเจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติ
นี้ให้แก่กรมเจ้าท่า

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

(ไม่มีสมาชิกทักท้วง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าหมดวาระที่ ๒
ต่อไปเราจะพิจารณาในวาระที่ ๓ ผมอยากจะขอมติจากที่ประชุมว่า ท่านผู้ใดเห็นชอบกับ
ร่างพระราชบัญญัตินี้ ขอให้ยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๑๔๘ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบ ขอให้
ยกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นชอบมี ๑๔๘ ท่าน ไม่
เห็นชอบไม่มี

ต่อไปเป็นวาระที่ ๔.๑ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติโรงรับจำนำ (ฉบับที่...)

พ.ศ. คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณาเสร็จแล้ว

๘๘

ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่ครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญประธานคณะกรรมการแถลงด้วยครับ

นายชลินทร์ เฟ้าวินูล (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ชลินทร์ เฟ้าวินูล ประธานคณะกรรมการการปกครองขอเรียนว่า ร่างพระราชบัญญัติ ใ้รงรับจ่านำมีการแก้ไขเล็กน้อย แล้วก็มิผู้แปรญัตติ คณะกรรมการก็ได้ชี้แจงให้ผู้แปร ญัตติทราบ ผู้แปรญัตติพอใจ เพราะฉะนั้นคณะกรรมการจึงไม่มีอะไรชี้แจงครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีท่านผู้ใดตั้งใจ ขอเชิญ ท่านเลขาธิการดำเนินการครับ

พลตรี กระวี สุทัศน์ ณ อยุธยา (เลขาธิการรัฐสภา) : ร่างพระราชบัญญัติ ใ้รงรับจ่านำ (ฉบับที่...) พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ และมาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓ มีการแก้ไข

(ไม่มีสมาชิกอภิปราย)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : การพิจารณาวาระที่ ๒ เสร็จ เรียบร้อยไปแล้วครับ ต่อไปจะเป็นวาระที่ ๓ ครับ ผมอยากจะขอมติจากที่ประชุมว่า ท่าน ผู้ใดเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ขอให้ยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๕๙ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบ ขอให้ ยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นชอบมี ๑๕๙ ท่าน ไม่ เห็นชอบ ไม่มี

วาระที่ ๔.๒ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติล้างมลทินในโอกาสสมโภชกรุงรัตน- โกสินทร์ ๒๐๐ ปี พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว

นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
 เชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ จากอุปราชธานี กรรมาธิการ ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติล้าง
 มลทินในโอกาสสมโภชกรุงรัตนโกสินทร์ ๒๐๐ ปี พ.ศ. โดยที่เป็นการสมควรให้มี
 กฎหมายว่าด้วยการล้างมลทินในโอกาสสมโภชกรุงรัตนโกสินทร์ขึ้น จึงได้ตราเป็นพระราช
 บัญญัติ ในชั้นนี้คณะกรรมาธิการไม่มีอะไรจะแถลง ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : อย่างนั้นผมอยากจะขอมติที่
 ประชุมเลยนะครับ ท่านผู้ใดเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมาธิการร่วมกัน
 พิจารณาแล้ว ขอให้ยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๑๕๖ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบ ขอให้
 ยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นชอบมี ๑๕๖ ท่าน ไม่
 เห็นชอบ ไม่มีครับต่อไปเป็นวาระที่ ๔.๔ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติเครื่องแบบสมาชิก
 รัฐสภา (ฉบับที่..) พ.ศ.

นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ นี่พิจารณา
 ยังไม่เสร็จเลยนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เสร็จไปแล้วครับเสร็จไปแล้ว
 ขอความเห็นชอบเท่านั้นเอง ไม่มีอะไรอย่างอื่น ไม่ต้องแล้ว จบแล้วครับ

นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
 เชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ กรรมาธิการ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเชวงศักดิ์ ไม่มีอะไรจบ
 ไปแล้วครับไม่ต้องแล้ว ขอมติไปแล้ว เชิญลงได้แล้วครับ

นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ (กรรมาธิการ) : ครับ ขอขอบคุณมาก

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปเป็นวาระ ๔.๔ พิจารณา
 ร่างพระราชบัญญัติเครื่องแบบสมาชิกรัฐสภา (ฉบับที่..) พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมาธิการ
 ร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว

ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่ครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญท่านประธานคณะกรรมการแถลง

นายจรูญ วัฒนกร (กรรมการ) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม จรูญ วัฒนกร กรรมการ ตามร่างพระราชบัญญัติเครื่องแบบสมาชิกรัฐสภา ซึ่งคณะกรรมการได้พิจารณาแล้วมีการแก้ไขเพียงเล็กน้อย นอกจากนั้นก็ไม่มีอะไรที่จะชี้แจงเพิ่มเติมครับผม

๑๐๒

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีท่านใดอภิปราย ผม
 อยากจะขอมติจากที่ประชุมเลยนะครับ ท่านผู้ใดเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติซึ่งคณะ
 กรรมการร่วมกันได้พิจารณาเสร็จแล้ว ขอให้ยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๕๒ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบ ขอให้
 ยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นชอบมี ๑๕๒ ท่าน ไม่
 เห็นชอบ ไม่มี

ต่อไปเป็นวาระที่ ๔.๕ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธี
 พิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่ครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญท่านประธานคณะกรรมการแถลง

นายมารุต บุณนาค (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครองนั้น มีด้วยกัน ๔ ฉบับ ฉบับที่ ๑ เป็นของคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ ฉบับที่ ๒ ที่ ๓ และที่ ๔ นั้นเป็นร่างของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติหลายท่านด้วยกัน ซึ่งมีข้อแตกต่างกันบ้างเล็กน้อย แต่เมื่อได้นำมาพิจารณาร่วมกันแล้วก็ปรากฏเป็นร่างซึ่งคณะกรรมการได้กลั่นกรองและเสนอต่อสภา ได้มีท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้แปรญัตติอยู่บ้างเฉพาะในบางมาตรา กระผมขอเรียนชี้แจงในชั้นนี้เพียงแค่นี้ก่อนครับ

ขอกราบเรียนขอโทษ

๑๓๖

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีท่านใดสงสัยอะไรหรือเปล่าครับ ถ้าไม่มี ผมจะเชิญเลขาธิการดำเนินการครับ

พลตรี กระวี สุทัศน์ ณ อยุธยา (เลขาธิการรัฐสภา) : ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไขคำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ และมาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓ มีการแก้ไข มีกรรมวิธีการขอสงวนความเห็น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ มีกรรมวิธีการขอแปรญัตติสงวนไว้หน้าครับ มีคุณชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์ อยู่หรือเปล่าครับ อยู่หรือเปล่าครับเชิญครับ

นายมารุต บุณนาค (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านกรรมการที่สงวนคำแปรญัตติท่านไม่ได้มาชี้แจงครับ ก็คงจะต้องผ่านไปครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ตกไปครับ ต่อไปก็มีพันตำรวจตรี ยุทธนา พรสวรรค์ อยู่ไหมครับ ไม่อยู่ก็ตกไป ต่อไปก็มีนายพิศาล ไชยชาญ ต่อไปก็มีคุณอภิชัย ตรังคินีนาถอยู่ไหมครับ ไม่อยู่ตกไปหน้าครับ ต่อไปก็มีคุณปิยะณัฐ วัชรภรณ์ ไม่อยู่ตกไป

นายปิยะณัฐ วัชรภรณ์ (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมได้ขอสงวนคำแปรญัตติเอาไว้เกี่ยวกับคำนิยามคำว่า “คำสั่ง” โดยกระผมขอเพิ่มข้อความว่ามติคณะรัฐมนตรีนั้นขอให้ถือว่าเป็นคำสั่งอย่างหนึ่งซึ่งน่าจะได้รับการโต้แย้ง ถ้าหากว่าผู้ได้รับผลจากมติของคณะรัฐมนตรีนั้นเห็นว่ามติคณะรัฐมนตรีไม่ชอบธรรม เพราะเหตุว่ามติของ ค.ร.ม. นั้นในบางครั้งก็มีผลทางด้านที่จะต้องส่งผลกระทบกระเทือนถึงผู้ที่ได้รับผลจากมติของ ค.ร.ม. บางสิ่งบางอย่างเหมือนกัน มิฉะนั้นแล้วเราก็ไม่อาจที่จะโต้แย้งมติของคณะรัฐมนตรีในบางเรื่องซึ่งเห็นว่าไม่เป็นธรรมได้ กรณีที่เราจัดตั้งศาลปกครองมานั้นก็เพื่อที่จะยังความเป็นธรรมแล้วก็จะเสนอปัญหาที่เห็นว่าไม่ได้รับการพิจารณาที่ถูกต้องให้ศาลเป็นผู้ตัดสินมติของคณะรัฐมนตรีนั้นได้ ใช้ผลในการที่ส่งไปให้ทางข้าราชการ ปฏิบัติตามคำสั่งหรือว่ามติของคณะรัฐมนตรีอยู่ตลอดเวลา เพราะฉะนั้นกระผมเห็นว่าถ้าหากเรา

เดิมข้อความว่า มติของคณะรัฐมนตรีเป็นคำสั่งอย่างหนึ่งซึ่งผู้ได้รับผลสามารถที่จะโต้แย้ง หรือว่าฟ้องร้องต่อศาลปกครองได้ก็จะเป็นการประกันในการที่จะทำให้คณะรัฐมนตรีมีมติในสิ่งใดให้เป็นประโยชน์ที่แท้จริงไม่ได้คำนึงถึงผลที่จะเกิดขึ้นให้มากยิ่งขึ้น เพราะฉะนั้น กระผมขอเพิ่มคำว่า มติของคณะรัฐมนตรีเป็นคำสั่งอย่างหนึ่งซึ่งจะถูกฟ้องในศาลปกครองได้ด้วย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็มีคุณ ปิยะณัฐ วัชรารณเสนาอ แล้วมีคุณพิศาล ไชยชาญ นะครับ ก็ไม่มีผ่านนะครับ คุณอภิชัย อยู่ใหม่ พันตำรวจตรี ยุทธนา พรสวรรค์ อยู่ใหม่ครับ ผู้แปรญัตติไม่อยู่ก็เป็นอันตกไป เชิญท่านประธานคณะกรรมการ

นายมารุต บุณนาค (ประธานคณะกรรมการ) : กระผมขอกราบเรียนว่า ความจริงก็เป็นเจตนาดีของท่านกรรมการส่วนหนึ่งที่ต้องการแปรญัตติคำว่า “คำสั่ง” ให้หมายถึงคำวินิจฉัยของคณะรัฐมนตรี แต่คณะกรรมการได้พิจารณากันอย่างรอบคอบแล้ว เห็นว่ามติของคณะรัฐมนตรีนั้นเป็นเพียงมติที่ให้หน่วยราชการต่าง ๆ ปฏิบัติตามที่คณะรัฐมนตรีเห็นสมควร แต่เมื่อหากคำสั่ง คำสั่งนั้นก็ต้องเป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมายอยู่แล้ว และในขั้นตอนของพระราชบัญญัติศาลปกครองนั้นก็ให้มีขั้นตอนของการโต้แย้งคำสั่งได้ในหน่วยราชการซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาโดยตรง แล้วจึงนำคดีไปฟ้องในศาลปกครองได้ คณะรัฐมนตรีนั้นเป็นฝ่ายราชการการเมืองซึ่งเป็นหน้าที่ของการวางนโยบายราชการแผ่นดินเท่านั้นจึงไม่น่าจะกว้างไปถึงมติดคณะรัฐมนตรีด้วย เพราะฉะนั้นความเห็นข้างมากของคณะกรรมการจึงเห็นว่าคำสั่งซึ่งได้บัญญัติไว้ในคำวิเคราะห์ศัพท์ของมาตรา ๓ นั้นถูกต้องแล้วครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมจะถามมติจากที่ประชุมเลยนะครับว่า ท่านผู้ใดเห็นว่าคงไว้ตามร่างเดิม ขอให้ยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๑๐๕ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมจะถามต่อไปนะครับ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรแก้ไขตามคุณปิยะณัฐ ขอให้ยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๗ คน)

๑๓๘

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คงไว้ตามร่างเดิม ๑๐๕ ท่าน
แก้ไขตามคุณปิยะพันธุ์มี ๗ ท่าน ก็เป็นไปตามร่างเดิม ต่อไปครับเชิญท่านเลขาธิการ
มาตรา ๔ ต่อยังมีมาตรา ๓ ต่อครับ มีคนแปรญัตติไว้มี คุณปิยะพันธุ์ คุณพิศาล
คุณอภิชัย และคุณพิภพ ๔ ท่านด้วยกัน ผมคิดว่าจะพูดเสียคนเดียวกันแล้วกัน ไม่ต้อง
เสียเวลา ชักกันไปชักกันมา คุณพิภพไม่พูดหรือครับ เชิญคุณปิยะพันธุ์พูด ไม่พูดก็จบไปเลย

นายปิยะพันธุ์ วัชรภรณ์ (กรรมาธิการ) กระผมไม่ตั้งใจสำหรับคำนิยาม กิจการ
สาธารณูปโภค กระผมขอถอน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอถอนพร้อมกันหมด คุณ
พิภพครับ

นายพิภพ อะสีติรัตน์ (กรรมาธิการ) : ผมขอถอน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอบคุณมากครับ ตกลงถอน
หมดนะครับคุณพิศาลก็ไม่อยู่ คุณอภิชัยก็ไม่อยู่ ก็เป็นว่าต่อไปเป็นมาตรา ๔ เชิญท่าน
เลขา ขอบคุณมากครับ

พลตรี กระวี สุทัศน์ ณ อยุธยา (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๔ ไม่มีการ
แก้ไขมีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณญาดิครับ

นายญาดิ ไหวดี (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ญาดิ ไหวดี
ผู้แทนจังหวัดสุรินทร์ ขอแปรญัตติขอสงวนความเห็นอย่างนี้ครับ คือในมาตรา ๔ นี้ให้
ประธานรัฐสภาการศึกษาการตามพระราชบัญญัตินี้และมีอำนาจออกกฎ ก.ร. เพื่อปฏิบัติการตาม
พระราชบัญญัตินี้ กฎ ก.ร. นั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้
ทั้งนี้ก็เนื่องจากเหตุผลที่ว่า กระผมต้องการให้ศาลปกครองนี้มาอยู่ในกลุ่มเดียวกันกับ
รัฐสภา ทั้งนี้ทั้งนั้นก็เพื่อให้เป็นไปตามศาลอังกฤษที่เรียกว่า อิมพีชเมนต์ (Impeachment)
หรือที่อเมริกาก็เรียกกันอิมพีชเมนต์เหมือนกัน ซึ่งเรามีให้ผู้แทนราษฎรกล่าวโทษฝ่าย
บริหารทั้งประธานาธิบดี รองประธานาธิบดี หรือข้าราชการพลเรือนได้ เมื่อกระทำผิด
เกี่ยวกับการขายชาติ เกี่ยวกับการรับสินบนให้เสนอต่อวุฒิสภากล่าวโทษได้ แม้แต่ที่ญี่ปุ่น

ก็เช่นเดียวกันเรามีศาลกล่าวโทษ ซึ่งสามารถกล่าวโทษผู้พิพากษาซึ่งรับสินบนหรือทำผิดวินัยอย่างใดอย่างหนึ่งกล่าวโทษได้ โดยเลือกผู้แทนในสภาผู้แทนเป็นศาล อิมพีชเมนต์คอร์ท (Impeachment court) แล้วก็ให้เลือกวุฒิสภาเป็นผู้พิพากษา เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้เราจึงมีการคุมอำนาจกันทั้งฝ่ายบริหารทั้งฝ่ายตุลาการและฝ่ายรัฐสภา เพราะฉะนั้นถ้าเราเอาศาลนี้มาอยู่ในรัฐสภาแล้วจะเป็นไปตามที่มองเตส กิเออร์ ได้แบ่งแยกอำนาจอธิปไตยให้เป็นอิสระไม่ก้ำก๋ายกัน และคอยคุมซึ่งกันและกัน เพราะฉะนั้นกระผมจึงแปรญัตติขึ้นมาเพื่อเสนอให้ที่ประชุมพิจารณา ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีคนเดียว ท่านกรรมาธิการจะแถลงไหมครับ

นายอัครวิทย์ สุมาวงศ์ (กรรมาธิการ) : ตามร่างที่เสนอให้รัฐมนตรีนับว่าการกระทรวงยุติธรรมเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงนั้นก็เพราะเรามองเห็นว่า ศาลปกครองนั้นเป็นศาลที่สังกัดอยู่ในกระทรวงยุติธรรม แล้วก็งานต่าง ๆ การที่ให้การรักษานั้นก็เพื่อรับผิดชอบทางด้านธุรการ ก็สมควรที่จะให้ฝ่ายบริหาร คือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมเป็นผู้รักษาการและมีอำนาจออกกฎกระทรวงครับผม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมจะได้ขอมติจากที่ประชุม นะครับว่าท่านผู้ใดเห็นว่าคงไว้ตามร่างเดิม ขอให้ยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๑๐๒ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะแก้ไขตามคุณญาติ ไหวดี ขอให้ยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๓ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คงไว้ตามร่างเดิมมี ๑๐๒ ท่าน ให้แก้ไขตามคุณญาติ ไหวดี มี ๓ ท่าน เป็นอันว่าคงไว้ตามร่างเดิม ต่อไปเป็นมาตรา ๕ ขอเชิญท่านเลขาธิการดำเนินการ

พลตรี กระวี สุทัศน์ ณ อยุธยา (เลขาธิการรัฐสภา) : หมวด ๑ ศาลปกครอง ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕ มีการแก้ไข มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น

๑๔๐

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้สงวนความเห็นไว้ ๓ ท่าน คือ ๑. คุณปิยะณัฐ ๒. คุณญาติ ไหวดี ๓. คุณสุนทร ทาช้าย ครับ ผมว่า คนใดคนหนึ่งแถลงครับ เชิญ

นายปิยะณัฐ วัชรารมณ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ กระผมได้ขอสงวนความเห็นเกี่ยวกับเรื่องสถานที่ที่จะจัดตั้งศาลปกครอง ตามร่างฉบับนี้นั้นได้กำหนดว่าศาลปกครองให้จัดตั้งขึ้นในกรุงเทพมหานคร จะไปตั้งที่อื่นไม่ได้เลย แต่กระผมได้ตัดข้อความคำว่า “ในกรุงเทพมหานคร” ออกหมายความว่าให้จัดตั้งศาลปกครองขึ้นภายใน ๑ ปีนับจากวันใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้ ส่วนจะเปิดทำการเมื่อใดนั้นให้ประกาศโดยพระราชกฤษฎีกาทั้งนี้ก็เพื่อให้เกิดความยืดหยุ่นขึ้น ถ้าหากเป็นไปตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้วจะต้องจัดตั้งศาลปกครองขึ้นเฉพาะในกรุงเทพมหานคร จะไปจัดตั้งที่อื่นไม่ได้เลย แต่ถ้าหากตัดข้อความตามที่กระผมได้แปรญัติเอาไว้วันนั้น อาจจะจัดตั้งศาลปกครองขึ้นในกรุงเทพมหานครก็ได้ หรือจะจัดตั้งศาลขึ้นในจังหวัดไหนก็ได้เหมือนกัน ทั้งนี้เพราะเหตุว่าเมื่อคำนึงถึงสถานที่ที่จะต้องก่อสร้างสถานที่ราชการในปัจจุบันนี้ กระผมเห็นว่าที่ดินในกรุงเทพมหานครนั้นค่อนข้างที่จะแพงต้องตั้งงบประมาณขึ้นไว้เป็นจำนวนมากแล้วไม่จำเป็นที่จะต้องจัดตั้งศาล เอาไว้ที่ในกรุงเทพมหานครก็สามารถที่จะให้ความเป็นธรรม หรือว่าพิจารณาคดีได้เหมือนกัน โดยเฉพาะเขตจังหวัดแรกพระนครอาจจะเป็นชลบุรี นนทบุรี นครปฐม ก็สามารถที่จะจัดหาสถานที่ซึ่งไม่จำเป็นจะต้องใช้ค่าใช้จ่ายมากโดยเฉพาะราคาที่ดินตามชานพระนครนั้น ราคาก็ค่อนข้างที่จะต่ำกว่าในกรุงเทพมหานคร ถ้าหากไประบุไว้อย่างนี้แล้วไม่มีโอกาสที่จะเปลี่ยนแปลงได้เลยว่า เราจะจัดตั้งศาลในสถานที่ที่เหมาะสมวันแต่ในกรุงเทพมหานครเท่านั้น เพราะฉะนั้นกระผมจึงได้แปรญัติตัดข้อความคำว่า “ในกรุงเทพมหานคร” ออก ทั้งนี้เพื่อเปิดโอกาสให้กระทรวงยุติธรรมจะได้พิจารณาสถานที่และความเหมาะสม รัฐบาลจะได้ใช้งบประมาณค่อนข้างที่จะจำกัด โดยไม่จำเป็นจะต้องใช้งบประมาณสูงเหมือนดังที่จะกำหนดเอาไว้ในร่างพระราชบัญญัตินี้ นี่คือเหตุผลที่กระผมและพรรคพวกได้ขอแปรญัติเอาไว้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณญาติ ไม่ต้องนะครับ คุณปิยะณัฐ พูดคนเดียวจบนะครับ คุณสุนทรหรือครับ เชิญ

นายสุนทร ทาช้าย (นครราชสีมา) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมสุนทร ทาช้าย ส.ส. นครราชสีมา พรรคกิจสังคม กระผมเป็นกรรมการคนหนึ่งเสียงข้างน้อย ที่ได้ส่งความเห็นเอาไว้ในมาตรา ๕ เกี่ยวกับการจัดตั้งศาลปกครองขึ้น ก่อนอื่น กระผมต้องขอกราบเรียนต่อท่านประธานและที่ประชุมสภาอันมีเกียรติแห่งนี้ว่า เป็นความใจกว้างอย่างยิ่งของรัฐบาลที่ได้เสนอกฎหมายฉบับนี้ขึ้นมา และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลาย หลายท่านที่ได้เสนอให้มีการจัดตั้งศาลปกครองขึ้นมา นั่นก็หมายความว่าต่อไปนี้ ราษฎรที่ไม่ได้รับความเป็นธรรมจากการกดขี่ข่มเหงของข้าราชการโดยออกคำสั่งหรือกฎข้อบังคับต่าง ๆ มาใช้ และนอกเหนืออำนาจในกฎหมายนั้น ราษฎรของประเทศไทยนั้นได้รับการกดขี่ข่มเหง และไม่ได้รับความเป็นธรรมอย่างนี้มาตลอดเวลา แต่วันนี้ถ้าหากว่า กฎหมายฉบับนี้ออกไปแล้ว กระผมก็เชื่อว่าราษฎรที่ไม่ได้รับความเป็นธรรมจากคำสั่งหรือการกระทำของเจ้าหน้าที่เหล่านั้น จะได้รับความเป็นธรรมมากขึ้น โดยไปฟ้องต่อศาลปกครอง ไม่ต้องไปฟ้องต่อศาลอื่น แต่สาเหตุที่กระผมมีความเห็นขัดแย้งกับคณะกรรมการส่วนใหญ่ก็มาตราเดียวอันนี้แหละครับ คือมาตรา ๕ ไม่ว่าร่างของคณะกรรมการส่วนใหญ่นั้นบอกว่าให้จัดตั้งศาลปกครองขึ้นที่กรุงเทพมหานครเพียงแห่งเดียวเท่านั้น กระผมไม่เห็นด้วยเพียงประเด็นเดียว คือให้จัดตั้งศาลปกครองขึ้นในกรุงเทพมหานครแห่งเดียวเท่านั้น กระผมอยากจะกราบเรียนต่อท่านประธานว่า ศาลปกครองตามกฎหมายอันนี้แหละครับ มีเพียงศาลเดียว มีเพียงศาลเดียวเท่านั้นเองแล้วก็ตั้งในกรุงเทพมหานครแห่งเดียว กระผมไม่เห็นด้วยในประเด็นนี้ เพราะเหตุว่า พลเมืองประเทศไทยนั้นท่านประธานก็ทราบแล้วเวลานี้มี ๔๘ ล้านคน อยู่ในกรุงเทพมหานครนั้นมีประมาณ ๕ ล้านคน อยู่ในต่างจังหวัดนั้นประมาณ ๔๓ ล้านคน คนส่วนใหญ่อยู่ในต่างจังหวัดครับท่านประธาน แล้วก็คนส่วนใหญ่ที่อยู่ในต่างจังหวัดนั้นเป็นคนบ้านนอกนั้น เป็นคนที่ได้รับความกระทบกระเทือนจากการกระทำของข้าราชการ ของหน่วยราชการ ของราชการมากที่สุด ไม่ได้รับความเป็นธรรมมากที่สุด แต่ว่าถ้าหากว่าเราจะบังคับไว้ในกฎหมายฉบับนี้ได้จัดตั้งศาลปกครองขึ้นโดยในกรุงเทพมหานคร คนส่วนใหญ่ของประเทศ คนต่างจังหวัด ๔๓ ล้านคนจะไม่ได้รับประโยชน์จากการใช้สิทธิในการที่จะมาฟ้องร้องต่อศาล ไม่ว่าจะถูก

๑๔๒

ข้าราชการกตขี้ข่มเหงหรือออกคำสั่งที่นอกเหนือกฎหมายอำนาจหน้าที่ก็ตาม เพราะฉะนั้น
 กระผมมีความเห็นว่ากรุงเทพมหานครไม่ใช่ประเทศไทยครบถ้วนประธาน คนต่างจังหวัด
 นั้นได้รับความเสียเปรียบมากมายเหลือเกิน เมื่อเปรียบเทียบกับคนกรุงเทพมหานคร
 ความสะดวกสบายต่าง ๆ นานาไม่ได้รับความเป็นธรรมอยู่แล้ว และเมื่อรัฐบาลมีความ
 ใจกว้างเปิดโอกาสที่จะให้เขาได้ร้องเรียน เมื่อเขาไม่ได้รับความเป็นธรรมจากการกระทำ
 ของข้าราชการ จากการกระทำของหน่วยงานของรัฐบาล ทำไมถึงจะใจกว้างขนาดนั้น
 แล้วทำไมถึงจะไม่เปิดโอกาสให้เขา เมื่อหยิบยื่นความยุติธรรมให้เขาแล้ว ทำไมไม่หยิบยื่น
 ให้เต็มที่ ทำไมต้องตั้งไว้ที่กรุงเทพมหานคร คนส่วนใหญ่ใช้ไหมที่จะต้องใช้ศาลปกครอง
 ศาลปกครองนี้ครบถ้วนประธานอยู่ในต่างจังหวัดครบ ไม่ใช่อยู่ในกรุงเทพ ฯ เพราะว่า
 คนกรุงเทพ ฯ นั้นมีสิทธิ์ที่จะได้รับความสะดวกสบายจากศาลอื่น ๆ อยู่แล้ว แต่ว่าศาล
 ปกครองนั้น กระผมมีความเห็นว่า กระผมไม่ได้คัดค้านในประเด็นที่ว่าไม่ให้ตั้งศาล
 ปกครองขึ้นในกรุงเทพมหานคร แต่กระผมคัดค้านตรงที่ว่า ให้ตั้งขึ้นเฉพาะในกรุงเทพ
 มหานครเท่านั้น กระผมมีความเห็นอย่างนี้ หมายความว่าที่กระผมให้ตัดข้อความที่บอกว่า
 ให้จัดตั้งศาลปกครองขึ้นในกรุงเทพมหานครนั้นก็หมายความว่าถ้าหากว่าต่อไปเมื่อกระทรวง
 ยุติธรรมหรือรัฐบาลมีนโยบายที่จะจัดตั้งศาลปกครองขึ้นในต่างจังหวัดแล้วก็สามารถที่จะ
 ขยายไปได้ ไปจัดตั้งที่เชียงใหม่ หรือนครราชสีมาของกระผม หรือว่าจังหวัดสงขลา
 นครศรีธรรมราชก็ยังได้ ถ้าหากว่ามีกฎหมายบังคับไว้อย่างนี้ว่าให้จัดตั้งศาลกรุงเทพขึ้นใน
 กรุงเทพมหานคร ถ้าเมื่อใดที่กระทรวงยุติธรรมหรือรัฐบาลมีนโยบายที่จะจัดตั้งขยายอำนาจ
 ศาล ขยายศาลปกครองขึ้นไปตั้งในต่างจังหวัดเพื่อหยิบยื่นความยุติธรรมให้แก่คนส่วนมาก
 ซึ่งไม่ได้รับความเป็นธรรมนั้นจะทำได้ กระผมจึงมีความเห็นว่าควรจะต้องตัดคำว่า
 “ให้จัดตั้งศาลปกครองขึ้นในกรุงเทพมหานคร” โดยเปิดโอกาสที่จะให้มีการจัดตั้งใน
 อนาคตข้างหน้า ให้มีการจัดตั้งศาลปกครองขึ้นในจังหวัดต่าง ๆ ก็ได้ กระผมก็อยากจะ
 กราบเรียนต่อท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายว่า ในการพิจารณาร่างกฎหมายในชั้นวาระ
 ที่ ๒ นี้ส่วนมากแล้ว ก็มักจะเห็นคล้อยตามคณะกรรมการสิทธิส่วนใหญ่ แต่กระผม
 อยากจะใคร่วิงวอนต่อท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายนะครับว่า สำหรับร่างกฎหมายฉบับนี้

มาตรฐานในฐานะที่ท่านทั้งหลายเป็นสมาชิกที่ได้รับการแต่งตั้งและเลือกตั้งมาจากประชาชนคนต่างจังหวัดเป็นส่วนใหญ่ให้เป็นปากเป็นเสียงของท่าน กระผมอยากจะให้ท่านพิจารณาโดยถ่องแท้ว่า ท่านจะลงมติอย่างไร ท่านจะหยิบบั่นความยุติธรรมให้แก่คนในต่างจังหวัดหรือไม่ กระผมมีความเห็นอย่างนี้ครับ ขอบพระคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ผมจะขอมติจากที่ประชุมนะครับ เชิญ จะแถลง เชิญครับ

นายมารุต บุณนาค (ประธานคณะกรรมการสิทธิการ) : ท่านประธานที่เคารพทางคณะกรรมการสิทธิข้างมากเห็นใจในผู้แปรญัตติเป็นอันมากที่ท่านได้อภิปรายไป แต่คณะกรรมการได้พิจารณากันอย่างรอบคอบแล้วเห็นว่าในการที่ให้ศาลปกครองตั้งอยู่ในจังหวัดพระนครนั้น เหตุผล ข้อแรกก็เนื่องจากเครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ มีอยู่พร้อมมูลแล้วเรามีที่ดินอยู่แล้วพร้อมที่จะตั้งศาล และได้ของงบประมาณแผ่นดินไว้เป็นที่เรียบร้อย แต่บังเอิญกฎหมายไม่สามารถเสนอเข้าทันในปี ๒๕๒๕ งบประมาณดังกล่าวนี้ต้องขยายไปในปีหน้าแล้วบุคคลที่จะเป็นผู้พิพากษาศาลปกครองนั้นก็ได้แก่ ตัวอัยการอันดับ ๖ ขึ้นไปซึ่งหมายถึงผู้พิพากษาศาลฎีกา ซึ่งเป็นผู้มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพฯ แล้วผ่านงานมามากมาย รวมทั้งพนักงานปกครองอันดับ ๓ ซึ่งเป็นข้าราชการชั้นพิเศษ ชั้นผู้ใหญ่ของฝ่ายมหาดไทย เป็นต้น สำหรับที่ท่านวิตกว่าทางในส่วนจังหวัดนั้นจะไม่ได้รับความยุติธรรมนั้น ถ้าหากสังเกตดูในร่างของมาตรา ๔๗ และมาตรา ๔๘ แล้ว จะเห็นว่าเมื่อศาลปกครองรับคดีแล้วให้ยื่นส่งสำเนาฟ้องและหมายเรียกจำเลยภายใน ๗ วัน เพื่อแก้คดีจำเลยจะยื่นคำให้การต่อสู้คดีได้ที่ศาลปกครองในกรุงเทพฯ หรือที่ศาลจังหวัดที่มีภูมิลำเนา ก็ได้ และการพิจารณาคดีนั้นก็สามารถที่จะส่งประเด็นไปสืบในศาลต่างจังหวัดได้ เพื่อให้การพิจารณาคดีเป็นไปด้วยความรวดเร็ว สำหรับเหตุผลอีกข้อหนึ่ง ซึ่งกระทรวงยุติธรรมได้เคยกระทำมา คือ การตั้งศาลแรงงาน ซึ่งเป็นศาลที่ดำเนินคดีแบบเดียวกับศาลปกครอง และได้ผลเป็นอย่างดี การพิจารณาคดีในศาลแรงงานได้สามารถกระทำทั่วราชอาณาจักร ดำเนินการส่งประเด็นไปสืบทั่วประเทศ เพราะฉะนั้นในแง่ของความยุติธรรมแล้วสามารถเอื้ออำนวยความยุติธรรมให้แก่ประชาชนได้โดยไม่เสียหายประการใดครับ

๑๔๔

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ผมจะขอมติจากที่ประชุม
นะครับ ท่านผู้ใดเห็นคงไว้ตามร่างเดิมขอให้ยกมือขึ้น ร่างเดิมครับ คงไว้ตามร่างเดิม
ขอให้ยกมือขึ้น

(นายปิยะณัฐ วัชรภรณ์ ได้ยกมือขึ้นทักท้วง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญ ฯ

นายปิยะณัฐ วัชรภรณ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ คือมาตรา
มีการแก้ไข ท่านประธานถาม ประเดี๋ยวท่านสมาชิกจะงงกันใหญ่ครับ ร่างเดิมคือร่าง
ที่ยังไม่ได้มีการแก้ไข แล้วก็ร่างของกรรมาธิการที่มีการแก้ไข แล้วก็ร่างที่คณะกรรมการ
เสียงข้างน้อยได้ส่งความเห็นเอาไว้ ท่านประธานมันมี ๓ ประเด็นด้วยกันครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณปิยะณัฐช่วยชี้แจงอีกทีหนึ่ง
เพราะทางสมาชิกจะได้ตัดสินใจได้ถูกครับ

นายปิยะณัฐ วัชรภรณ์ (กรรมาธิการ) ในมาตรา ๕ นี่นะครับ ร่างเดิมคือ
ร่างที่กรรมาธิการไปพิจารณาแล้วเห็นว่าสมควรจะต้องแก้ไข โดยเพิ่มข้อความว่า ให้จัดตั้ง
ศาลปกครองขึ้นภายใน ๑ ปี นับแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้ ส่วนตามร่างเดิมนั้นไม่ได้
กำหนดเอาไว้จะให้นะครับว่าจะให้จัดตั้งศาลปกครองขึ้นเมื่อไร ร่างเดิมไม่มีกำหนดเวลา ส่วน
ร่างที่กรรมาธิการพิจารณาแล้วมีความเห็นว่าควรกำหนดเวลาไว้ด้วย เป็นประเด็นที่
กรรมาธิการได้เสนอแก้ไขข้อความในมาตรา ๕ นี้ แล้วก็ก็มีสมาชิกได้ขอสงวนความเห็น
เอาไว้อีกประเด็นหนึ่ง คือตัดข้อความว่า “ให้จัดตั้งศาลปกครองขึ้นเฉพาะในกรุงเทพ
มหานคร” ออก เพราะฉะนั้นจึงมี ๓ ประเด็นด้วยกันครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ประเด็นแรกครับ

นายปิยะณัฐ วัชรภรณ์ (กรรมาธิการ) : ประเด็นแรกคือตามร่างเดิมของ
รัฐบาลนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ประเด็นที่ ๒

นายปิยะณัฐ วัชรภรณ์ (กรรมาธิการ) : ประเด็นที่ ๒ ร่างของกรรมาธิการ
เสียงส่วนใหญ่ที่ได้เสนอรายงานมานี้ แล้วประเด็นที่ ๓ กรรมาธิการที่สงวนความเห็น
เป็นกรรมาธิการเสียงข้างน้อยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ เอาละครับ ไม่งงแล้ว นะครับ ที่นี้ผมอยากจะถามนะครับว่า ท่านผู้ใดเห็นว่าให้คงไว้ตามร่างเดิมนะครับ ขอให้ ยกมือขึ้น อันดับแรกครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ไม่มี ต่อไปผมจะถาม ต่อไปว่า ท่านผู้ใดเห็นว่าควรแก้ไขตามคณะกรรมการส่วนใหญ่ นะครับ ขอให้ยกมือ ขึ้น อันที่ ๒ ครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๖๕ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ผมจะถามต่อไปว่า ท่าน ผู้ใดเห็นควรแก้ไขตามคณะกรรมการส่วนน้อย นะครับ ขอให้ยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๒๘ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คงไว้ตามร่างเดิม ไม่มีแก้ไข ตามคณะกรรมการข้างมากมี ๖๕ ท่าน แก้ไขตามกรรมการข้างน้อยมี ๒๘ ท่าน ฉะนั้น ให้แก้ไขตามกรรมการข้างมากครับ

ต่อไปขอเชิญพันตำรวจตรี ยุทธนา พรสวรรค์ อยู่ไหมครับ ไม่อยู่ ก็ตกไป ต่อไปอีกท่านคือ คุณอภิรักษ์ครับ ไม่อยู่ ตกไปครับ ต่อไปก็เป็นมาตรา ๖ ครับ

พลตรี กระวี สุทัศน์ ณ อยุธยา (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๖ ไม่มีการ แก้ไข มีกรรมการขอสงวนความเห็น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณอภิรักษ์ไม่อยู่ครับ ตกไป มีอะไรครับท่านดอกเตอร์

นายอนุวรรตน์ วัฒนพงศ์ศิริ (บุรีรัมย์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม อนุวรรตน์ วัฒนพงศ์ศิริ ส.ส. จากบุรีรัมย์ พรรคชาติไทย กระผมยังสงสัยมาตราเมื่อกี้ นี้ นะครับที่ยกมือนี้อย่างนี้ยังไม่เข้าใจว่าผลสุดท้ายมาตรา ๕ นี้จะอ่านว่าอย่างไร อยากจะให้ท่านเลขา ช่วยอ่าน กระผมเข้าใจเมื่อกี้หมายความว่าเราให้มีการแก้ไข และมีการแก้ไขการแก้ไขมี ๒ ระยะนะครับ ระยะที่หนึ่งก็คือ แก้ไขโดยที่กรรมการเสียงข้างมากให้เพิ่มคำว่า

๑๔๖

“ภายใน ๑ ปีนับแต่วันใช้บังคับตามพระราชบัญญัตินี้” อันนี้เป็นเรื่องหนึ่งนะครับ อีกเรื่องหนึ่งก็คือว่ามีกรรมการเสียงข้างน้อยซึ่งสงวนเอาไว้ว่าให้ตัดคำว่า “ในกรุงเทพมหานคร” ออก การที่ให้ตัดในกรุงเทพมหานครออกนี้ก็หมายความว่า เราจะตั้งศาลปกครองที่ไหนก็ได้แล้วแต่ความเหมาะสม เพราะฉะนั้นถ้าไปบอกว่าแก้ตามกรรมการเสียงข้างมากก็หมายความว่ากรุงเทพมหานครนี้ตัดไปด้วยอย่างนั้นหรือ เพราะฉะนั้นกระผมขอทราบว่าที่แก้ไขเสร็จไปเมื่อไหร่มันอ่านว่าอย่างไรในวรรคนี้จะให้อ่านว่าอย่างไร

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านเลขาอ่านซิครับ

พลตรี กระจี สุทัศน์ ณ อยุธยา (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๕ ให้จัดตั้งศาลปกครองขึ้นในกรุงเทพมหานครภายใน ๑ ปีนับแต่วันใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้ และจะเปิดทำการเมื่อใด ให้ประกาศโดยพระราชกฤษฎีกา ให้ศาลปกครองมีเขตอำนาจตลอดราชอาณาจักร

นายอนุวรรตน์ วัฒนพงศ์ศิริ (บุรีรัมย์) : ท่านประธานครับ ถ้าเป็นอย่างนี้นะครับ ท่านประธานถามมติพิศครับ ต้องขอให้ถามใหม่ ท่านประธานจะต้องให้ถามว่าในวรรคนี้ของมาตรา ๕ นี้มีกรรมการเพิ่มเติมข้อความ ภายใน ๑ ปีนับแต่วันใช้บังคับตามพระราชบัญญัตินี้ เป็นกรรมการเสียงข้างมาก แล้วก็ไม่มีกรรมการเสียงข้างน้อยสงวนไว้เลย ก็ถามอีกทีว่าจะให้เพิ่มหรือไม่ให้เพิ่ม อันนี้จบไปเรื่องหนึ่ง อีกเรื่องหนึ่งให้ถามว่ากรรมการเสียงข้างน้อยซึ่งสงวนความเห็นไว้ว่า ให้ตัดคำว่า “ในกรุงเทพมหานคร” ออก เพราะเหตุผลที่ให้ตัดออกจะได้ไปตั้งที่ไหนก็ได้ จะตั้งที่กรุงเทพฯ ก็ได้ จะไปตั้งที่เชียงใหม่ก็ได้ จะไปตั้งที่ลำปางก็ได้ แล้วแต่จะตั้งตามความเหมาะสมซึ่งมันกว้าง เพราะฉะนั้นอย่าไปถามว่ากรรมการเสียงข้างมากเอาอันไหนแล้วก็ตัดไปเลย กรุงเทพมหานครกระผมว่ามันคนละประเด็น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ผมอยากให้ทางกรรมการชี้แจงหน่อยซิครับ

นายอนุวรรตน์ วัฒนพงศ์ศิริ (บุรีรัมย์) : กระผมว่าไม่ต้องชี้แจงละครับ ข้อเท็จจริงมันเป็นอย่างนั้นครับ

นายปิยะณัฐ วัชรภรณ์ (กรรมธิการ) : ท่านประธานครับ ความจริงท่านประธานก็ถามมติไปถูกแล้วละครับ แต่ถ้าหากว่าท่านสมาชิกยังสงสัยอยู่ ท่านประธานจะตั้งประเด็นใหม่ก็ได้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : แต่ผมคิดว่าถูกแล้วนะครับ ผมถามถูกแล้ว เชิญคุณเชวงศักดิ์

นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ (อุบลราชธานี) : ผม เชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ จากอุบลราชธานี ความจริงแล้วผมว่าการพิจารณากฎหมายนี้ควรจะยึดหลักเกณฑ์ครับ ลงมติผ่านไปแล้วยังจะเอาเข้าขึ้นมาอีกนี้ ผมว่ามันไม่งามนะครับท่านผู้เป็นประธาน ผ่านเถอะครับ ผ่านมาตรานี้ก็ได้ครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอโทษครับเวลาเราเหลือน้อยเต็มทีนะพวกเรานะ นี่แหละครับเหลือเป็นปึก ผมอยากจะให้เสร็จก่อนบ่าย ๔ โมงจะทันหรือไม่ยังไม่ทราบ ถ้าท่านร่วมมือก็คงจะเสร็จนะครับ เชิญท่านเลขาธิการดำเนินการต่อ

พลตรี กระวี สุทัศน์ ณ อยุธยา (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๗ มีการแก้ไข มาตรา ๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๙ ไม่มีการแก้ไข มีกรรมธิการขอสงวนความเห็น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณพินิจ

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (กรรมธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม พินิจ จันทรสุรินทร์ จังหวัดลำปาง กรรมธิการ กระผมได้หารือกับคณะกรรมการเสียงส่วนใหญ่แล้วเห็นชอบด้วย เพราะฉะนั้นกระผมขอถอน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอขอบคุณมากครับ ต่อไปขอเชิญท่านเลขา

พลตรี กระวี สุทัศน์ ณ อยุธยา (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๑๐ และ มาตรา ๑๑ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๒ ผู้พิพากษาศาลปกครอง ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๒ ไม่มีการแก้ไข มีกรรมธิการขอสงวนความเห็น

๑๔๘

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญ ร้อยตำรวจโท ณรงค์ เทวคุปต์ ครับ

(ร้อยตำรวจโท ณรงค์ เทวคุปต์ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่อยู่ ตกไป ต่อไปมาตรา ๑๓ พลตรี กระวี สุทัศน์ ณ อยุธยา (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๑๓ ไม่มีการแก้ไข มีการมาธิการขอสงวนความเห็น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนสถานต์ (นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนสถานต์ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่อยู่ ตกไปครับ ต่อไปครับ มาตรา ๑๔

พลตรี กระวี สุทัศน์ ณ อยุธยา (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๑๔ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๕ มีการแก้ไข มีการมาธิการขอสงวนความเห็น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณธีระพันธ์ ครับ

นายธีระพันธ์ เพ็ชรสุวรรณ (กรรมาธิการ) : ขอถอนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอถอน ขอบคุณมากครับ คุณธีระพันธ์ครับ ต่อไปเป็นมาตรา ๑๖

พลตรี กระวี สุทัศน์ ณ อยุธยา (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๑๖ มีการแก้ไข มาตรา ๑๗ มีการแก้ไข มีการมาธิการขอสงวนความเห็น

นายธีระพันธ์ เพ็ชรสุวรรณ (กรรมาธิการ) : ขอถอนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอถอนนะครับ ต่อไปคุณผดุงศักดิ์ครับ ขอถอนเหมือนกันใช่ไหมครับ

(นายผดุงศักดิ์ อุดรพิมพ์ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณผดุงศักดิ์ไม่อยู่ ตกไป ต่อไปเลยครับ

พลตรี กระวี สุทัศน์ ณ อยุธยา (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๑๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๙ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญคุณ ณรงค์ บุญสิทธิ์
ครับ

(นายณรงค์ บุญสิทธิ์ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่อยู่ เชิญผ่านไป

พลตรี กระวี สุทัศน์ ณ อยุธยา (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๒๐
มาตรา ๒๑ และมาตรา ๒๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๓ มีการแก้ไข มาตรา ๒๔
มาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๖ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๗ มีการแก้ไข มาตรา ๒๘ มี
การแก้ไข มาตรา ๒๙ และมาตรา ๓๐ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๓ พนักงานคดีปกครอง
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๒ มีการแก้ไข มาตรา ๓๓ และ
มาตรา ๓๔ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๕ มีการแก้ไข มาตรา ๓๖ และมาตรา ๓๗ ไม่มี
การแก้ไข หมวด ๔ อำนาจหน้าที่ระหว่างศาลปกครองกับศาลยุติธรรมหรือศาลอื่น ไม่มี
การแก้ไข มาตรา ๓๘ มีการแก้ไข มีกรรมวิธีการขอสงวนความเห็น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญคุณปิยะณัฐ ครับ

นายปิยะณัฐ วัชรภรณ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
ทราบว่าเวลาของเรามีอยู่เหลือน้อยกระผมก็จะสนองนโยบายของท่านประธาน แต่บังเอิญ
มาตรานี้คงจะเป็นมาตราสำคัญอีกมาตราหนึ่ง กระผมขออนุญาตซ่อมการแก้ไขไว้ก่อน
ก่อนจะไปแก้รัฐธรรมนูญ ท่านประธานครับ วัตถุประสงค์ในการที่เราจัดตั้งศาลปกครอง
นั้นก็เพื่อให้กระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับเรื่องปัญหาในด้านปกครองนั้นได้รับการพิจารณา
โดยรวดเร็ว เพราะปัจจุบันนี้ยังไม่มีศาลปกครองก็อาศัยอำนาจของศาลยุติธรรม ซึ่งมี
กระบวนการพิจารณามากมาย แล้วก็ไม่ได้ตั้งชั้นเฉพาะ เพราะฉะนั้นวัตถุประสงค์แท้จริงที่
สภาเราผ่านร่างกฎหมายฉบับนี้ก็มุ่งหวังที่จะให้ประกันกับบรรดาข้าราชการ หรือบรรดา
ประชาชนที่ไม่ได้รับความเป็นธรรมจากหน่วยงานของรัฐ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งปฏิบัติ
การกระทบกระเทือนสิทธิ หรือความเป็นธรรมของเขาให้มี โอกาสที่จะเสนอคดีขึ้นฟ้องร้อง
ต่อศาลปกครองได้ และเราต้องการที่จะให้การพิจารณาของศาลปกครองนั้นเป็นไป โดย
รวดเร็ว แต่ในมาตรา ๓๘ นี้ได้กำหนดเอาไว้ ถ้าหากว่ามีการยื่นฟ้อง แล้วถ้าหากหน่วย

๑๕๐

งานของรัฐ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งเป็นจำเลยคัดค้านว่า คดีนั้นไม่ได้อยู่ในอำนาจของศาลปกครอง หรือว่าเป็นคดีอยู่ในอำนาจของศาลอื่นก็กำหนดให้ผู้ที่ไม่รับฟ้องนั้นส่งความเห็นไปยังปลัดกระทรวง แล้วส่งต่อไปยังตุลาการรัฐธรรมนูญเพื่อวินิจฉัยคดี ท่านประธานลงมติด้วยซ้ำว่า วัตถุประสงค์ในการที่จะให้การพิจารณาเกี่ยวกับเรื่องคดีปกครองเป็นไปด้วยความรวดเร็ว นั้นมันจะสำเร็จสมดังวัตถุประสงค์ได้อย่างไรในเมื่อเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือว่าหน่วยงานของรัฐตกเป็นจำเลยก็ต้องคัดค้านว่าอำนาจนี้ไม่ได้เป็นอำนาจของศาลปกครองหรือว่าฟ้องผิดศาล ซึ่งก็ต้องส่งเรื่องไปให้ตุลาการรัฐธรรมนูญเป็นผู้วินิจฉัยคดีว่าจะดำเนินการในเบื้องต้นที่จะยอมให้เป็นจำเลยกันได้ก็ต้องเสียเวลาไปช้านาน เพราะฉะนั้นกระผมจึงตัดสิทธิที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งตกเป็นจำเลยแล้ว จะคัดค้านเกี่ยวกับเรื่องอำนาจศาลนั้นขออย่าได้คัดค้านเลย ทั้งนี้เพราะเหตุว่าเมื่อตกเป็นจำเลยแล้วก็ให้ศาลเป็นผู้พิจารณา เว้นแต่ถ้าหากว่าศาลนั้นเห็นว่าไม่มีอำนาจจะพิจารณาแล้วจึงเป็นเรื่องจะส่งไปให้กับตุลาการรัฐธรรมนูญเป็นผู้วินิจฉัยถ้าหากเปิดโอกาสตามร่างของกรรมาธิการเสียงส่วนใหญ่แล้วเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือหน่วยงานของรัฐซึ่งเป็นจำเลยก็ต้องคัดค้านอำนาจศาลอยู่ทุกคดีไป เพราะฉะนั้นการที่มาตั้งศาลปกครองก็แทบจะไม่มีประโยชน์อะไรในการที่จะทำให้คดีเกี่ยวกับด้านปกครองนี้เป็นไปโดยรวดเร็วตามวัตถุประสงค์ของเราเลย เพราะฉะนั้นกระผมจึงตัดข้อความที่จะให้อำนาจของหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐคัดค้านอำนาจของศาล ออกทั้งหมด

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ผมจะถามมติจากที่ประชุมเลยครับ ขอเชิญชี้แจง เชิญครับ

นายอัครวิทย์ สุมาวงศ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ มาตรา ๓๘ นี้เป็นเรื่องที่ว่ามีปัญหาระหว่างอำนาจหน้าที่ของศาลปกครองกับศาลยุติธรรมหรือว่าศาลอื่นขึ้นมาจะอย่างไรคณะกรรมการได้พิจารณาปัญหานี้แล้ว บทบัญญัติที่บังคับเราอยู่เรื่องนี้คือ บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๗๙ ซึ่งบัญญัติไว้ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยว

กับอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลยุติธรรมกับศาลอื่น หรือระหว่างศาลอื่นด้วยกัน ให้คณะตุลาการรัฐธรรมนูญเป็นผู้วินิจฉัย เป็นบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ ซึ่งไม่มีทางออกเป็นอย่างอื่น สำหรับการบัญญัติอันนี้ กรณีที่จะมีปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลปกครองฝ่ายหนึ่งกับศาลยุติธรรมหรือศาลอื่นอีกฝ่ายหนึ่งนั้นอาจจะเกิดขึ้นได้ในทั้ง ๒ ด้าน คือ เป็นกรณีที่ศาลหนึ่งรับคดีเอาไว้แล้วแล้วมีคนค้านบอกศาลนั้นไม่มีอำนาจอยู่กับอำนาจของศาลอื่นเป็นประเด็นหนึ่งนะครับ หรือกรณีที่ศาลหนึ่งไม่รับคดีโดยฝ่ายที่เขามาฟ้องนั้น เขาบอกว่าคดีควรจะอยู่ที่ศาลนี้ แต่ศาลที่เขานำคดีไปฟ้องบอก ไม่ใช่ อยู่ที่อีกศาลหนึ่ง เป็นไปได้ทั้ง ๒ ด้าน ฉะนั้น คณะกรรมาธิการฝ่ายข้างมากจึงได้ร่างบทบัญญัติมาตรา ๓๔ นี้เพื่อครอบคลุมทั้ง ๒ กรณี ส่วนที่ท่านกรรมาธิการฝ่ายข้างน้อยท่านขอตัด ที่ให้เหลือแต่กรณีที่ศาลไม่รับคำฟ้องที่โจทก์ไปยื่นไว้ นั้น เมื่อตัดไปแล้วกรณีที่ศาลรับไว้แต่ว่าความจริงแล้วจะจริงหรือไม่จริงก็ตามที่อีกฝ่ายหนึ่งเขาเห็นว่ามันไม่ได้อยู่ในอำนาจของศาลนี้ แต่อยู่ที่อำนาจอีกฝ่ายหนึ่ง อีกศาลหนึ่งนั้น กรณีเช่นนี้จะหายไป และก็จะเป็นกรณีที่มิมีปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล ซึ่งรัฐธรรมนูญบอกให้ตุลาการรัฐธรรมนูญวินิจฉัยเช่นเดียวกันครับผม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ผมขอมติจากที่ประชุมเลยนะครับว่า ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะคงไว้ตามร่างเดิม ขอให้ยกมือขึ้นครับ ขอโทษครับ ผมจะถามใหม่ครับ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะคงไว้ตามร่างของคณะกรรมการส่วนใหญ่ครับ ขอให้ยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๗๓ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะแก้ไขตามของคณะปฎิบัติแล้ว ขอให้ยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๘ คน)

๑๕๒

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คงไว้ตามร่างของคณะกรรมการ
 ธิการมี ๗/๓ ท่าน ควรแก้ไขตามคุณสมบัติมี ๘ ท่าน ก็เป็นว่าคงไว้ตามร่างคณะกรรมการ
 ธิการส่วนใหญ่ต่อไปท่านเลขาธิการดำเนินการ

พลตรี กระวี สุทัศน์ ณ อยุธยา (เลขาธิการรัฐสภา) : หมวด ๕ วิธี
 พิจารณาคดีปกครองไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๐ และมาตรา ๔๑ ไม่มีการ
 แก้ไข มาตรา ๔๒ มีการแก้ไข มาตรา ๔๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๔ มีการแก้ไข
 มาตรา ๔๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๖ มีการแก้ไข มาตรา ๔๗ ไม่มีการแก้ไข มี
 ผู้แปรญัตติขอสงวน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณบุญช่วย สังข์รัศมี อยู่
 หรือไม่ครับ

(นายบุญช่วย สังข์รัศมี ไม่อยู่ในที่ประชุม)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่อยู่ ตกไปครับ ต่อไป

พลตรี กระวี สุทัศน์ ณ อยุธยา (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๔๘ มาตรา
 ๔๙ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๑ และมาตรา ๕๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๓ มีการ
 แก้ไข มาตรา ๕๔ และมาตรา ๕๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๖ มีการแก้ไข มาตรา
 ๕๗ มาตรา ๕๘ มาตรา ๕๙ มาตรา ๖๐ มาตรา ๖๑ ไม่มีการแก้ไข มีกรรมาธิการ
 ขอสงวนความเห็น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญคุณสมบัติอื่นหรือ
 ไม่ครับ

นายปิยะฉัฐ วัชรภรณ์ (กรรมาธิการ) : ผมไม่ตั้งใจครับ ขอถอนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอบคุณมากครับ ต่อไปท่าน
 เลขาธิการครับ

พลตรี กระวี สุทัศน์ ณ อยุธยา (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๖๒ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเชวงศักดิ์มีอะไรไหมครับ

นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม เชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ ขออาศัยอำนาจตามข้อบังคับ ข้อ ๙๔ นะครับ กระผมอยากจะเรียนถามคณะกรรมการธิการที่มีการแก้ไขข้อความในข้อความที่ว่า “หรือเป็นคำสั่งหรือคำวินิจฉัยให้ออกจากราชการที่มิใช่เป็นการลงโทษในทางวินัย” กระผมไม่เข้าใจว่า “คำสั่งหรือคำวินิจฉัยให้ออกจากราชการที่ไม่ใช่การลงโทษทางวินัย” ถ้าหากไม่มีความผิด ไม่มีโทษทางวินัย แล้วจะให้ออกได้ในกรณีใด เกิดความสงสัยครับ ขอความกระจ่างด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

นายอัครวิทย์ สุมาวงศ์ (กรรมาธิการ) : “คำสั่งหรือคำวินิจฉัยให้ออกจากราชการที่มิใช่เป็นการลงโทษทางวินัย” นั้นมีอยู่ครับ กรณีที่สมมุติมีการสอบวินัยนะครับ และปรากฏว่าในการสอบสวนนั้นไม่ได้ความว่าข้าราชการผู้นั้นกระทำความผิดซึ่งถูกลงโทษให้ออก ปลดออกหรือไล่ออกการลงโทษ ๓ อย่างนั้นจะเป็นการลงโทษทางวินัย แต่กระนั้นก็ดีแม้จะไม่ได้ความว่าเขากระทำความผิด แต่ปรากฏว่าเขามีกรณีมัวหมอง ทางราชการสามารถสั่งให้ออกจากราชการฐานมีมลทินมัวหมองได้กรณีเช่นนั้นเป็นการสั่งให้ออกจากราชการ ซึ่งไม่ถือว่าเป็นการลงโทษทางวินัยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ คงไม่ติดใจใช่หรือไม่ครับ ต่อไปครับ เชิญท่านเลขาธิการดำเนินการ

พลตรี กระวี สุทัศน์ ณ อยุธยา (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๖๓ มีการแก้ไข มาตรา ๖๔ มาตรา ๖๕ มาตรา ๖๖ และมาตรา ๖๗ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๖ วิธีการชั่วคราวก่อนคำพิพากษาและการบังคับตามคำพิพากษาหรือคำสั่ง ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖๘ มาตรา ๖๙ และมาตรา ๗๐ ไม่มีการแก้ไข บทเฉพาะกาล ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๗๑ มีการแก้ไข มาตรา ๗๒ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่

๑๕๔

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : จบแล้วครับ จบการพิจารณา
วาระที่ ๒ นะครับ ต่อไปก็เป็นการพิจารณา วาระที่ ๓ ผมอยากจะขอมติจากที่ประชุม
ว่า ท่านผู้ใดเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ขอให้ยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๑๐๕ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบ ขอให้
ยกมือขึ้น ,

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นชอบ ๑๐๕ ท่าน ไม่เห็น
ชอบ ไม่มี ผมคิดว่าวันนี้เราได้ประชุมกันมาเป็นเวลานานพอสมควร แล้วก็ได้กฎหมาย
ออกมาตั้งหลายฉบับครับ ผมก็เห็นว่าเวลาดีพอที ผมอยากจะขอปิดประชุม ขอขอบคุณ
ทุกท่านด้วยครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๕.๓๐ นาฬิกา

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

(คณะกรรมการการตรวจแล้ว แต่สภายังมิได้รับรอง)

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๕๕ คณะกรรมการการตรวจรายงานการประชุมได้ตรวจแล้ว แต่สภายังมิได้รับรอง เนื่องจากได้มีพระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๒๖ ตามมาตรา ๑๐๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๒๑ เมื่อวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๒๖ ทำให้สภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลง

จึงขอบันทึกไว้เป็นหลักฐาน และขอรับรองความถูกต้องของรายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๕๕ ตามนัยแห่งข้อบังคับการประชุมของสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๒๒ ข้อ ๒๔ วรรคสอง

กระวี สุทัศน์ ณ อยุธยา

(พลตรี กระวี สุทัศน์ ณ อยุธยา)

เลขาธิการรัฐสภา

งานรายงานการประชุม

กองการประชุม

ผู้จตุรายนงานการประชุม

สุกิตรา ทองมา
 เยาวเรศ นวลสกุล
 อัมพา กัณฑ์โกวิท
 เกษรา โกญจนาท
 ชลอลักษณ์ ธรรมผล
 วัฒนีย์ อุดมภักดี
 รุจิรา เมล็ดแดง
 ภูษรงค์ เอกบุตร
 นนทลี จำปาคง
 สมศรี ใจอ่อนน้อม
 ปราณี เอกรัตนากุล
 สุดคะนึง ดิษยาธิคม
 ยุวนุช พิณสุวรรณ
 สรัญญา จันทร์เรียว
 บังอร แก่นกุล
 บุญพา เผ่าสำราญ
 สุภาภรณ์ มาลัยทัต

พรรณบุบผา วิไลวงษ์
 ทิพรรัตน์ สาดประดับ
 กฤษณา มิ่งสุวรรณ
 พัทรี ไซคำพา
 สุชาดา ภมระราภา
 สติมา คุ่มมงคล
 สุกิตรา ไกรบุบผา
 กรุณา พิมพ์สุวรรณ
 บุษราคัม สกลวาริ
 นัยนา อ่อนเจริญ
 ชนิกา ศรีสมวงษ์
 เปรมจิต บุญหล่อ
 อนงค์ โต๊ะประดับ
 อุทุมพร แก้วสถิตย์
 พัทธนี คล้ายสุวรรณ
 รัชณี ชันธิโชติ
 กัลยา พิมพ์เสน

คณะกรรมการตรวจสอบรายงานการประชุม

นายชัย ชิดชอบ

นายณรงค์ บุญสิทธิ์

นายประสงค์ วงษ์สุนทร

นายบัวพรม ธีรกุลยานพันธ์

นายสำรวล มหิทธิบุรินทร์

นายเชิดชัย เพชรพันธ์

ร้อยเอก ชะโลม รัตนเสถียร

นายบัญญัติ วงษ์ประยูร

นายฤทธิ์ อินทนนท์

ตรวจแล้ว วันที่ ๔ เดือนมีนาคม พ.ศ. ๒๕๒๖

สมาชิกรองในคราวประชุม

ครั้งที่...../.....(.....)

วันที่.....

.....
ประธานสภาผู้แทนราษฎร